

Спікер українського Парламенту Руслан СТЕФАНЧУК:
Верховна Рада України послідовно виступає
за розвиток стратегічного партнерства та зміцнення
добросусідських відносин із Республікою Польща

«Україну та Польщу об'єднують спільні цінності, взаємна підтримка та усвідомлення того, наскільки важливими є єдність і солідарність у цей складний для Європи час. Перекоаний, що наші відносини мають ґрунтуватися на довірі, повазі та готовності чути одне одного.

Український Парламент підтримує нормалізацію добросусідського діалогу між нашими народами. Ми маємо відповідально ставитися до складних сторінок спільної історії, не дозволяючи їм ставати перешкодою для порозуміння та спільного майбутнього. Відвертий діалог, взаємна повага та конструктивна взаємодія є необхідними передумовами збереження довіри між українцями й поляками.

Маємо спільно і рішуче виступати проти спроб внести розбрат у наші відносини, намагаючись перешкодити процесу примирення і порозуміння. Слід усвідомлювати, що головним бенефіціаром українсько-польського протистояння є росія і ніхто інший.

Саме тому окремим і важливим питанням є продовження ексгумаційних робіт та відновлення історичної справедливості. Україна підтримує ці процеси, адже йдеться, передусім, про людську гідність, право родин знати правду про долю своїх близьких і можливість належно вшанувати пам'ять невинно загиблих жертв. Це наш спільний моральний обов'язок, який не повинен залежати від політичної кон'юнктури. Ми не допустимо, щоб вшанування пам'яті загиблих стало заручником маргінальних політиканів.

Стратегічне партнерство України та Польщі, а також добросусідські відносини між нашими країнами залишатимуться міцними і невідкладними спробам їх порушити».

Офіційна фейсбук-сторінка Голови Верховної Ради України.

Фото з офіційної фейсбук-сторінки Голови Верховної Ради України.

Роксолана ПІДЛАСА: Бюджетний комітет рекомендував
проєкт Держбюджету–2027 до першого читання

Фото rada.gov.ua.

Комітет Верховної Ради з питань бюджету розглянув 5236 поправок народних депутатів до проєкту Держбюджету на 2027 рік і рекомендував Парламенту ухвалити законопроект у першому читанні. Про це повідомила голова Комітету Роксолана Підласа.

«Бюджетний комітет опрацював 5236 поправок і перетворив їх у 88 бюджетних висновків. У законопроектах про бюджет депутати подають правки до першого читання, тому основні зміни Комітет пропонує уряду врахувати при доопрацюванні проєкту до другого читання», — зазначила Підласа.

За її словами, розгляд проєкту державного бюджету Верховною Радою у першому читанні очікується орієнтовно 28 жовтня.

«Бюджетний комітет підходить до правок реалістично, з повним розумінням стану державного бюджету і в 2026-му, і в 2027 році. Дефіцит в більшості покривається за рахунок партнерів, і будь-яка додаткова витрата без джерела лише збільшує цю потребу. Тому ми не записували в бюджет цифри, які потім не буде чим виконати. Там, де потреба очевидна, Комітет дав уряду доручення знайти ресурс до другого читання», — зазначила Роксолана Підласа.

Запропоновані зміни стосуються національної безпеки та оборони, освіти і науки, охорони здоров'я, місцевих бюджетів та регіонального розвитку, підтримки економіки, соціального захисту та державного управління.

Ключові пропозиції Комітету:

1. Освіта. Комітет доручив уряду знайти кошти на пілотний проєкт реформи оплати праці вчителів. Також уряд має розглянути збільшення субвенції громадам на укріття в школах і садочках, майстерні для профтехосвіти та енергонезалежність закладів освіти.

2. Оборона. Комітет доручив уряду опрацювати до другого читання питання підвищення грошового забезпечення військовослужбовців, можливість збільшення обсягу державних гарантій для підприємств ОПК удвічі, до 60 млрд грн, можливість збільшення витратків на будівництво та придбання житла для військових ЗСУ та створення нової субвенції місцевим бюджетам для забезпечення центрів підготовки громадян до національного спротиву.

3. Охорона здоров'я. Комітет додав 150 млн грн на закупівлю лікарських засобів для аутоімунних захворювань нервової системи та нейроп'язових захворювань і доручив уряду відшукати кошти на ліки для пацієнтів з ахондроплазією та м'язовою дистрофією Дюшена та на остеointегративне протезування ветеранів.

4. «Національний кешбек». Комітет пропонує заборонити виплату «Національного кешбеку» з бюджетної програми на підтримку розвитку виробництва та під-

приємництва, а також вивчити питання, чи потрібно взагалі виплачувати «Національний кешбек» за державні кошти.

5. Велика приватизація. Комітет пропонує дозволити у 2027 році проведення аукціонів великої приватизації з пониженням стартової ціни, що дасть змогу нарешті продати збиткові активи.

6. Місцеві бюджети та регіональний розвиток. Комітет доручив уряду опрацювати питання зарахування 4% ПДФО (крім військового ПДФО) до бюджетів громад та відповідно збалансувати цю поправку, оскільки держбюджет втрачає 18,2 млрд грн, розглянути можливість не вилучати реверс з місцевих бюджетів та збільшити видатки на компенсацію за знищене житло.

7. Підтримка аграріїв. Комітет доручив уряду опрацювати збільшення підтримки с/г виробників, зокрема з територій ризикованого землеробства через бойові дії, та обсягу пільгових кредитів фермерам, а також запровадити компенсацію до 75% вартості будівництва тваринницьких ферм (зараз 50%).

Деталі висновків Комітету з питань бюджету до проєкту Бюджету на 2027 рік за посиланням: <https://www.facebook.com/share/19ZqGCUv9j/?mibextid=wwXlfr>

Пресслужба Апарату Верховної Ради України.

У Комітеті гуманітарної та інформаційної політики розпочато роботу над законодавчим врегулюванням доступу батьків-ФОП до послуги «ЄЯсла»

Народний депутат України Максим Заремський провів прямі переговори з ПриватБанком про відновлення роботи фінансової установи в гірському селищі Путила

Литва підтримала спільне з Україною відзначення 600-річчя Луцького з'їзду європейських монархів та закликала долучитися Європейський Парламент і Європейську Комісію

Комітет рекомендує ухвалити в цілому законопроект щодо вдосконалення державного управління у сфері культури та культурної спадщини (№ 14391)

Комітет Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики схвалив порівняльну таблицю до проекту закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення процедур державного управління у галузі культури та культурної спадщини» (№ 14391) та рекомендує парламенту прийняти його у другому читанні та в цілому як Закон.

Відповідне рішення Комітет ухвалив на засіданні 21 жовтня 2026 року під час розгляду пропозицій народних депутатів України до законопроекту. Ініціатори проекту: Микита Потураєв, Євгенія Кравчук, Ірина Констанкевич, Володимир В'ятрович, Андрій Боблях.

Верховна Рада України прийняла законопроект за основу 19 серпня 2026 року. До другого читання народні депутати подали 1394 пропозиції.

За результатами їх опрацювання Комітет підготував порівняльну таблицю, в якій враховано 77 пропозицій, ще 113 враховано редакційно, а 1204 відхилено.

Крім того, Комітет запропонував п'ять додаткових техніко-юридичних правок для узгодження положень законопроекту з чинним законодавством України, які також пропонується врахувати.

Як зауважила за підсумком засідання перша заступниця голови Комітету Євгенія Кравчук, законопроект № 14391 передбачає комплексні зміни у сферах охорони культурної спадщини, музейної та видавничої справи, діяльності релігійних організацій і державної політики національної пам'яті. Документ спрямований на розв'язання низки актуальних проблем, зокрема посилення захисту музейних цінностей під час війни та надзвичайних ситуацій, збереження культурної та археологічної спадщини, зокрема під час переміщення культурних цінностей, а також забезпечення безперервної роботи закладів культури на прифронтових територіях.

Документ впроваджує й інші зміни. Далі — детальніше про те, що змінилось у законопроекті до другого читання.

Так, у питанні захисту Музейного фонду України запропоновано передбачити обов'язкову евакуацію Музейного фонду України не лише в умовах воєнного стану, а й у разі введення надзвичайного стану в Україні або окремих її місцевостях.

Запропоновано оприлюднювати переліки музеїв, у яких зберігається державна частина Музейного фонду України, зокрема у формі відкритих даних, за винятком відомостей, доступ до яких обмежено законом з міркувань національної безпеки, охорони культурних цінностей або безпеки місць їх зберігання.

Розширено умови, за яких не вимагається обов'язкове страхування музейних предметів під час транспортування територією України. Відповідне звільнення поширено на період не лише воєнного, а й надзвичайного стану та конкретизовано перелік підрозділів, супровід яких є підставою для застосування страхування: органи Національної поліції України, підрозділи Військової служби правопорядку у Збройних Силах України та інші підрозділи Збройних Сил України й інших складових сил оборони, залучені відповідно до законодавства.

Щодо тимчасового вивезення культурних цінностей передбачено, що обмеження строку перебування культурних цінностей у митному режимі тимчасового

вивезення не застосовується не лише в разі введення воєнного, а й надзвичайного стану і не лише на всій території України, а й в окремих її місцевостях. При цьому уточнено, що вказані обмеження не застосоватимуться також протягом шести місяців після припинення або скасування дії воєнного стану.

При встановленні вимог щодо освіти та кваліфікації художників-реставраторів державної частини Музейного фонду передбачається п'ятирічний перехідний період для діючих працівників на продовження роботи та проходження відповідної атестації та отримання освіти.

Переглянуто умови призначення керівників державних і комунальних закладів культури на територіях, де ведуться бойові дії або які перебувають в окупації. Замість обов'язкового призначення без конкурсу на один рік передбачено можливість такого призначення на п'ять років за результатами співбесіди. Водночас сферу застосування цієї процедури конкретизовано: йдеться про заклади культури на територіях, де ведуться бойові дії та для яких не визначено дату їх завершення. Уточнено також, що відповідне призначення здійснює орган управління закладу культури та введено відповідну дефініцію у законодавство. Також розширено вимоги, яким має відповідати особа, яку планується призначити керівником без конкурсу.

Додатково деталізовано процедуру передачі антропологічних решток, які не набули ознак предметів музейного значення, для організації захоронення; передбачено обов'язкову фіксацію координат місця захоронення та включення звіту про антропологічні дослідження до відповідної документації. Передбачається, що витрати на захоронення покладаються на замовника археологічних досліджень, якщо інше не передбачено інвестиційним договором. Також визначено, що детальніше всі процедури, пов'язані з передачею антропологічних решток, зокрема вимог до умов і строків тимчасового зберігання, визначення відповідальності за їхнє збереження установи; визначення місця захоронення, встановлення та подальшого утримання пам'ятного знаку, а також порядок фінансування відповідних заходів буде встановлено Порядком, який затверджуватиме Кабінет Міністрів України.

У законопроекті доопрацьовано та узгоджено із законодавством порядок припинення релігійних організацій, державної реєстрації такого припинення та розпорядження майном припинених релігійних організацій.

Деталізовано механізми призначення та заміни голови й членів ліквідаційної комісії або ліквідатора, визначення строку заявлення кредиторами вимог і взаємодії суду з органом, який подав позов про припинення релігійної організації, яка порушує закон.

Документом пропонується змінити підхід до розподілу майна припиненої релігійної організації. Уточнено порядок розподілу майна релігійної організації після її припинення. Після задоволення вимог кредиторів залишок майна передається неприбутковим організаціям відповідного виду, визначеним статутами або рішенням про припинення, а за неможливості такої передачі — у власність держави. Це враховує вимоги податкового законодавства щодо збереження статусу неприбутковості релігійної організації. Водночас звужено підстави переходу майна у власність держави: замість широкого формулювання про порушення законодавства передбачено застосування цього механізму у випадках припинення релігійної організації за рішенням суду з підстав, ви-

значених пунктами 5—8 частини другої статті 16 Закону «Про свободу совісті та релігійні організації». Для культових будівель, споруд та іншого культового майна передбачено збереження культового призначення. Детальний порядок передачі такого майна визначатиме Кабінет Міністрів України.

У Законі України «Про видавничу справу» встановлено вимоги до інформації, яку інтернет-продавці мають зазначати в пропозиціях книжкової продукції, зокрема щодо ISBN, мови видання, автора та наявності дозволу на ввезення книжкової продукції, для якої такий дозвіл передбачено законодавством. Передбачено закріплення за Книжковою палатою України функцій національних агентств з присвоєння міжнародних стандартних номерів книги (ISBN), нотного видання (ISMN) і серіального видання (ISSN).

До законопроекту включено низку нових положень, що стосуються державної політики у сфері національної пам'яті Українського народу, деколонізації топонімів, дерусифікації грошової політики, а також інших питань. Зокрема, запропоновано у законах про НБУ, пенсійне забезпечення та ринки капіталу слово «копійка» замінити на традиційну для України монету «шаг». Співвідношення копійки до шага встановлюється 1:1.

Запропоновано внести зміни до Закону України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та святкових дат, назв і дат історичних подій» у частині збільшення з 10 до 30 років строку, протягом якого не допускається зміна назви юридичної особи чи об'єкта права власності, яким присвоєно ім'я видатної особи.

Вирішено й питання найменування окремих судів у додатку до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» з метою приведення назв цих судів у відповідність до «деколонізованої» назви району, в якому діють вказані суди.

Строки введення в дію окремих положень також переглянуто.

Зокрема, норми щодо заміни копійок шагами пропонується ввести в дію через два місяці з ухвалення закону, а положення щодо переліків музеїв, централізованого обліку Музейного фонду України, депозитаріїв, кваліфікації реставраторів і передачі майна припинених релігійних організацій — через шість місяців.

Крім того, додано перехідне регулювання для релігійних організацій, щодо яких судові рішення про припинення набрали законної сили до набрання чинності законом, але державну реєстрацію їх припинення ще не проведено. Також уточнено завдання Кабінету Міністрів України та передбачено додаткові заходи з реалізації положень закону.

У видавничій сфері пропонується змінити строки надання державної допомоги на придбання книг при народженні дитини. У законодавстві про державну підтримку книговидавничої справи (Закон «Про внесення змін до деяких законів України щодо уточнення діяльності Українського інституту книги з підтримки розповсюджувачів видавничої продукції та надання державної допомоги на придбання книг») перенесено початок надання допомоги на придбання книг при народженні дитини з 1 липня 2026 року на 1 квітня 2027 року; допомога передбачатиметься для дітей, народжених починаючи з 1 січня 2027 року.

Пресслужба
Апарату Верховної Ради України.

У Комітеті гуманітарної та інформаційної політики розпочато роботу над законодавчим врегулюванням доступу батьків–ФОП до послуги «єЯсла»

Голова підкомітету у справах сім'ї та дітей Комітету гуманітарної та інформаційної політики Тетяна Скрипка нещодавно зустрілася із представниками центральних органів виконавчої влади з метою пошуку оптимального законодавчого рішення щодо доступу батьків–ФОП до послуги «єЯсла».

Учасники зустрічі обговорили проблематику законодавчого врегулювання визначення права матері або іншого законного представника дитини, зареєстрованих як фізичні особи-підприємці та особи, які провадять незалежну професійну діяльність, отримувати державну соціальну допомогу за програмою «єЯсла».

Нагадаємо, що 1 січня 2026 року набрав чинності Закон України № 4681-IX «Про внесення змін до деяких законів України щодо підтримки сімей з дітьми та створення умов, які сприяють поєднанню материнства (батьківства) з професійною діяльністю», яким розширено перелік видів державної соціальної допомоги сім'ям із дітьми. Зокрема, запроваджено допомогу для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку — «єЯсла». Вона передбачає виплату 8 000 гривень щомісяця, а для сімей, які виховують дитину з інвалідністю, — 12 000 гривень. Право на допомогу ви-

никає у разі виходу матері або іншого законного представника дитини на роботу після досягнення дитиною одного року.

Однією з умов призначення допомоги є підтвердження роботи матері або законного представника дитини на умовах повного робочого часу.

Таким чином, фізичні особи-підприємці та особи, які провадять незалежну професійну діяльність, позбавлені можливості скористатися цією програмою.

Участь у заході взяли Голова правління Пенсійного фонду України Євгеній Капінус, Директор Департаменту політики захисту прав сімей, дітей та їх добробуту Міністерства соціальної політики сім'ї та єдності України Оксана Чигрин, представники Міністерства цифрової трансформації України, Міністерства фінансів України, Державної податкової служби України.

Пресслужба
Апарату Верховної Ради України.

НОВИНИ

Чеська компанія
будує укриття
на Дніпропетровщині

На тлі посилення російських авіаударів по Україні укриття мають вирішальне значення не лише для виживання, а й для підтримки освіти.

Про це заявив Павел Стібор, директор компанії «Промсталь», яка будує укриття в Україні.

Це підземний клас, де 120 дітей та викладачі можуть сховатися у разі повітряних атак. Наразі діти проводять більшу частину часу під землею, визнав директор. Будуючи медичні заклади, укриття для шкіл та лікарень, компанія дає українському суспільству можливість бодай якось нормально функціонувати в складних умовах.

Однак не всі матеріали ввозять із Чеської Республіки, будівельники використовують і місцевий матеріал.

Укрінформ.

Україна посилює
захист енергетики:
на підстанції
планують спрямувати
до 275 мільйонів євро
від ЄІБ

Перший віцепрем'єр — міністр енергетики України Денис Шмигаль та віцепрезидент Європейського інвестиційного банку Карл Негаммер під час зустрічі в Києві обговорили посилення стійкості української енергосистеми та залучення нових інвестицій. «Один із наших пріоритетів — новий інвестиційний проект НЕК «Укренерго» на суму до 275 млн євро. Він передбачає посилення стійкості критично важливих підстанцій», — зазначив урядовець.

Окремо обговорили додатковий фізичний захист енергетичної інфраструктури; скоординували можливості залучення фінансової підтримки за участі ЄІБ, ЄС та міжнародних партнерів.

Ще один важливий напрям — фінансова стабільність енергетичного сектору. Також під час зустрічі йшлося про розвиток міждержавних електричних з'єднань з ЄС. Один із ключових проєктів — будівництво лінії електропередачі 400 кВ «Арциз — Ісакача» між Україною та Румунією. Реалізація проєкту створить передумови для підвищення надійності постачання електроенергії між нашими країнами.

Віцепрем'єр нагадав, що спільний з ЄІБ портфель в енергетичному секторі охоплює сім проєктів вартістю майже 1,26 млрд євро. Це проєкти з відновлення та модернізації електромереж, фізичного захисту енергетичних об'єктів, відновлення гідроенергетики та забезпечення стабільного газопостачання.

Укрінформ.

Україна та Німеччина
обговорили
масштабування
виробництва
озброєння

Міністерство оборони України працює над розширенням співпраці з німецькими оборонними компаніями, розвитком спільного виробництва та залученням фінансування для українського оборонно-промислового комплексу.

Про це йшлося під час першої німецько-української конференції з оборони та безпеки.

«Поеднуючи українські технології та бойовий досвід із промисловою експертизою й виробничими потужностями Німеччини, ми можемо зміцнити не лише обороноздатність України, а й довгострокову безпеку Європи», — сказала заступниця міністра оборони України Ганна Гвоздяр.

Укрінформ.

Вадим ГАЛАЙЧУК: Внаслідок змін
за євроінтеграційним кластером «Внутрішній ринок»
наші споживачі отримають товари кращої якості,
а бізнес — легший доступ до ринку ЄС

Відкриття Україною двох нових переговорних кластерів щодо членства в Європейському Союзі — це передусім важливий політичний крок і чіткий сигнал, що наші перемовини йдуть згідно з планом. Нові кластери охоплюють одразу 17 переговорних розділів. Одним із надзвичайно важливих напрямів роботи є впровадження на внутрішньому ринку України тих економічних норм, за якими живе ЄС. Від цього виграють і наші споживачі, і наш бізнес.

Про це сказав член фракції «Слуга народу», перший заступник голови парламентського Комітету з питань інтеграції України до Європейського Союзу Вадим Галайчук.

За його словами, нові кластери охоплюють одразу 17 переговорних розділів — від торгівлі та фінансових послуг до освіти й економічної політики. Зокрема, кластер «Внутрішній ринок» — це економічний фундамент функціонування Європейського Союзу.

«Цей кластер — економічний фундамент функціонування Європейського Союзу. І нашому бізнесу в межах узятих Україною зобов'язань доведеться уважно стежити за майбутніми змінами в законодавстві. Для прикладу: зараз на фінальних стадіях обговорення та ухвалення пакету

законодавства щодо угоди АСАА, тобто так званого промислового безвізу. Це спеціальний режим для товарів, виготовлених в Україні, які будуть продаватися в ЄС без додаткової сертифікації», — сказав народний депутат.

Він додав, що бізнес, який уже торгує з Євросоюзом, одразу відчує покращення, адже товар, вироблений в Україні, можна буде сертифікувати в наших лабораторіях і далі відправляти на ринки країн — членів Євросоюзу.

«Так, спершу буде непросто в питанні впровадження необхідних змін: окрім законів, потрібно буде ухвалювати й нормативно-правові акти, проводити різні регуляції. Водночас бізнес має підлаштовуватися під ті звичаї та стандарти, які працюють у Європейському Союзі. Але в підсумку виграють усі. У першу чергу, звичайно ж, споживач, який отримуватиме товари кращої якості, а також підприємці, які зможуть продавати свої товари на більш ємному ринку ЄС», — зазначив політик.

Він також наголосив, що два нові кластери відкрили саме в ті строки, про які домовлялися сторони.

«Це дозволяє продовжувати як реформи всередині нашої країни, так і процеси в Євросоюзі, щоб можна було приймати нових членів. Водночас відкриття клас-

Фото з фб-сторінки народного депутата.

терів юридично фіксує переговорні позиції кожної зі сторін — України та ЄС. У підсумку ми маємо юридично зафіксовані зобов'язання, які повинні виконати для закриття цих кластерів у майбутньому», — підсумував парламентарій.

Пресслужба Апарату Верховної Ради України.

Народний депутат України Максим Заремський
провів прямі переговори з ПриватБанком
про відновлення роботи фінансової установи
в гірському селищі Путила

ІНІЦІАТИВА

Розуміючи важливість діяльності відділення ПриватБанку в Путилі, Максим Заремський направив депутатські запити та звернення до Прем'єр-міністра України й керівництва ПриватБанку, привертаючи увагу до необхідності відновлення банківського обслуговування в гірському селищі.

За ініціативи народного депутата також було підготовлено чергове звернення, де аргументовано наголошувалося на необхідності доступу не лише до електронних сервісів банку, а й до безпосереднього надання послуг банківськими фахівцями. За короткий термін документ підписали майже дві сотні жителів гірського краю. Також активні суспільні обговорення тривають у соцмережах. Це свідчить про те, що проблема є актуальною для значної кількості людей. Мешканці громади прагнуть мати можливість отримувати банківські послуги за місцем проживання, не витрачаючи додаткових коштів і часу на поїздки до інших населених пунктів.

Водночас парламентар не обмежився офіційним листуванням. Він провів робочу зустріч з офіційними представниками ПриватБанку, під час якої довів необхідність фізичної присутності банківської установи в гірських громадах.

Під час переговорів особливу увагу було приділено потребам місцевого населення, транспортній доступності та важливості збереження фінансової інфраструктури у віддалених населених пунктах. Адже, попри розвиток

Фото пресслужби народного депутата України Максима Заремського.

Народний депутат України Максим Заремський під час зустрічі з представником ПриватБанку передав колективне звернення з вимогами щодо збереження відділення, під яким поставили свої підписи майже 200 жителів Путильщини.

цифрових технологій, не всі громадяни мають можливість повноціннокористуватися онлайн-банкінгом. Для багатьох людей старшого віку особисте спілкування з працівником банку

залишається найбільш зрозумілим способом вирішення фінансових питань. Не менш важливою є доступність банківських послуг для людей з інвалідністю, яким додаткові

поїздки можуть створювати значні труднощі.

Відновлення роботи відділення також матиме значення для місцевих підприємців, фермерських господарств і представників малого бізнесу. Можливість оперативно здійснювати платежі, працювати з рахунками та отримувати консультації сприяє стабільній господарській діяльності й розвитку місцевої економіки. Жителі гірських громад не повинні мати менше можливостей лише через те, що проживають далеко від великих міст.

Саме на цьому наголошував Максим Заремський, обстоюючи необхідність врахування особливостей гірських територій під час ухвалення рішень, які безпосередньо впливають на життя людей.

Таким чином, депутатські звернення, колективна позиція майже двох сотень мешканців і робочі переговори з представниками банку стали послідовними кроками у вирішенні питання відновлення банківського обслуговування в Путилі.

Водночас остаточне рішення щодо відновлення роботи відділення має ухвалити ПриватБанк. Тому важливо продовжувати діалог із керівництвом фінансової установи та домагатися належного розгляду аргументів громади.

Для Максима Заремського ця робота є частиною діяльності, спрямованої на захист інтересів жителів Буковини. Адже завдання народного депутата полягає не лише в законодавчій роботі, а й у реагуванні на проблеми, які безпосередньо впливають на повсякденне життя людей.

Пресслужба народного депутата України Максима Заремського.

Закон України

Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо впровадження міжнародного автоматичного обміну інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи, та оподаткування таких доходів

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13–17, ст. 112) такі зміни:

1. У пункті 14.1 статті 14:

1) доповнити підпунктом 14.1.10⁴ такого змісту:

«14.1.10⁴. Багатостороння угода DPI — багатостороння угода компетентних органів про автоматичний обмін інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи (Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Information on Income Derived Through Digital Platforms (DPI MCAA), укладена відповідно до статті 6 Конвенції про взаємну адміністративну допомогу в податкових справах;

інша кваліфікована угода компетентних органів — міжнародний договір, що містить положення про обмін інформацією для податкових цілей, який набрав чинності для компетентних органів України та іноземної юрисдикції і передбачає автоматичний обмін інформацією, еквівалентною інформації, визначеній пунктом 358.5 статті 358 цього Кодексу.

Положення цього Кодексу, що містять посилання на Багатосторонню угоду DPI, застосовуються також до інших кваліфікованих угод компетентних органів»;

2) підпункт 14.1.144¹ викласти в такій редакції:

«14.1.144¹. документ для цілей цього Кодексу (крім документа самостійної оцінки CRS) — документ, створений у паперовій або електронній формі з дотриманням вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги», складений та/або подання, та/або надіслання якого передбачається цим Кодексом, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими на підставі та на виконання цього Кодексу, та/або пов'язане з реалізацією прав та обов'язків платника податків, та/або контролюючих органів згідно із нормами цього Кодексу»;

3) підпункт 14.1.158¹ викласти в такій редакції:

«14.1.158¹. податкове повідомлення особі-нерезиденту — повідомлення, яке надається нерезиденту та включає:

1) податкове повідомлення особі-нерезиденту, зареєстрованій як платник податку на додану вартість та/або оператор платформи, — повідомлення в електронній формі, надіслане контролюючим органом, про обов'язок особи-нерезидента сплатити суму грошового зобов'язання, визначену відповідно до цього Кодексу;

2) податкове повідомлення особі-нерезиденту, не зареєстрованій як платник податку на додану вартість та/або оператор платформи, — письмове повідомлення про обов'язок особи-нерезидента зареєструватися як платник податку на додану вартість відповідно до статті 208¹ цього Кодексу та/або оператор платформи відповідно до статті 359 цього Кодексу, яке надсилається контролюючим органом до компетентного органу іноземної держави для інформування особи-нерезидента;

3) податкове повідомлення особі-нерезиденту про порушення вимог CRS — письмове повідомлення про обов'язок особи-нерезидента сплатити суму грошового зобов'язання та/або виконати інші вимоги статті 39³ цього Кодексу в частині, що стосується виконання Багатосторонньої угоди CRS та Загального стандарту звітності CRS»;

4) підпункт 14.1.180 викласти в такій редакції:

«14.1.180. податковий агент щодо податку на доходи фізичних осіб — юридична особа (її філія, відділення, інший відокремлений підрозділ), самозайнята особа, представництво нерезидента — юридичної особи, інвестор (оператор) за угодою про розподіл продукції, оператор платформи (у тому числі нерезидент), які незалежно від організаційно-правового статусу та способу оподаткування іншими податками та/або форми нарахування (виплати, надання) доходу (у грошовій або негрошовій формі) зобов'язані нараховувати, утримувати та сплачувати податок, передбачений розділом IV цього Кодексу, до бюджету від імені та за рахунок фізичної особи з доходів, що нараховуються (виплачуються, надаються) такій особі, вести податковий облік, подавати податкову звітність контролюючим органам та нести відповідальність за порушення вимог цього Кодексу в порядку, передбаченому статтею 18 та розділом IV цього Кодексу»;

5) доповнити підпунктом 14.1.286 такого змісту:

«14.1.286. цей підпункт визначає терміни, пов'язані з поданням звітності щодо доходів, отриманих через цифрові платформи, та їх оподаткуванням відповідно до цього Кодексу:

14.1.286.1. платформа (цифрова платформа) — будь-яке програмне забезпечення, включаючи вебсайт, його частину або додатки (у тому числі мобільні додатки), що доступне для користувачів та забезпечує можливість з'єднання продавців з іншими користувачами для здійснення безпосередньо або опосередковано звітної

діяльності для таких користувачів. Операції, що забезпечуються платформою, також можуть включати збір, розрахунок та виплату (зарахування) винагороди за звітну діяльність.

Термін «платформа» не включає програмне забезпечення, яке без будь-якого подальшого втручання у здійснення звітної діяльності забезпечує виключно виконання однієї або декількох з таких функцій:

обробку платежів, що здійснюються щодо звітної діяльності;

інформування про звітну діяльність або рекламу звітної діяльності для користувачів;

перенаправлення або переведення користувачів на платформу;

14.1.286.2. організація — юридична особа, партнерство, траст, фонд чи будь-яке інше правове утворення незалежно від організаційно-правової форми та наявності у нього статусу юридичної особи. Фізична особа, у тому числі фізична особа — підприємець, не є організацією.

Організація є «пов'язаною організацією» іншої організації, якщо одна з організацій контролює іншу організацію або обидві організації перебувають під спільним контролем. Для цілей цього абзацу контроль включає пряме або опосередковане володіння понад 50 відсотками голосів та часток в організації. У випадку опосередкованого володіння критерій щодо володіння понад 50 відсотками права власності в капіталі іншої організації визначається шляхом множення часток володіння в кожній наступній організації у ланцюгу володіння. У разі якщо особа володіє понад 50 відсотками голосів в організації, така особа вважається такою, що володіє 100 відсотками голосів у такій організації;

14.1.286.3. оператор платформи — організація, що на підставі договору надає продавцям доступ до всієї платформи (або її частини), оператором якої вона є;

14.1.286.4. виключений оператор платформи — оператор платформи, який щороку надає контролюючому органу підтвердження, що бізнес-моделлю платформи забезпечено відсутність протягом звітного року підзвітних продавців серед користувачів платформи;

14.1.286.5. підзвітний оператор платформи — оператор платформи (крім виключеного оператора платформи), що відповідає хоча б одній із таких умов:

1) є організацією — резидентом України, зареєстрованою відповідно до законодавства України;

2) є організацією — нерезидентом України, яка відповідає будь-якій із таких умов:

а) є організацією, створеною або зареєстрованою відповідно до законодавства України;

б) є організацією, що має місце ефективного управління (у тому числі місце фактичного управління діяльністю) в Україні, визначене відповідно до підпункту 133.1.5 пункту 133.1 статті 133 цього Кодексу;

в) є іноземною організацією, що здійснює господарську діяльність на території України через постійне представництво та не є кваліфікованим оператором платформи;

3) є організацією, яка забезпечує здійснення звітної діяльності підзвітними продавцями — резидентами України або звітної діяльності, пов'язаної з наданням в оренду нерухомого майна, розташованого в Україні, за умови що ця організація не підпадає під визначення кваліфікованого оператора платформи та не відповідає умовам, визначеним підпунктами 1 і 2 цього підпункту;

14.1.286.6. кваліфікований оператор платформи — оператор платформи, який:

1) є резидентом юрисдикції (крім України), що є стороною Багатосторонньої угоди DPI або іншої кваліфікованої угоди компетентних органів (далі — кваліфікована юрисдикція), компетентний орган якої здійснює обмін інформацією з контролюючим органом щодо всіх видів звітної діяльності, які забезпечуються цим оператором платформи;

2) не є резидентом кваліфікованої юрисдикції (крім України) та відповідає хоча б одній із таких умов:

а) оператор є організацією, що зареєстрована відповідно до законодавства кваліфікованої юрисдикції;

б) організація має місце ефективного управління (у тому числі місце фактичного управління діяльністю) у кваліфікованій юрисдикції відповідно до законодавства такої кваліфікованої юрисдикції.

Оператор платформи, який є резидентом України, не може бути кваліфікованим оператором платформи;

14.1.286.7. продавець — користувач платформи (фізична особа, у тому числі самозайнята особа, чи організація), зареєстрований на платформі для здійснення діяльності (на підставі договору з оператором платформи або шляхом створення облікового запису на платформі) у будь-який момент часу протягом звітного періоду;

14.1.286.8. активний продавець — будь-який продавець, який здійснює звітну діяльність (хоча б одну операцію) протягом звітного періоду або якому випла-

чується (зараховується) винагорода у зв'язку із здійсненням звітної діяльності протягом звітного періоду;

14.1.286.9. підзвітний продавець — будь-який активний продавець (крім виключеного продавця), який відповідає хоча б одній із таких умов:

є резидентом юрисдикції (у тому числі України), що є стороною Багатосторонньої угоди DPI або іншої кваліфікованої угоди компетентних органів;

надає в оренду нерухоме майно, розташоване в юрисдикції, що є стороною Багатосторонньої угоди DPI або іншої кваліфікованої угоди компетентних органів;

14.1.286.10. виключений продавець — продавець, який відповідає будь-якій з таких ознак:

є Кабінетом Міністрів України, урядом іноземної юрисдикції або урядовою організацією;

є організацією, акції якої регулярно торгуються на одному або декількох організованих ринках капіталу, або пов'язаною організацією такої організації;

є організацією, яка за допомогою платформи здійснила понад 2000 операцій з надання в оренду нерухомості щодо однієї одиниці оголошення і не здійснює іншої звітної діяльності через таку платформу;

здійснив за допомогою платформи не більше 30 продажів товарів, загальна сума виплаченої або зарахованої винагороди за які не перевищує 2000 євро протягом звітного періоду, і не здійснює іншої звітної діяльності через таку платформу.

Для цілей цього підпункту урядова організація означає:

урядова організація України — орган державної влади, інший державний орган або орган місцевого самоврядування, державне або комунальне підприємство, установа, організація або товариство, 100 відсотків акцій (часток) яких належать державі або територіальній громаді, або іншому товариству, 100 відсотків акцій (часток) якого належать державі або територіальній громаді;

урядова організація іноземної юрисдикції — будь-який політичний підрозділ іноземної юрисдикції (у тому числі орган влади штату, провінції, округу або муніципалітету), будь-яке агентство чи утворення, що повністю належить іноземній юрисдикції, уряду або політичному підрозділу такої іноземної юрисдикції.

Для цілей цього підпункту одна одиниця оголошення включає всі номери (місця), кімнати або інші спеціально обладнані приміщення, розташовані за однією адресою, що пропонується для надання в оренду через платформу одним продавцем;

14.1.286.11. звітна діяльність — будь-який з таких видів діяльності, що здійснюється продавцем через платформу за винагороду:

надання в оренду нерухомого майна, у тому числі житлової та нежитлової нерухомості, а також будь-якого іншого нерухомого майна та місць для паркування;

особисті послуги;

продаж товарів;

надання в оренду транспортних засобів.

Звітна діяльність не включає діяльність, що здійснюється продавцем як працівником оператора платформи або працівником пов'язаної організації оператора платформи. Термін «пов'язана організація» вживається у значенні, визначеному підпунктом 14.1.286.2 цього пункту.

Для цілей визначення звітної діяльності особистою послугою є послуга (включаючи виконання роботи), що надається (виконується) протягом певного часу та/або за завданням (замовленням) користувача платформи однією або кількома особами, які діють самостійно або від імені організації, і яка може надаватися або виконуватися онлайн або фізично (офлайн) після її забезпечення через платформу.

Для цілей визначення звітної діяльності термін «товар» означає будь-яку річ у розумінні Цивільного кодексу України, крім цифрової речі;

14.1.286.12. винагорода — компенсація в будь-якій формі за вирахуванням будь-яких зборів, комісій або податків, утриманих або нарахованих оператором платформи, яку виплачують або зараховують продавцю у зв'язку із здійсненням звітної діяльності, сума якої відома оператору платформи або може бути обґрунтовано визначена оператором платформи. Сума винагороди вважається такою, що може бути обґрунтовано визначена оператором платформи, якщо сума комісії (збору), яку отримує оператор платформи від продавців або інших користувачів платформи за надання доступу до платформи та її використання, розраховується залежно від розміру винагороди продавця».

2. У пункті 19¹.1 статті 19¹:

1) у підпункті 19¹.1.14 слова «обігу та реалізації підакцизних товарів» замінити словами «обігу та реалізації, у тому числі через мережу Інтернет, підакцизних товарів»;

2) доповнити підпунктами 19¹.1.53⁴ і 19¹.1.53⁵ такого змісту:

«19¹.1.53⁴. повідомляють центральний орган виконавчої влади зі спеціальним статусом у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку, а в період дії воєнного чи надзвичайного стану в Україні — національний центр оперативного-технічного управління електронними комунікаційними мережами України про перелік вебсайтів, доступ до яких на території України підлягає обмеженню постачальниками електронних комунікаційних послуг на території України;

19¹.1.53⁵. повідомляють платформи цифрової дистрибуції мобільних додатків про необхідність обмеження доступу до відповідних мобільних додатків на території України».

3. Пункт 20.1 статті 20 доповнити підпунктом 20.1.40³ такого змісту:

«20.1.40³. звертатися до суду щодо обмеження доступу до цифрової платформи, оператор якої не зареєстрований як оператор платформи у порядку, встановленому статтею 359 цього Кодексу».

4. Підпункти 39³.4.3 і 39³.4.5 пункту 39³.4 статті 39³ викласти в такій редакції:

«39³.4.3. У звіті про підзвітні рахунки, що подається для цілей виконання вимог Угоди FATCA або Багато-сторонньої угоди CRS, фінансовий агент надає інформацію про всі підзвітні рахунки (або про їх відсутність) за звітний період в обсязі, визначеному Угодою FATCA або розділом I Загального стандарту звітності CRS»;

«39³.4.5. Контролюючий орган здійснює збір інформації від фінансових агентів, зберігання, захист такої інформації та передачу відомостей до компетентного органу іноземної юрисдикції чи фінансовому агенту, від якого вона була отримана (у разі необхідності виведення або уточнення інформації щодо фінансового рахунку, який веде такий фінансовий агент). Забороняється надання контролюючим органом інформації щодо підзвітних рахунків (у тому числі отриманої від компетентних органів іноземних держав) іншим особам, у тому числі правоохоронним чи іншим державним органам, органам місцевого самоврядування, юридичним та фізичним особам (у тому числі тим, про яких надано інформацію у звіті про підзвітні рахунки), крім випадків надання такої інформації в порядку, визначеному Кримінальним процесуальним кодексом України, відповідно до вимог чинного міжнародного договору, що містить положення про обмін інформацією для податкових цілей».

5. Статтю 51 доповнити пунктом 51.3 такого змісту:

«51.3. Доходи фізичних осіб — продавців від здійснення звітної діяльності через цифрові платформи, які оподатковуються в порядку, визначеному статтею 178¹ цього Кодексу, не підлягають відображенню у податковому розрахунку, передбаченому пунктом 51.1 цієї статті. Інформація про такі доходи подається відповідно до вимог статей 178¹ і 358 цього Кодексу».

6. Пункт 56.24 статті 56 викласти в такій редакції:

«56.24. Особа-нерезидент може подати до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, скаргу протягом 90 календарних днів, що настають за днем отримання особою-нерезидентом податкового повідомлення нерезиденту, складеного відповідно до статті 58¹ цього Кодексу.

56.24.1. Скарга на податкове повідомлення особі-нерезиденту, зареєстрованій як платник податку на додану вартість та/або оператор платформи, подається в електронній формі через спеціальне портальне рішення для користувачів-нерезидентів шляхом електронної ідентифікації державною або англійською мовою. У скарзі особа-нерезидент, зареєстрована як платник податку на додану вартість та/або оператор платформи, має право заявити про своє бажання бути присутньою при розгляді скарги, у тому числі в режимі відеоконференції, а центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, зобов'язаний повідомити таку особу-нерезидента про дату, час та місце / спосіб розгляду скарги не пізніше ніж за 10 календарних днів до дати розгляду такої скарги шляхом надіслання відповідного документа в електронній формі через спеціальне портальне рішення для користувачів-нерезидентів та на електронну адресу (адреси) особи-нерезидента. Відсутність особи-нерезидента, повідомленої в передбаченому цим пунктом порядку про дату, час та місце / спосіб розгляду скарги, не є перешкодою для розгляду скарги.

Скарга на податкове повідомлення особі-нерезиденту, не зареєстрованій як платник податку на додану вартість та/або оператор платформи, подається в порядку, встановленому міжнародними договорами України, а в разі відсутності міжнародного договору України з країною особи-нерезидента — у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

56.24.2. Скарга на податкове повідомлення особі-нерезиденту розглядається протягом 90 календарних днів, що настають за днем отримання такої скарги центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику. Термін розгляду скарги не може бути продовжений.

Якщо протягом 90 календарних днів вмотивоване рішення за скаргою не надсилається:

особі-нерезиденту, зареєстрованій як платник податку на додану вартість та/або оператор платформи, через спеціальне портальне рішення для користувачів-нерезидентів,

особі-нерезиденту, не зареєстрованій як платник податку на додану вартість та/або оператор платформи, у порядку, встановленому міжнародними договорами України, а в разі відсутності міжнародного договору України з країною особи-нерезидента — у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України,

така скарга вважається повністю задоволеною на користь особи-нерезидента з дня, наступного за останнім днем зазначеного строку.

Порядок розгляду скарги особи-нерезидента на податкове повідомлення особі-нерезиденту встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

56.24.3. Рішення за скаргою на податкове повідомлення особі-нерезиденту, зареєстрованій як платник податку на додану вартість та/або оператор платформи, надсилається в електронній формі через спеціальне портальне рішення для користувачів-нерезидентів з одночасним повідомленням про надсилання такого рішення на електронну адресу особи-нерезидента, зазначену нею при реєстрації відповідно до статті 208¹ або статті 359 цього Кодексу. Рішення за скаргою на податкове повідомлення особі-нерезиденту, не зареєстрованій як платник податку на додану вартість та/або оператор платформи, надсилається в порядку, визначеному міжнародними договорами України, а в разі відсутності міжнародного договору України з країною особи-нерезидента — у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Форма рішення за скаргою на податкове повідомлення особі-нерезиденту встановлюється державною та англійською мовами та затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

7. У статті 58¹:

1) пункти 58¹.1 і 58¹.2 викласти в такій редакції:

«58¹.1. Податкове повідомлення особі-нерезиденту, не зареєстрованій як платник податку на додану вартість та/або оператор платформи, надсилається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, до компетентного органу іноземної держави для інформування особи-нерезидента, якщо особа-нерезидент не зареєструвалася як платник податку на додану вартість у випадках та порядку, передбачених статтею 208¹ цього Кодексу, та/або як оператор платформи у випадках та порядку, передбачених статтею 359 цього Кодексу.

58¹.2. Податкове повідомлення особі-нерезиденту, зареєстрованій як платник податку на додану вартість, надсилається контролюючим органом, якщо така особа-нерезидент:

не подала спрощену податкову декларацію у встановлений строк;

не сплатила узгоджену суму грошових зобов'язань з податку на додану вартість у встановлений строк;

вчинила інше порушення вимог цього Кодексу, за яке відповідно до цього Кодексу передбачена відповідальність у вигляді штрафної (фінансової) санкції»;

2) доповнити пунктами 58¹.2¹ і 58¹.2² такого змісту:

«58¹.2¹. Податкове повідомлення особі-нерезиденту, зареєстрованій як оператор платформи, надсилається контролюючим органом, якщо така особа-нерезидент:

не подала звіт про доходи підзвітних продавців та/або спрощений податковий розрахунок у встановлений строк;

не виконала обов'язки податкового агента з податку на доходи фізичних осіб у встановлений строк;

вчинила інше порушення вимог цього Кодексу, за яке відповідно до цього Кодексу передбачена відповідальність у вигляді штрафної (фінансової) санкції.

58¹.2². Податкове повідомлення особі-нерезиденту, зареєстрованій як платник податку на додану вартість та/або оператор платформи, надсилається в електронній формі через спеціальне портальне рішення для користувачів-нерезидентів з одночасним повідомленням на електронну адресу особи-нерезидента, зазначену нею під час реєстрації як платника податку на додану вартість та/або оператора платформи, протягом 30 календарних днів після спливу встановлених строків сплати узгодженої суми податкових зобов'язань та/або подання спрощеної податкової декларації, звіту про доходи підзвітних продавців, спрощеного податкового розрахунку, та/або встановлення факту іншого порушення вимог цього Кодексу»;

3) пункт 58¹.3 викласти в такій редакції:

«58¹.3. Податкове повідомлення особі-нерезиденту, зазначене у цій статті, повинно містити:

підставу для його складання та/або нарахування грошового зобов'язання;

суму грошового зобов'язання, яку повинна сплатити особа-нерезидент;

граничні строки та порядок сплати такого грошового зобов'язання;

реквізити валютного рахунку, відкритого центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, в уповноваженому банку, на який сплачується грошове зобов'язання;

попередження про необхідність подання спрощеної податкової декларації, звіту про доходи підзвітних продавців або спрощеного податкового розрахунку;

граничні строки та порядок оскарження такого податкового повідомлення.

До податкового повідомлення особі-нерезиденту додається розрахунок грошового зобов'язання.

Форма податкового повідомлення особі-нерезиденту і розрахунку грошового зобов'язання встановлюються державною та англійською мовами та затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику».

8. Абзац п'ятнадцятий пункту 64.5 статті 64 викласти в такій редакції:

«У разі реєстрації особи-нерезидента як платника податку на додану вартість відповідно до пункту 208¹.2 статті 208¹ цього Кодексу або як оператора платформи відповідно до статті 359 цього Кодексу одночасно автоматично здійснюється взяття на облік такої особи-нерезидента, крім випадків, якщо така особа-нерезидент уже перебуває на обліку».

9. Абзаци третій і четвертий пункту 67.5 статті 67 замінити трьома новими абзацами такого змісту:

«У разі анулювання реєстрації особи-нерезидента як платника податку на додану вартість відповідно до пункту 208¹.3 статті 208¹ цього Кодексу одночасно автоматично здійснюється зняття з обліку такої особи-нерезидента, якщо немає інших підстав для перебування на обліку.

Особа-нерезидент, яка на дату анулювання реєстрації як платника податку на додану вартість відповідно до пункту 208¹.3 статті 208¹ цього Кодексу має податковий борг або невиконані податкові зобов'язання, автоматично знімається з обліку після погашення боргу та виконання зобов'язань, визначених цим Кодексом.

У разі припинення реєстрації особи-нерезидента як оператора платформи відповідно до статті 359 цього Кодексу одночасно автоматично здійснюється зняття з обліку такої особи-нерезидента, за умови відсутності податкового боргу, невиконаних податкових зобов'язань або якщо немає інших підстав для перебування на обліку».

10. У пункті 69.1 статті 69 слова «фізичним особам, які провадять незалежну професійну діяльність» замінити словами «самозайнятим фізичним особам (фізичним особам — підприємцям та особам, які провадять незалежну професійну діяльність)».

11. Пункт 72.1 статті 72 доповнити підпунктом 72.1.10 такого змісту:

«72.1.10. від підзвітних операторів платформ — звіти про доходи, отримані через цифрові платформи, інші документи та інформація, надані відповідно до статті 358 цього Кодексу».

12. У пункті 75.1 статті 75:

1) у підпункті 75.1.1:

абзац сьомий виключити;

доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«13) своєчасність подання операторами платформ звітів про доходи підзвітних продавців, виправлених звітів про доходи підзвітних продавців, спрощених податкових розрахунків;

14) своєчасність надання операторами платформ відповідей на запити (повідомлення) контролюючого органу, що надсилаються у випадках, визначених статтями 358 і 359 цього Кодексу»;

2) підпункт 75.1.2 абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Під час здійснення планових перевірок платників податків, які є операторами платформ, предметом перевірки є також дотримання вимог статей 358 і 359 цього Кодексу».

У зв'язку з цим абзаци третій — восьмий вважати відповідно абзацами четвертим — дев'ятим.

13. Пункт 78.1 статті 78 доповнити підпунктами 78.1.29 і 78.1.30 такого змісту:

«78.1.29. неподання оператором платформи звіту про доходи підзвітних продавців, неподання або подання виправленого звіту про доходи підзвітних продавців з порушенням строків, визначених пунктом 358.6 статті 358 цього Кодексу, неподання спрощеного податкового розрахунку або ненадання оператором платформи відповіді на запит контролюючого органу у випадках, визначених статтями 358 і 359 цього Кодексу;

78.1.30. неповнота або недостовірність даних у звіті про доходи підзвітних продавців або спрощеному податковому розрахунку, поданому оператором платформи, виявлені контролюючим органом самостійно або в результаті отриманого повідомлення від компетентного органу іноземної юрисдикції, з якою Україна уклала міжнародний договір, що містить положення про обмін інформацією для податкових цілей, про виявлення таким органом помилки, неповних або недостовірних даних, наданих оператором платформи».

14. Абзац другий підпункту 102.2.2 пункту 102.2 статті 102 викласти в такій редакції:

«Контролюючий орган має право проводити перевірку з питань дотримання вимог статті 39³ цього Кодексу фінансовими агентами та власниками рахунків, та перевірку з питань виконання операторами платформ вимог статей 358 і 359 цього Кодексу, а також визначати суму штрафних санкцій (фінансових санкцій, штрафів) у випадках та розмірах, визначених цим Кодексом, не пізніше 1825 дня, що настає за останнім днем граничного строку подання звіту про підзвітні рахунки або звіту про доходи підзвітних продавців, а якщо відповідний звіт був поданий пізніше — за днем його фактичного подання. Строк давності, визначений цим абзацом, не застосовується щодо перевірки фінансового агента, який не подав звіт про підзвітні рахунки, та щодо перевірки оператора платформи, який не подав звіт про доходи підзвітних продавців».

15. Статтю 117 доповнити пунктом 117.7 такого змісту:

«117.7. Неподання оператором платформи заяви про реєстрацію як оператора платформи відповідно до статті 359 цього Кодексу — тягне за собою накладення штрафу у 20 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

Сплата такого штрафу не звільняє оператора платформи від обов'язку подати заяву про реєстрацію як оператора платформи та виконання інших вимог, визначених статтями 358 і 359 цього Кодексу».

16. Доповнити статтею 118² такого змісту:

«Стаття 118². Порушення вимог щодо виявлення підзвітних продавців та подання звітності для автоматичного обміну інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи

118².1. Неподання підзвітним оператором платформи звіту про доходи підзвітних продавців відповідно до статті 358 цього Кодексу —

тягне за собою накладення штрафу у 100 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

Сплата такого штрафу не звільняє підзвітного оператора платформи від обов'язку подання звіту про доходи підзвітних продавців.

118².2. Несвоєчасне подання підзвітним оператором платформи звіту про доходи підзвітних продавців або несвоєчасне подання підзвітним оператором платформи виправленого звіту про доходи підзвітних продавців на вимогу контролюючого органу з порушенням встановлених строків, визначених статтею 358 цього Кодексу, —

тягне за собою накладення штрафу в 0,5 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за кожний календарний день несвоєчасного подання звіту про доходи підзвітних продавців.

Сплата такого штрафу не звільняє підзвітного оператора платформи від обов'язку подання звіту про доходи підзвітних продавців та виправлення помилок у раніше поданому звіті.

118².3. Подання підзвітним оператором платформи звіту про доходи підзвітних продавців з неповними або недостовірними відомостями чи помилками —

тягне за собою накладення штрафу в 0,5 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, що застосовується щодо одного підзвітного продавця.

У разі вчинення в одному звіті порушень щодо двох і більше підзвітних продавців розрахунок суми штрафу здійснюється шляхом додавання розмірів штрафів за кожного підзвітного продавця, щодо якого було подано помилкову, неповну або недостовірну інформацію.

Штраф, передбачений цим пунктом, не застосовується, якщо після виявлення помилки підзвітний оператор платформи подав виправлений звіт самостійно або у відповідь на отримане повідомлення контролюючого органу у строки, визначені статтею 358 цього Кодексу.

118².4. Дії, передбачені пунктом 118².3 цієї статті, вчинені підзвітним оператором платформи внаслідок невиконання, неналежного виконання або порушення правил належної комплексної перевірки, визначених відповідно до статті 358 цього Кодексу, а також умисне невключення до звіту про доходи підзвітних продавців інформації про підзвітного продавця —

тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 5 відсотків сукупного розміру винагороди, сплаченої (зарахованої) протягом звітного періоду підзвітному продавцю, щодо якого було подано неповні, помилкові або недостовірні відомості або щодо якого не було подано інформацію у звіті про доходи підзвітних продавців, але не менше одного розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

Розрахунок суми штрафу здійснюється шляхом додавання розмірів штрафів за кожного підзвітного продавця, щодо якого було подано помилкову, неповну або недостовірну інформацію, та за кожен вид звітної діяльності, який не було включено до звіту про доходи підзвітних продавців.

118².5. Порушення підзвітними операторами платформ вимог щодо строків зберігання документів та інформації щодо підзвітних продавців в обсязі, визначеному статтею 358 цього Кодексу, або порушення вимог підпункту 358.7.3 пункту 358.7 статті 358 цього Кодексу щодо припинення ділових відносин, доступу продавця до платформи або призупинення виплати винагороди —

тягне за собою накладення штрафу в розмірі однієї мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

Ті самі порушення, що призвели до невключення інформації про підзвітного продавця до звіту про доходи підзвітних продавців, —

тягнуть за собою накладення штрафу у 50 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року».

17. Статтю 119 доповнити пунктом 119.4 такого змісту:

«119.4. Неподання або подання з порушенням встановлених строків спрощеного податкового розрахунку —

тягне за собою накладення штрафу в розмірі 20 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

Подання спрощеного податкового розрахунку не в повному обсязі, з недостовірними відомостями або з помилками —

тягне за собою накладення штрафу в розмірі однієї мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

У разі вчинення в одному спрощеному податковому розрахунку порушень щодо двох і більше продавців розрахунок суми штрафу здійснюється шляхом додавання розмірів штрафів за кожного продавця, щодо якого подано помилкову, неповну або недостовірну інформацію.

Передбачені цим пунктом штрафи не застосовуються у випадках, якщо помилки щодо реєстраційного номера облікової картки платника податків у спрощеному податковому розрахунку були виправлені оператором платформи самостійно, у тому числі протягом 30 календарних днів з дня надходження повідомлень про помилки, виявлені контролюючим органом».

18. У статтю 167 включити пункт 167.6 такого змісту: «167.6. Ставки податку становлять 10 відсотків і 23 відсотки бази оподаткування у випадках, визначених статтею 178¹ цього Кодексу».

19. Пункт 168.1 статті 168 доповнити підпунктом 168.1.7 такого змісту:

«168.1.7. Нараховані оператором платформи доходи фізичних осіб — продавців від здійснення звітної діяльності через цифрові платформи оподатковуються з урахуванням положень статті 178¹ цього Кодексу».

20. У статті 170:

1) підпункт 170.1.5 пункту 170.1 викласти в такій редакції:

«170.1.5. Якщо орендар є фізичною особою, яка не є samozайнятою особою, особою, відповідальною за на-

рахування та сплату (перерахування) податку до бюджету, є платник податку — орендодавець. При цьому:

а) дохід такого платника податку — орендодавця від надання в оренду об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості (їх частин) оподатковується за ставкою, визначеною пунктом 167.2 статті 167 цього Кодексу;

б) дохід такого платника податку — орендодавця від надання в оренду об'єктів нерухомості (їх частин), інших, ніж зазначені в підпункті «а» цього підпункту, оподатковується за ставкою, визначеною пунктом 167.1 статті 167 цього Кодексу;

в) такий платник податку — орендодавець за результатами звітного року зобов'язаний подати річну податкову декларацію і самостійно сплатити податок до бюджету. При цьому в річній податковій декларації поряд із доходами від надання в оренду об'єктів нерухомості (їх частин) не зазначаються доходи, передбачені пунктом 179.2 статті 179 цього Кодексу, за умови що у платника податку не виникає обов'язку подавати річну податкову декларацію відповідно до інших положень цього Кодексу;

г) у разі вчинення нотаріальної дії щодо посвідчення договору оренди об'єктів нерухомості нотаріус зобов'язаний надіслати інформацію про такий договір контролюючому органу за податковою адресою платника податку — орендодавця за формою та у спосіб, встановлений Кабінетом Міністрів України. За порушення порядку та/або строків подання зазначеної інформації нотаріус несе відповідальність, передбачену статтею 119¹ цього Кодексу»;

2) підпункт 170.11.1 пункту 170.11 доповнити підпунктом «г» такого змісту:

«г) доходів фізичної особи — продавця від здійснення звітної діяльності через цифрові платформи, що оподатковуються в порядку, визначеному статтею 178¹ цього Кодексу».

21. Пункт 171.2 статті 171 доповнити підпунктом «в» такого змісту:

«в) оператор платформи — для доходів фізичних осіб — продавців від здійснення звітної діяльності через цифрові платформи у випадках та порядку, визначених статтею 178¹ цього Кодексу».

22. Доповнити статтею 178¹ такого змісту:

«Стаття 178¹. Оподаткування доходів фізичних осіб — продавців від здійснення звітної діяльності через цифрові платформи

178¹.1. Дохід фізичної особи — продавця від здійснення звітної діяльності через одну або більше цифрових платформ оподатковується в порядку, визначеному цією статтею, за умови що така фізична особа одночасно відповідає таким вимогам:

1) є резидентом України;

2) має щонайменше один рахунок у банку України або небанківському надавачі платіжних послуг, що отримав право на надання фінансових платіжних послуг відповідно до Закону України «Про платіжні послуги», через який здійснюються розрахунки під час здійснення звітної діяльності, та повідомляє кожного оператора платформи, з яким укладено договір про надання доступу до платформи, про номер такого рахунку;

3) здійснює розрахунки з користувачами платформи під час здійснення звітної діяльності виключно у грошовій (готівковій та/або безготівковій) формі з використанням рахунку, про який повідомлено оператора платформи;

4) щодо особи не прийнято рішення про застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) у порядку, визначеному Законом України «Про санкції»;

5) не використовує працю найманих осіб під час здійснення звітної діяльності;

6) не здійснює продаж підакцизних товарів через цифрові платформи;

7) здійснює звітну діяльність через платформи, оператори яких зареєстровані як оператори платформ відповідно до вимог статті 359 цього Кодексу.

178¹.2. Базою оподаткування для цілей цієї статті є сума доходу фізичної особи — продавця від здійснення звітної діяльності через цифрові платформи, яка визначається як загальна сума винагороди фізичної особи — продавця від здійснення звітної діяльності через цифрові платформи, що виплачується або зараховується продавцю у зв'язку із здійсненням звітної діяльності, та будь-яких зборів, комісій і податків, утриманих та/або нарахованих оператором платформи (включно з податком, що підлягає сплаті відповідно до вимог цієї статті).

Дохід фізичної особи — продавця від продажу товарів, отриманий через платформи, не включається до загального оподатковуваного доходу, якщо сума такого доходу сукупно за календарний рік не перевищує еквівалент 2000 євро за офіційним курсом гривні до євро, встановленим Національним банком України на 1 січня звітного (податкового) року (далі — сума неоподатковуваного доходу).

178¹.3. Дохід фізичної особи — продавця, отриманий протягом календарного року від здійснення звітної діяльності через цифрові платформи у розмірі, що не перевищує 834 розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, оподатковується за ставкою 10 відсотків у порядку, визначеному пунктом 178¹.4 цієї статті.

У разі якщо дохід фізичної особи — продавця від здійснення звітної діяльності через цифрові платформи, отриманий протягом календарного року, перевищує 834 розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, сума такого перевищення оподатковується у складі загального річного оподатковуваного доходу за відповідний звітний рік за ставкою 23 відсотки, а податкове зобов'язання визначає контролюючий орган відповідно до пункту 178¹.8 цієї статті за вирахуванням суми податку, утриманої податковим агентом — оператором платформи з такої суми перевищення, розрахованої за

даними звітів про доходи підзвітних продавців, спрощених податкових розрахунків, а також інформації, отриманої від компетентних органів іноземної держави в рамках міжнародного автоматичного обміну інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи, та іншої наявної у контролюючому органу інформації, отриманої відповідно до статей 358 і 359 цього Кодексу.

У разі невідповідності фізичної особи — продавця вимогам пункту 178¹.1 цієї статті така особа втрачає право на застосування ставки 10 відсотків, починаючи з першого числа першого місяця календарного кварталу, в якому допущено таку невідповідність, до моменту її усунення, але не менш як до 1 січня наступного податкового (звітного) року.

Фізична особа — продавець, яка отримувала дохід від здійснення звітної діяльності через цифрові платформи протягом періоду, що починається з дати втрати нею права на застосування ставки 10 відсотків, зобов'язана включити суму такого доходу до складу загального річного оподатковуваного доходу за відповідний звітний рік, подати річну декларацію про майновий стан і доходи (податкову декларацію) відповідно до цього Кодексу та самостійно сплатити податок з суми такого доходу за ставкою 23 відсотки, за вирахуванням суми податку, утриманої податковим агентом — оператором платформи з такого доходу. При цьому сума доходу фізичної особи — продавця та сума податку, утриманого оператором платформи, визначені в іноземній валюті, перераховуються у гривні за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України станом на 1 січня звітного (податкового) року.

178¹.4. Податковим агентом фізичної особи — продавця щодо доходів від здійснення звітної діяльності через цифрові платформи є оператор платформи (незалежно від резидентського статусу), який нараховує дохід від здійснення звітної діяльності на користь продавця — резидента України.

Доходи фізичної особи — продавця від здійснення звітної діяльності через цифрові платформи вважаються такими, що нараховуються продавцю податковим агентом — оператором платформи, якщо винагорода продавця відома такому оператору платформи або може бути обґрунтовано визначена оператором платформи у розумінні підпункту 14.1.286.12 підпункту 14.1.286 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу, незалежно від того, чи здійснює оператор платформи виплату таких доходів.

З метою забезпечення виконання оператором платформи функцій податкового агента щодо утримання сум податку договорі про надання доступу до платформи може визначати порядок утримання оператором платформи або перерахування фізичною особою — продавцем оператору платформи коштів, необхідних для сплати податку оператором платформи до бюджету. Відсутність у договорі про надання доступу до платформи відповідних положень не звільняє оператора платформи від відповідальності за невиконання обов'язків, покладених на нього відповідно до цієї статті.

178¹.5. Податковий агент — оператор платформи сплачує (перераховує) до бюджету за місцем обліку оператора платформи в контролюючому органі загальну суму податку, нарахованого за ставкою 10 відсотків із загальної суми доходів фізичної особи — продавця від здійснення звітної діяльності за відповідний календарний місяць, не пізніше 30 числа місяця, наступного за календарним місяцем, в якому здійснено нарахування таких доходів.

У разі якщо протягом календарного року сума фактично отриманих доходів фізичної особи — продавця від продажу товарів через цифрову платформу не перевищує суму неоподатковуваного доходу, визначену пунктом 178¹.2 цієї статті, оператор платформи не здійснює утримання податку з таких доходів та відображає доходи, отримані в межах суми неоподатковуваного доходу, у складі спрощеного податкового розрахунку відповідно до пункту 178¹.7 цієї статті.

У разі якщо протягом календарного року сума фактично отриманих доходів фізичної особи — продавця від продажу товарів через платформи перевищує суму неоподатковуваного доходу, визначену пунктом 178¹.2 цієї статті, податковий агент утримує податок за ставкою 10 відсотків з суми перевищення обсягу фактично отриманих доходів над сумою неоподатковуваного доходу.

Особа-нерезидент, яка не має рахунку в банку України або небанківському надавачі платіжних послуг, що здійснює діяльність відповідно до законодавства України, та під час реєстрації відповідно до вимог статті 359 цього Кодексу зазначила іноземну валюту для цілей подання звіту про доходи підзвітних продавців і сплати податку, сплачує суму визначених на підставі цієї статті грошових зобов'язань в іноземній валюті (у євро або доларах США) на валютний рахунок, відкритий центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, в уповноваженому банку. Реквізити валютного рахунку розміщуються на спеціальному портальному рішенні для користувачів-нерезидентів.

У разі якщо іноземна валюта, обрана для подання звіту про доходи підзвітних продавців, відрізняється від іноземної валюти, обраної для сплати податків (євро або долар США), для цілей сплати податку застосовується курс відповідної іноземної валюти, що діяв на 0 годин першого числа місяця, наступного за місяцем нарахування доходів:

для сплати податку в євро — курс, встановлений Європейським центральним банком, а в разі його відсутності — офіційний курс, визначений центральним банком держави, що є емітентом відповідної іноземної валюти;

для сплати податку в доларах США — офіційний курс, визначений центральним банком держави, що є емітентом відповідної іноземної валюти.

178^{1.6}. Грошове зобов’язання щодо суми податкових зобов’язань з податку на доходи фізичних осіб, що підлягає сплаті (перерахуванню) до бюджету оператором платформи у разі нарахування доходів на користь платника податку — фізичної особи, вважається узгодженим податковим агентом — оператором платформи в момент виникнення такого зобов’язання, що визначається за календарною датою, встановленою абзацом першим пункту 178^{1.5} цієї статті як граничний строк сплати податку до бюджету.

У разі якщо оператор платформи не сплачує у встановлені строки суму податкових зобов’язань, визначену відповідно до цього підпункту, такий оператор платформи притягається до відповідальності у вигляді штрафу в розмірах, визначених статтею 125¹ цього Кодексу.

178^{1.7}. У разі нарахування протягом звітного (податкового) року фізичній особі — продавцю доходу від продажу товарів через цифрову платформу у розмірі, що не перевищує суму неоподаткованого доходу, визначену пунктом 178^{1.2} цієї статті, оператор платформи (незалежно від резидентського статусу) складає і подає спрощений податковий розрахунок про суми нарахованого неоподаткованого доходу (далі — спрощений податковий розрахунок).

Спрощений податковий розрахунок складається за результатами звітного (податкового) року і подається у строк до 31 січня року, наступного за звітним (календарним) роком.

Особа-нерезидент, зареєстрована як оператор платформи, складає спрощений податковий розрахунок і подає його в електронній формі через спеціальне портальне рішення для користувачів-нерезидентів шляхом електронної ідентифікації.

У спрощеному податковому розрахунку зазначаються:

- найменування оператора платформи;
- індивідуальний податковий номер оператора платформи;
- звітний (податковий) рік, за який подається спрощений податковий розрахунок;
- реєстраційний номер облікової картки платника податків — продавця або серія (за наявності) та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті) продавця;
- загальна сума винагороди за кожний квартал звітного (податкового) року та обсяг операцій звітної діяльності, щодо яких її було виплачено (зарховано);
- сума зборів, комісій або податків, що були утримані або нараховані оператором платформи протягом кожного кварталу звітного (податкового) року.

У разі якщо у майбутніх податкових періодах такий податковий агент самостійно виявляє помилки, що містяться у раніше поданому ним спрощеному податковому розрахунку, він зобов’язаний надіслати уточнюючий спрощений податковий розрахунок.

Форми спрощеного податкового розрахунку та уточнюючого спрощеного податкового розрахунку затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, та розміщуються на спеціальному порталі для користувачів-нерезидентів. Спрощений податковий розрахунок та уточнюючий спрощений податковий розрахунок заповнюються державною мовою, а для нерезидентів — державною або англійською мовою.

Порядок складання та подання спрощеного податкового розрахунку та уточнюючого спрощеного податкового розрахунку затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, його переклад англійською мовою розміщується на спеціальному порталі для користувачів-нерезидентів.

178^{1.8}. Визначення суми податкового зобов’язання фізичним особам — продавцям здійснює контролюючий орган за податковою адресою таких осіб, якщо:

- 1) сума доходів фізичної особи — продавця, отриманих від звітної діяльності з продажу товарів на кількох цифрових платформах протягом календарного року, сукупно перевищує суму неоподаткованого доходу, визначену пунктом 178^{1.2} цієї статті;
- 2) сума доходів фізичної особи — продавця, отриманих від звітної діяльності з продажу товарів на кількох цифрових платформах протягом календарного року, перевищує 834 розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

Контролюючий орган визначає базу оподаткування та податкові зобов’язання платника податків на підставі даних звітів про доходи підзвітних продавців, спрощених податкових розрахунків, а також інформації, отриманої від компетентних органів іноземної держави в рамках міжнародного автоматичного обміну інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи, та іншої наявної у контролюючого органу інформації, отриманої відповідно до статей 358 і 359 цього Кодексу.

Сума доходу фізичної особи — продавця та сума утриманого оператором платформи податку, визначені в іноземній валюті, перераховуються контролюючим органом у гривні за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України станом на 1 січня звітного (податкового) року.

Податкове повідомлення-рішення про сплату суми податку, обчисленого у передбачених цим підпунктом випадках, разом з детальним розрахунком суми податку надсилається (вручається) платнику податку контролюючим органом у порядку, визначеному статтею 42 цього Кодексу, до 1 липня року, наступного за звітним.

Таке податкове зобов’язання може бути нараховано за податкові (звітні) періоди (роки) в межах строків, визначених пунктом 102.1 статті 102 цього Кодексу.

Платник податку зобов’язаний сплатити суму податку, зазначену у відповідному податковому повідомленні-рішенні, протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

178^{1.9}. Якщо фізична особа — продавець отримує інші доходи, крім доходу від здійснення звітної діяльності через цифрові платформи, такі інші доходи оподатковуються за загальними правилами, визначеними цим Кодексом.

178^{1.10}. Суб’єкт господарювання та/або самозайнята особа, які виплачують дохід від здійснення звітної діяльності фізичній особі — продавцю за придбані ними через цифрову платформу товари або послуги, надані під час здійснення звітної діяльності, не є податковими агентами та не зобов’язані утримувати та сплачувати податок на доходи фізичних осіб з такого доходу, якщо на момент виплати доходу оператор платформи зареєстрований як оператор платформи відповідно до статті 359 цього Кодексу.

178^{1.11}. Під час нарахування (виплати) доходу від здійснення звітної діяльності через цифрову платформу фізичній особі, яка має статус самозайнятої особи, оператор платформи не утримує податок, якщо фізична особа зареєстрована на платформі як самозайнята особа».

23. У статті 208¹ слова «спеціальне портальне рішення для користувачів нерезидентів, які надають електронні послуги» в усіх відмінках замінити словами «спеціальне портальне рішення для користувачів-нерезидентів» у відповідному відмінку.

24. Статтю 292 доповнити пунктом 292.17 такого змісту:

«292.17. До обсягу доходу, що надає право суб’єкту господарювання зареєструватися платником єдиного податку та/або перебувати на спрощеній системі оподаткування в наступному податковому (звітному) періоді, включається будь-який дохід, отриманий такою особою від здійснення звітної діяльності через цифрові платформи».

25. Доповнити розділом XVIII³ такого змісту:
«Розділ XVIII³. МІЖНАРОДНЕ АДМІНІСТРАТИВНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ ОПОДАТКУВАННЯ

Стаття 358. Міжнародний автоматичний обмін інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи

358.1. Загальні положення
358.1.1. Міжнародний автоматичний обмін інформацією про доходи, отримані фізичними особами та організаціями через цифрові платформи, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, відповідно до цього Кодексу, а також на підставі та в обсязі, визначених Багатосторонньою угодою DPI.

Положення цієї статті щодо застосування Багатосторонньої угоди DPI також поширюються на інші кваліфіковані угоди компетентних органів.

Ця стаття визначає основні вимоги до встановлення підзвітними операторами платформ підзвітних продавців та подання звітів про доходи, отримані підзвітними продавцями через цифрові платформи, для цілей Багатосторонньої угоди DPI (далі — звіти про доходи підзвітних продавців). Питання, не врегульовані цим Кодексом, регулюються Багатосторонньою угодою DPI, іншими кваліфікованими угодами компетентних органів, а також іншими актами законодавства, затвердженими на виконання таких міжнародних угод.

358.2. Підзвітні оператори платформ
358.2.1. Підзвітні оператори платформ зобов’язані застосовувати заходи належної комплексної перевірки з метою виявлення підзвітних продавців серед користувачів платформ, подавати до контролюючого органу звіти про доходи підзвітних продавців у строки, визначені цим Кодексом, виконувати інші вимоги цього Кодексу, встановлені для підзвітних операторів платформ, а також нести відповідальність за порушення таких вимог у порядку, встановленому цим Кодексом.

358.3. Підзвітні продавці
358.3.1. Підзвітні оператори платформ, визначені підпунктами 1 і 2 підпункту 14.1.286.5 підпункту 14.1.286 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу, виконують передбачені цією статтею обов’язки щодо підзвітних продавців, які відповідають хоча б одній з таких умов: є резидентами України; є резидентами будь-якої юрисдикції, що є стороною Багатосторонньої угоди DPI; надають в оренду нерухоме майно, розташоване в Україні; надають в оренду нерухоме майно, розташоване в юрисдикції, що є стороною Багатосторонньої угоди DPI.

Підзвітний оператор платформи, визначений підпунктом 3 підпункту 14.1.286.5 підпункту 14.1.286 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу, виконує передбачені цією статтею обов’язки щодо підзвітних продавців, які відповідають хоча б одній з таких умов: є резидентами України; надають в оренду нерухоме майно, розташоване в Україні.

358.3.2. До звіту про доходи підзвітних продавців, що подається підзвітним оператором платформи відповідно до пункту 358.5 цієї статті, не включається інформація про виключених продавців.

358.4. Належна комплексна перевірка продавців платформ

358.4.1. З метою виявлення підзвітних продавців підзвітні оператори платформ зобов’язані вживати заходів належної комплексної перевірки за правилами, що підлягають застосуванню відповідно до підпункту 358.4.4 цього пункту.

358.4.2. Підзвітний оператор платформи зобов’язаний встановлювати та включати до звіту про доходи підзвітних продавців таку інформацію щодо кожного підзвітного продавця:

358.4.2.1. щодо підзвітного продавця, який є фізичною особою:

- 1) прізвище, власне ім’я, по батькові (за наявності);
- 2) основну адресу місця проживання;
- 3) ідентифікаційний податковий номер, присвоєний такому продавцю у юрисдикції податкового резидентства, у тому числі кожну юрисдикцію, яка видала ідентифікаційний податковий номер, та за відсутності ідентифікаційного податкового номера — місце народження такого продавця;
- 4) індивідуальний податковий номер платника податку на додану вартість такого продавця (за наявності);
- 5) дату народження;

358.4.2.2. щодо підзвітного продавця, який є організації:

- 1) найменування;
- 2) адресу реєстрації місцезнаходження організації;
- 3) ідентифікаційний податковий номер, присвоєний такому продавцю у юрисдикції податкового резидентства, у тому числі кожну юрисдикцію, яка видала ідентифікаційний податковий номер;
- 4) індивідуальний податковий номер платника податку на додану вартість такого продавця (за наявності);
- 5) реєстраційний номер такого продавця (код згідно з ЄДРПОУ або унікальний ідентифікаційний номер організації, присвоєний їй при реєстрації в іноземній юрисдикції);
- 6) відомості про постійне представництво, через яке здійснюється звітна діяльність, із зазначенням кожної відповідної іноземної юрисдикції, в якій розташоване таке постійне представництво (за наявності);

358.4.2.3. щодо підзвітного продавця, який здійснює звітну діяльність з надання в оренду нерухомості, підзвітний оператор платформи встановлює адресу кожної одиниці оголошення об’єкта нерухомості.

358.4.3. Підзвітний оператор платформи не зобов’язаний включати до звіту про доходи підзвітних продавців інформацію про ідентифікаційний податковий номер або реєстраційний номер підзвітного продавця, якщо:

- 1) юрисдикція, в якій такий продавець є резидентом для цілей оподаткування, не видає (не присвоює) ідентифікаційний податковий номер або реєстраційний номер;
- 2) юрисдикція, в якій такий продавець є резидентом для цілей оподаткування, не вимагає збір відповідної інформації, відповідно до Багатосторонньої угоди DPI.

Якщо підзвітний продавець є резидентом України, який перебуває на обліку в контролюючому органі, ідентифікаційним податковим номером в Україні для такого продавця є податковий номер, за яким він обліковується у контролюючому органі як платник податку, або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або серія (за наявності) та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті).

358.4.4. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, встановлює порядок здійснення заходів належної комплексної перевірки підзвітними операторами платформ, що відповідає вимогам Багатосторонньої угоди DPI.

358.4.5. Під час здійснення заходів належної комплексної перевірки з метою підтвердження інформації про продавця, передбаченої цією статтею, оператор платформи має право використовувати інформацію, отриману за допомогою державної послуги верифікації, наданої Україною або іноземною юрисдикцією (за наявності).

Державна послуга верифікації щодо резидентів України надається на безоплатній основі у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

358.5. Подання звіту про доходи підзвітних продавців
358.5.1. Підзвітні оператори платформ зобов’язані щороку, до 31 січня року, наступного за звітним, подавати до контролюючого органу звіт про доходи підзвітних продавців. Звітним періодом вважається попередній календарний рік.

Підзвітні оператори платформ також зобов’язані до 31 січня року, наступного за звітним, надавати відомості, визначені підпунктами 2 і 3 підпункту 358.5.2 цього пункту, кожному підзвітному продавцю, інформацію про якого включено до звіту.

358.5.2. У звіті про доходи підзвітних продавців, що подається для цілей виконання вимог Багатосторонньої угоди DPI або іншої кваліфікованої угоди компетентних органів, підзвітний оператор платформи надає інформацію про всіх підзвітних продавців за звітний період в обсязі:

- 1) прізвище, власне ім’я, по батькові (за наявності) або найменування, адреса зареєстрованого місцезнаходження, ідентифікаційний податковий номер та індивідуальний податковий номер платника податку на додану вартість (за наявності) підзвітного оператора платформи, а також комерційне найменування платформи (платформ);
- 2) щодо кожного підзвітного продавця, який здійснював звітну діяльність (крім діяльності з надання в оренду нерухомого майна):
 - а) інформацію, визначену у підпункті 358.4.2 пункту 358.4 цієї статті;
 - б) будь-який інший ідентифікаційний податковий номер, відомий підзвітному оператору платформи, включаючи юрисдикцію, яка його видала;
 - в) номер банківського або платіжного рахунку (якщо він відомий оператору платформи);
 - г) якщо винагороду за здійснення звітної діяльності отримує інша особа, ніж підзвітний продавець, — номер банківського або платіжного рахунку, прізвище,

власне ім'я, по батькові (за наявності) / найменування власника рахунку, на який сплачується (зараховується) винагорода (якщо ця інформація відома оператору платформи);

г) всі юрисдикції, в яких підзвітний продавець є резидентом для цілей оподаткування;

д) загальну суму винагороди, сплачену (зараховану) протягом кожного календарного кварталу звітного періоду, та обсяг операцій звітної діяльності, щодо яких її було сплачено (зараховано);

е) суму зборів, комісій або податків, що були утримані або стягнуті підзвітним оператором платформи, протягом кожного календарного кварталу звітного періоду;

3) щодо кожного підзвітного продавця, який здійснював звітну діяльність з надання в оренду нерухомого майна:

а) інформацію, визначену у підпункті 2 цього підпункту;

б) адресу кожної одиниці оголошення об'єкта нерухомості за реєстраційний номер об'єкта нерухомості (за наявності);

в) загальну суму винагороди, сплачену (зараховану) протягом кожного кварталу звітного періоду, кількість операцій з надання в оренду кожної одиниці оголошення об'єкта нерухомості;

г) суму зборів, комісій або податків, що були утримані або стягнуті підзвітним оператором платформи протягом кожного кварталу звітного періоду;

г) кількість днів, упродовж яких кожна з одиниць оголошення об'єктів нерухомості була надана в оренду протягом звітного періоду (за наявності інформації), тип кожного з об'єктів нерухомості.

358.5.3. Підзвітний оператор платформи не включає до звіту про доходи підзвітних продавців інформацію щодо підзвітного продавця за звітний період, якщо інший оператор тієї самої платформи, який є підзвітним оператором платформи або кваліфікованим оператором платформи, відповідно до документально оформленої домовленості між такими операторами забезпечує подання звіту щодо всієї звітної діяльності такого підзвітного продавця на платформі за відповідний звітний період та сплату податку.

Подання іншим оператором платформи звіту про доходи підзвітних продавців лише щодо окремих видів звітної діяльності підзвітного продавця не звільняє підзвітного оператора платформи від обов'язку подання звітності відповідно до цього пункту.

358.5.4. Звіт про доходи підзвітних продавців подається виключно в електронній формі. Форма звіту про доходи підзвітних продавців, формат (стандарт) його заповнення та подання підзвітними операторами платформ до контролюючого органу встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

358.5.5. Організація-нерезидент, яка зареєстрована як оператор платформи відповідно до статті 359 цього Кодексу, подає звіт про доходи підзвітних продавців в електронній формі через спеціальне портальне рішення для користувачів-нерезидентів шляхом електронної ідентифікації.

358.5.6. Контролюючий орган здійснює збір інформації від підзвітних операторів платформ, зберігання, захист такої інформації та передачу відомостей до компетентного органу іноземної юрисдикції чи підзвітному оператору платформи, від якого вона була отримана (у разі необхідності виправлення або уточнення інформації щодо підзвітного продавця). Забороняється надання контролюючим органом інформації щодо підзвітних продавців (зокрема отриманої від компетентних органів іноземних держав) іншим особам, у тому числі правоохоронним чи іншим державним органам, органам місцевого самоврядування, юридичним та фізичним особам, крім випадків надання такої інформації відповідно до вимог чинного міжнародного договору, що містить положення про обмін інформацією для податкових цілей, у порядку, визначеному положеннями Кримінального процесуального кодексу України.

358.6. Контроль за поданням звітів про доходи підзвітних продавців

358.6.1. Якщо контролюючий орган отримує повідомлення про помилки у поданому звіті про доходи підзвітних продавців від компетентного органу іншої юрисдикції на підставі Багатосторонньої угоди DPI, контролюючий орган протягом п'яти робочих днів з дня отримання такого повідомлення повідомляє підзвітного оператора платформ про необхідність виправлення помилок або уточнення інформації у поданому звіті.

У разі отримання запиту (повідомлення) від контролюючого органу та необхідності уточнення інформації про підзвітного продавця підзвітний оператор платформи зобов'язаний звернутися до такого підзвітного продавця, а підзвітний продавець зобов'язаний надати протягом 15 календарних днів підтвердні документи, дані або інформацію, що є надійними та отримані з незалежного джерела, такі як дійсний ідентифікаційний документ та/або актуальне свідоцтво податкового резидента.

Для цілей цієї статті ідентифікаційним документом є:

для фізичної особи — документ, що посвідчує особу, виданий органом державної влади України або уповноваженим органом іноземної юрисдикції, в якому зазначено її прізвище, власне ім'я та по батькові (за наявності);

для організації — витяг з ЄДРПОУ або відповідний документ, виданий уповноваженим органом іноземної юрисдикції.

Підзвітний оператор платформи зобов'язаний подати до контролюючого органу виправлений звіт про доходи підзвітних продавців або надати пояснення не пізніше 30 календарних днів з дня отримання запиту (повідомлення) від контролюючого органу.

358.6.2. Підзвітний оператор платформи, який самотійно виявив помилки у раніше поданому звіті про доходи підзвітних продавців, починаючи з 1 лютого року, наступного за звітним, зобов'язаний подати до контролюючого органу виправлений звіт не пізніше 10 календарних днів з дня виявлення помилки.

358.6.3. Перевірка з питань дотримання підзвітним оператором платформи вимог цієї статті проводиться відповідно до положень глави 8 розділу II цього Кодексу з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

358.7. Зберігання документів, що підтверджують здійснення підзвітним оператором платформ заходів належної комплексної перевірки

358.7.1. Під час здійснення заходів належної комплексної перевірки підзвітний оператор платформи має право покладатися на загальнодоступну інформацію або підтвердження від продавця, використовувати всю інформацію та документи, наявні у його розпорядженні, а у випадках, визначених цією статтею, також зобов'язаний отримати від продавця підтвердні документи, такі як дійсний ідентифікаційний документ та/або актуальне свідоцтво податкового резидента.

358.7.2. Підзвітні оператори платформ зобов'язані зберігати документи (у тому числі електронні), їхні копії, записи, дані, інформацію та документи щодо заходів, вжитих підзвітними операторами платформ для виконання вимог цієї статті, у тому числі всі документи, надані продавцями, не менше 1825 днів з дня, наступного за граничним строком подання звіту про доходи підзвітних продавців, для складення якого використовуються або якого стосуються зазначені документи.

358.7.3. Якщо після двох нагадувань підзвітного оператора платформи, але не раніше спливу 60 календарних днів з дня надсилання запиту підзвітним оператором платформи, продавець не надає оператору інформацію або документи, необхідні для виконання оператором платформи вимог цієї статті, підзвітний оператор платформи зобов'язаний або припинити ділові відносини з продавцем, або припинити доступ продавця до платформи, або зупинити виплату винагороди продавцю до надання ним запитованої інформації або документів.

358.8. Звіт про доходи підзвітних продавців не є податковою декларацією підзвітного оператора платформи або її частиною та не прирівнюється до податкової звітності оператора платформи чи продавця. Норми цієї статті є спеціальними щодо інших норм цього Кодексу в частині визначення правил підготовки, подання та перевірки звітів про доходи підзвітних продавців. Штрафні (фінансові) санкції, передбачені цим Кодексом за порушення вимог зберігання первинних документів, ведення та подання податкової звітності, не застосовуються за порушення вимог цієї статті.

Стаття 359. Порядок реєстрації операторів платформ та особливості податкового контролю щодо осіб-нерезидентів, зареєстрованих як оператори платформ

359.1. Реєстр операторів платформ

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, веде реєстр операторів платформ, в якому міститься інформація про підзвітних операторів платформ, кваліфікованих операторів платформ, які є податковими агентами, та виключених операторів платформ.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, веде та оприлюднює реєстр операторів платформ у відкритому доступі на своєму офіційному вебсайті.

Реєстр операторів платформ містить таку інформацію:

найменування оператора платформи;
країна резидентства оператора платформи;
ідентифікаційні та контактні дані оператора платформи;

найменування платформи, спосіб доступу до неї;
інформація про інших операторів платформ (за наявності) із зазначенням розподілу повноважень щодо подання звітів про доходи підзвітних продавців;
види звітної діяльності, які здійснюються через платформу;

валюта для цілей подання звіту про доходи підзвітних продавців і сплати податку (для осіб-нерезидентів);
перелік зборів, комісій, що підлягають утриманню або нарахуванню оператором платформи;
перелік податків та ставок податків, що підлягають утриманню або нарахуванню оператором платформи;
дата включення до реєстру;
дата виключення з реєстру.

Реєстрація платника податку як оператора платформи здійснюється шляхом включення особи до реєстру операторів платформ на підставі заяви про реєстрацію оператора платформи.

Порядок ведення реєстру операторів платформ затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

359.2. Реєстрація операторів платформ

Оператори платформ (крім кваліфікованих операторів, які не є податковими агентами для цілей статті 178¹ цього Кодексу) зобов'язані подати до контролюючого органу заяву про реєстрацію як оператора платформи (далі — заява про реєстрацію) протягом 60 календарних днів з дня укладення першого договору про надання продавцям повного або часткового доступу до платформи, але не пізніше ніж до початку зарахування винагороди на користь фізичних осіб — продавців.

Контролюючий орган відмовляє в реєстрації особи як оператора платформи, якщо за результатами розгляду заяви про реєстрацію з урахуванням доданих до неї документів встановлено, що програмне забезпечення, через яке здійснює діяльність така особа, не є платформою у розумінні підпункту 14.1.286.1 підпункту 14.1.286 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу, або у разі недотри-

мання порядку подання заяви про реєстрацію, визначеного цим пунктом.

У разі відсутності підстав для відмови у реєстрації особи як оператора платформи контролюючий орган протягом трьох робочих днів після надходження заяви про реєстрацію повинен включити таку особу до реєстру операторів платформ і в той самий термін направити їй інформацію про:

реєстрацію як оператора платформи;
звітний (податковий) період, граничні строки подання звітів про доходи підзвітних продавців, спрощених податкових розрахунків, граничні строки і порядок сплати податкових зобов'язань.

У разі виникнення змін в облікових відомостях (крім змін, що підлягають реєстрації в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань) особа, зареєстрована як оператор платформи, повідомляє про це центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, шляхом подання відповідної заяви для внесення змін до облікових відомостей не пізніше ніж за 10 робочих днів, що настають за днем, коли виникли такі зміни.

Відомості щодо валюти для цілей подання звіту про доходи підзвітних продавців і сплати податку не підлягають зміні протягом податкового (звітного) року. У разі зміни валюти з початку наступного податкового (звітного) року особа-нерезидент, зареєстрована як оператор платформи, повідомляє про це центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, шляхом подання відповідної заяви для внесення змін до облікових відомостей не пізніше ніж за 10 робочих днів до початку такого року.

Якщо дві та більше організації є операторами щодо однієї платформи, усі оператори платформи підлягають реєстрації. Заяву про реєстрацію усіх операторів однієї платформи може подати один із таких операторів, якщо він уповноважений усіма іншими операторами на подання звітів про доходи підзвітних продавців щодо цієї платформи та на виконання обов'язків, передбачених статтею 178¹ цього Кодексу.

Якщо організація є підзвітним оператором щодо двох і більше платформ, такий оператор реєструється як один підзвітний оператор із зазначенням усіх платформ, оператором яких він є.

Порядок реєстрації операторів платформ, порядок підтвердження операторами платформи виконання ними умов для визнання виключеними операторами платформи, форма заяви про реєстрацію оператора платформи та внесення змін до облікових відомостей затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Заява про реєстрацію оператора платформи та внесення змін до облікових відомостей заповнюється державною мовою, а для нерезидентів — державною або англійською мовою.

359.3. Особливості реєстрації особи-нерезидента як оператора платформи

Заява особи-нерезидента про реєстрацію оператора платформи разом із копіями витягу з відповідного бізнес-реєстру (торговельного, банківського або іншого реєстру, в якому фіксується факт державної реєстрації компанії, організації), виданого в країні реєстрації такої особи-нерезидента, та документа, що підтверджує присвоєння ідентифікаційного (реєстраційного, облікового) номера (коду) нерезидента в країні його реєстрації, якщо у витягу з відповідного бізнес-реєстру не зазначені відомості про такий номер (код), подаються до контролюючого органу в електронній формі через спеціальне портальне рішення для користувачів-нерезидентів шляхом електронної ідентифікації.

Якщо така особа-нерезидент не зареєстрована як платник податку на подану вартість відповідно до пункту 208^{1.2} статті 208¹ цього Кодексу, протягом 180 календарних днів з дати реєстрації особи-нерезидента як оператора платформи така особа-нерезидент направляє до контролюючого органу офіційний лист, в якому підтверджує відомості, надані під час реєстрації як оператора платформи.

Реєстрація нерезидента як оператора платформи та взаємодія такої особи-нерезидента з контролюючим органом здійснюються шляхом електронної ідентифікації з використанням доменного імені нерезидента та/або за бажанням особи-нерезидента — з використанням інших дозволених технологій електронної ідентифікації платника податків, визначених для цілей цього Кодексу. Порядок електронної ідентифікації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, його переклад англійською мовою розміщується на спеціальному портальному рішенні для користувачів-нерезидентів.

359.4. Обмеження доступу до цифрової платформи, оператор якої не зареєстрований як оператор платформи

Якщо після завершення граничного строку для сплати штрафу, застосованого контролюючим органом відповідно до пункту 117.7 статті 117 цього Кодексу, оператор платформи не зареєструвався як оператор платформи у порядку, визначеному цією статтею, контролюючий орган звертається до суду щодо обмеження доступу до цифрової платформи, оператор якої не зареєстрований як оператор платформи.

Обмеження доступу до цифрової платформи, оператор якої не зареєстрований як оператор платформи, встановлюється до моменту його реєстрації як оператора платформи у порядку, визначеному цією статтею, і може бути достроково скасовано за рішенням контролюючого органу або суду.

359.5. Припинення реєстрації операторів платформ

Припинення реєстрації оператора платформи здійснюється на підставі:

1) заяви про припинення реєстрації оператора платформи (далі — заява про припинення реєстрації), яка подається у разі настання будь-якої з таких подій:

оператор платформи припиняє відповідати умовам підзвітного оператора, передбаченим підпунктом 14.1.286.5 підпункту 14.1.286 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу;

кваліфікований оператор платформи перестає бути податковим агентом для цілей статті 178¹ цього Кодексу;

відбулася заміна оператора платформи, уповноваженого подавати звіт про доходи підзвітних продавців щодо платформи.

Разом із заявою про припинення реєстрації оператор платформи подає документи та іншу інформацію, що обґрунтовує наявність підстав для припинення реєстрації, а також надає підтвердження припинення ділових відносин з усіма продавцями та підтвердження подання звіту про доходи підзвітних продавців за період, у якому припинено ділові відносини з останнім продавцем;

2) рішення контролюючого органу, якщо діяльність оператора платформи припинено у встановленому законом порядку (ліквідовано або реорганізовано юридичну особу).

Контролюючий орган протягом трьох робочих днів після надходження заяви про припинення реєстрації повинен направити такій особі інформацію про:

дату, з якої реєстрацію оператора платформи буде припинено;

наслідки припинення реєстрації оператора платформи.

У разі припинення реєстрації оператора платформи останнім звітним періодом є період, в якому подано заяву про припинення реєстрації або прийнято рішення, передбачене цим пунктом. При цьому сума надміру сплаченого податку не підлягає поверненню.

За відсутності належних підстав для подання заяви про припинення реєстрації та/або відсутності документального підтвердження таких підстав контролюючий орган протягом трьох робочих днів після надходження заяви про припинення реєстрації направляє такій особі рішення про відмову в припиненні реєстрації оператора платформи із зазначенням причини відмови.

Форми заяви про припинення реєстрації, рішення про припинення реєстрації оператора платформи та рішення про відмову в припиненні реєстрації оператора платформи затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, його переклад англійською мовою розміщується на спеціальному порталі органів рішення для користувачів-нерезидентів.

359.6. Особливості податкового контролю щодо особи-нерезидента, зареєстрованої як оператор платформи. Контролюючі органи мають право проводити виключно камеральні спеціальні перевірки щодо особи-нерезидента, зареєстрованої як оператор платформи.

Камеральною спеціальною перевіркою вважається перевірка, що проводиться у приміщенні контролюючого органу на підставі даних, зазначених у звіті про доходи підзвітних продавців, виправленому звіті про доходи підзвітних продавців, спрощеному податковому розрахунку, уточнюючому спрощеному податковому розрахунку, інформації, отриманої від компетентних органів у рамках міжнародного автоматичного обміну інформацією, а також іншої інформації, отриманої відповідно до статей 358 і 359 цього Кодексу.

Строк проведення камеральної спеціальної перевірки не може перевищувати шість місяців з дня подання відповідно спрощеного податкового розрахунку та/або звіту про доходи підзвітних продавців.

За результатами камеральної спеціальної перевірки, у разі встановлення порушень, складається виключно податкове повідомлення, що містить детальний розрахунок податкового зобов'язання (за наявності) та штрафних фінансових санкцій, а також обставини вчиненого правопорушення, встановлені під час камеральної спеціальної перевірки, і граничні строки сплати грошового зобов'язання.

Контролюючий орган може надсилати особі-нерезиденту, зареєстрованій як оператор платформи, запити на отримання інформації (далі — електронний запит) в електронній формі через спеціальне портальне рішення для користувачів-нерезидентів з одночасним повідомленням на електронну адресу, зазначену нерезидентом під час реєстрації як платника податку.

В електронному запиті зазначаються: перелік інформації, що запитується; перелік документів, що пропонується надати; строк та спосіб надання інформації; наслідки ненадання або несвоєчасного надання відповіді на електронний запит.

Особа-нерезидент зобов'язана надати відповідь на електронний запит протягом 30 календарних днів з дня, наступного за днем його отримання, в електронній формі через спеціальне портальне рішення для користувачів-нерезидентів.

Форма електронного запиту, визначеного цим пунктом, затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику».

26. У розділі XX «Перехідні положення»:

1) підрозділ 1 доповнити пунктом 37 такого змісту:

«37. Починаючи з 1 січня року, наступного за третім календарним роком після року, в якому буде припинено або скасовано военний стан, введений Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-IX», для цілей

оподаткування доходів фізичних осіб — продавців від здійснення звітної діяльності через цифрові платформи відповідно до пункту 167.6 статті 167 і статті 178¹ цього Кодексу встановлюються ставки податку 6,5 відсотка та 19,5 відсотка.

Для цілей оподаткування доходів фізичних осіб — продавців від здійснення звітної діяльності через цифрові платформи відповідно до пункту 167.6 статті 167 і статті 178¹ цього Кодексу після припинення справляння військового збору встановлюються ставки податку 5 відсотків та 18 відсотків»;

2) в абзаці шостому підпункту 5 пункту 32 підрозділу 2 слова «без озброєння» виключити;

3) у підрозділі 10:

пункт 16¹ доповнити підпунктом 1.7¹ такого змісту: «1.7¹. Звільняються від оподаткування збором доходи, що згідно з розділом IV цього Кодексу оподатковуються за ставками, визначеними пунктом 167.6 статті 167 цього Кодексу»;

доповнити пунктом 53² такого змісту:

«53². Багатосторонній автоматичний обмін інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи, здійснюється на підставі Багатосторонньої угоди DPI після приєднання компетентного органу України до Багатосторонньої угоди DPI та у строки, визначені розділом 3 Багатосторонньої угоди DPI.

Вимоги статті 358 цього Кодексу застосовуються операторами платформ з 1 січня 2027 року.

Для цілей Багатосторонньої угоди DPI першим звітним періодом є період, що розпочинається 1 січня 2027 року та завершується 31 грудня 2027 року.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, встановлює граничний строк подання у 2028 році звіту про доходи підзвітних продавців за перший звітний період, але не раніше 31 січня 2028 року.

Оператори платформ зобов'язані зареєструватися як оператори платформи за правилами статті 359 цього Кодексу до 1 січня 2027 року.

За порушення, вчинені операторами платформ під час подання звіту про доходи підзвітних продавців та спрощеного податкового розрахунку за звітний період, що розпочинається 1 січня 2027 року та завершується 31 грудня 2027 року, штрафні (фінансові) санкції, передбачені пунктами 118^{2.3} і 118^{2.4} статті 118² та пунктом 119.4 статті 119 цього Кодексу, застосовуються у 0,5 розміру відповідного штрафу»;

пункт 69 доповнити підпунктом 69.14² такого змісту:

«69.14². З 1 січня 2026 року не нараховується та не сплачується плата за землю (земельний податок та орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності) за земельні ділянки, на яких розташовані об'єкти житлової та/або нежитлової нерухомості, знищені внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією Російської Федерації проти України, дані про знищення яких та дані про земельні ділянки, на яких були розташовані зазначені об'єкти нерухомого майна, внесені до Державного реєстру майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією Російської Федерації проти України (далі — Реєстр майна), в межах площ земельних ділянок, визначених цим підпунктом.

Площі земельних ділянок, на які поширюється дія цього підпункту, обмежуються:

для фізичних осіб — власників об'єктів житлової нерухомості, зазначених в абзаці першому цього підпункту:

у селах — не більш як 0,25 гектара,
у селищах — не більш як 0,15 гектара,
у містах — не більш як 0,1 гектара;

для фізичних та юридичних осіб — власників об'єктів нежитлової нерухомості, зазначених в абзаці першому цього підпункту, та юридичних осіб — власників об'єктів житлової нерухомості, зазначених в абзаці першому цього підпункту:

100 відсотків площі земельної ділянки — у разі якщо загальна площа об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості, зазначеного в абзаці першому цього підпункту, дорівнює або перевищує одну третину загальної площі земельної ділянки, на якій був розташований такий об'єкт нерухомого майна;

50 відсотків площі земельної ділянки — у разі якщо загальна площа об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості, зазначеного в абзаці першому цього підпункту, не перевищує одну третину загальної площі земельної ділянки, на якій був розташований такий об'єкт нерухомого майна.

Плата за землю за земельні ділянки, на яких розташовані об'єкти житлової та/або нежитлової нерухомості, знищені внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією Російської Федерації проти України, не нараховується і не сплачується за період, починаючи з першого числа місяця, на який припадає дата знищення нерухомого майна, згідно з Реєстром майна, до останнього числа місяця, у якому зареєстровано речове право на новозбудований на такій земельній ділянці об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно та їх обтяження, або до останнього числа місяця, в якому припинено або скасовано военний стан в Україні.

Платники плати за землю, які до дати набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо впровадження міжнародного автоматичного обміну інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи, та оподаткування таких доходів» відповідно до пункту 286.2 статті 286 цього Кодексу задекларували податкові зобов'язання з плати за землю

за земельні ділянки, визначені цим підпунктом, мають право відкоригувати нараховані податкові зобов'язання з плати за землю за період, починаючи з першого числа місяця, на який припадає дата знищення нерухомого майна, згідно з Реєстром майна, шляхом подання в порядку, визначеному цим Кодексом, уточнюючих податкових декларацій.

Складені, надіслані (вручені) податкові повідомлення-рішення про сплату плати за землю за земельні ділянки, визначені цим підпунктом, підлягають скасуванню (відкликанню), а грошові зобов'язання та податковий борг, визначені контролюючим органом по платі за землю, — анулюванню.

Надмірно сплачені суми плати за землю, що виникли внаслідок скасування (відкликання) податкових повідомлень-рішень, підлягають зарахуванню виключно в рахунок майбутніх платежів з цього податку, крім випадків:

якщо у такого платника наявний податковий борг з плати за землю — надміру сплачені суми зараховуються в рахунок погашення такого боргу;

якщо обов'язок внесення плати перейшов до іншого суб'єкта з підстав, передбачених статтею 120 Земельного кодексу України щодо зміни власника об'єкта нерухомого майна, — сума внесеної плати за зверненням попереднього користувача зараховується в рахунок майбутніх платежів з плати за землю нового користувача такої земельної ділянки, за умови відшкодування новим користувачем земельної ділянки, який придбав нерухоме майно, попередньому користувачу суми внесеної ним до бюджетів плати за висновком контролюючого органу про таку суму».

27. У тексті Кодексу слова «веб-сайт», «веб-сторінка», «веб-портал» в усіх відмінках і числах замінити словами «вебсайт», «вебсторінка», «вебпортал» у відповідному відмінку і числі.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім:

пункту 25 розділу I цього Закону (щодо доповнення Податкового кодексу України розділом XVIII³), який набирає чинності з 1 листопада 2026 року, але не раніше дати приєднання компетентного органу України до Багатосторонньої угоди DPI;

пунктів 5, 18, 19, підпункту 2 пункту 20, пунктів 21, 22, 24, підпункту 1 пункту 26 розділу I цього Закону (щодо внесення змін до статей 51, 167, 168, підпункту 170.11.1 пункту 170.11 статті 170, статей 171, 292 Податкового кодексу України та доповнення Податкового кодексу України статтею 178¹, доповнення підрозділу I розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України пунктом 37), які набирають чинності з 1 січня 2027 року;

абзаців сьомого — сорок шостого (щодо внесення змін до статей 71, 73 Закону України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистилатів, біоетанолу, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюнової сировини, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального») та абзаців п'ятдесят третього — шістдесят третього (щодо доповнення пунктами 36 і 37 розділу XIII «Перехідні положення» Закону України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистилатів, біоетанолу, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюнової сировини, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального») підпункту 10 пункту 2 цього розділу, які набирають чинності з 1 січня 2027 року.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) статтю 3 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375) доповнити абзацом такого змісту:

«Дія цього Кодексу та законодавства про працю не поширюється на відносини між оператором платформи та підзвітними продавцями щодо надання через платформу особистих послуг за умови, що інформацію про оператора платформи включено до переліку операторів платформ, які перебувають на обліку в контролюючому органі, що оприлюднюється відповідно до вимог Податкового кодексу України»;

2) у статті 283 Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

частину першу доповнити пунктом 8 такого змісту: «8) обмеження доступу до цифрової платформи, оператор якої не зареєстрований як оператор платформи у порядку, встановленому Податковим кодексом України»;

частину восьму викласти в такій редакції:

«8. Рішення суду у справах, визначених пунктами 1—4, 7 і 8 частини першої цієї статті, підлягає негайному виконанню. Апеляційні скарги на судові рішення у справах, визначених цією статтею, можуть бути подані сторонами протягом десяти днів з дня їх проголошення. Подання апеляційної скарги на рішення суду у справах, визначених пунктами 1—4, 7 і 8 частини першої цієї статті, не перешкоджає його виконанню»;

3) у Законі України «Про ставки вивізного (експортного) мита на брутт легованих чорних металів, брутт кольорових металів та напівфабрикати з їх використанням» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 9, ст. 73 із наступними змінами):

назву викласти в такій редакції:

«Про ставки вивізного (експортного) мита на брутт легованих чорних металів, брутт кольорових металів, напівфабрикатів з їх використанням і деякі види каменю»;

доповнити статтею 1¹ такого змісту:

«Стаття 1¹. Затвердити ставки вивізного (експортного) мита на такі види каменю:

Код товару згідно з УКТ ЗЕД	Найменування товарів	Ставка вивізного (експортного) мита в євро за один кілограм ваги нетто товару
2516 11 00 00	граніт необроблений або начорно оброблений	0,3
2516 12 00 00	граніт лише розрізаний, розпиляний чи розділений іншим способом на блоки або плити прямокутної чи квадратної форми	0,3
2516 90 00 00	інші камені для монументів чи будівництва	0,3";

пункт 1 статті 4 доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«Ставки вивізного (експортного) мита, визначені статтею 1¹ цього Закону, вступають у силу через 45 днів з дня, наступного за днем опублікування Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо впровадження міжнародного автоматичного обміну інформацією про доходи, отримані через цифрові платформи, та оподаткування таких доходів» і діють протягом 10 років»;

4) частину третю статті 208² Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 14—17, ст. 133; 2015 р., № 36, ст. 360; 2025 р., № 15, ст. 37), доповнити абзацом шостим такого змісту:

«Якщо у період з дня початку конкурсу до дня утворення дорадчої групи експертів розпочався новий конкурс на посаду члена Рахункової палати внаслідок дострокового припинення членом Рахункової палати повноважень або звільнення з посади члена Рахункової палати до закінчення строку його повноважень, такі конкурси об'єднуються в один конкурс на посади членів Рахункової палати, вакантні станом на дату утворення дорадчої групи експертів»;

5) у підпункті «а» пункту 2 частини першої статті 3 Закону України «Про запобігання корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056 із наступними змінами) слова і цифри «більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, члени Ради» замінити словами і цифрами «більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, голова та члени правління банку, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі, члени Ради»;

6) у пункті 2 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо зменшення дефіциту брухту чорних металів на внутрішньому ринку» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 39, ст. 600 із наступними змінами) слово «десять» замінити словом «двадцять»;

7) у Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 25, ст. 171 із наступними змінами):

у пункті 37 частини першої статті 1:

абзац восьмий доповнити словами «керівники структурних підрозділів центрального апарату Національного банку України»;

абзац двадцять перший доповнити словами і цифрою «працівник, відповідальний за проведення фінансового моніторингу банку, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій належать державі»;

частину чотирнадцяту статті 11 викласти в такій редакції:

«14. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний додатково під час належної перевірки здійснювати стосовно клієнтів, які (кінцеві бенефіціарні власники яких) є політично значущими особами, членами їх сімей та особами, пов'язаними з політично значущими особами, такі заходи:

1) мати належну систему управління ризиками з метою виявлення факту належності клієнта або кінцевого бенефіціарного власника клієнта до зазначеної категорії;

2) одержувати дозвіл керівника суб'єкта первинного фінансового моніторингу для встановлення (продовження) ділових відносин, проведення (без встановлення ділових відносин) фінансових операцій на суму, що дорівнює чи перевищує суму, визначену частиною першою статті 20 цього Закону (незалежно від того, проводиться така фінансова операція одноразово чи як кілька фінансових операцій, що можуть бути пов'язані між собою);

3) вживати достатніх заходів з метою встановлення джерела статків (багатства) та джерела коштів, з якими пов'язані ділові відносини чи операції з такими особами;

4) здійснювати на постійній основі поглиблений моніторинг ділових відносин.

Обсяг дій суб'єкта первинного фінансового моніторингу щодо заходів, визначених пунктами 2—4 цієї частини, має бути пропорційним ризику ділових відносин (фінансової операції без встановлення ділових відносин) з клієнтом.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу повинен забезпечити належне застосування ризик-орієнтованого підходу під час обслуговування клієнтів, які є політично значущими особами, членами їх сімей, особами, пов'язаними з політично значущими особами, з метою встановлення обґрунтованого рівня ризику ділових відносинам (проведенню фінансової операції без встановлення ділових відносин), унеможливлення безпідставної відмови від здійснення фінансових операцій та/або встановлення (продовження) ділових відносин.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу несе відповідальність за неналежне застосування до клієнтів, які є політично значущими особами, членами їх сімей, особами, пов'язаними з політично значущими особами, ризик-орієнтованого підходу, включаючи встановлення необґрунтованого рівня ризику діловим відносинам (проведенню фінансової операції без встановлення ділових відносин) та/або вжиття щодо них непропорційних заходів відповідно до категорії ризику, безпідставну відмову від встановлення (підтримання) ділових відносин та/або проведення фінансової операції та/або порушення вимог цієї частини щодо вжиття заходів, визначених пунктами 2—4 цієї частини, зокрема безпідставне вжиття таких заходів.

У разі відмови клієнту, який (бенефіціарний власник якого) є політично значущою особою, членом її сім'ї, особою, пов'язаною з політично значущою особою, у встановленні (підтриманні) ділових відносин та/або проведення фінансової операції суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний протягом п'яти робочих днів надати такому клієнту пояснення з обґрунтуванням причини такої відмови у письмовій формі.

У разі якщо політично значуща особа перестала виконувати визначні публічні функції, суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний продовжувати враховувати її триваючі ризики та вживати заходів, визначених пунктами 2—4 цієї частини, протягом дванадцяти місяців з дня, наступного за днем припинення такою особою виконання визначних публічних функцій. Після закінчення цього строку суб'єкт первинного фінансового моніторингу може продовжувати вживати заходів, визначених пунктами 2—4 цієї частини, виключно відповідно до вимог абзаців п'ятнадцятого — двадцятого цієї частини.

При цьому суб'єкт первинного фінансового моніторингу повинен враховувати ризики, що залишаються властивими політично значущій особі, зокрема:

рівень впливу, що особа може ще мати; обсяг повноважень, якими вона була наділена; зв'язок між минулими та чинними повноваженнями тощо.

Після спливу дванадцяти місяців з дня припинення виконання особою визначних публічних функцій суб'єкт первинного фінансового моніторингу може продовжувати вживати заходів, визначених пунктами 2—4 цієї частини, виключно за наявності обґрунтованого та документально підтвердженого високого чи неприйнятно високого рівня ризику, встановленого на підставі індивідуальної оцінки ризику відповідно до частини другої статті 7 цього Закону.

У разі вжиття заходів, визначених пунктами 2—4 цієї частини, після спливу дванадцяти місяців з дня припинення виконання особою визначних публічних функцій суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний повідомити про це таку особу з обґрунтуванням причини продовження вжиття таких заходів у письмовій формі. Такі причини мають бути індивідуальними, належним чином задокументованими та пов'язаними з конкретними ризиками.

Належність особи до категорії політично значущих осіб після спливу дванадцяти місяців з дня припинення виконання нею визначних публічних функцій не може бути єдиною або достатньою підставою для вжиття заходів, визначених пунктами 2—4 цієї частини, до такої особи, членів її сім'ї та осіб, пов'язаних з нею.

Клієнт має право звернутися до суб'єкта первинного фінансового моніторингу з вимогою про перегляд рішення про продовження вжиття щодо нього заходів, визначених пунктами 2—4 цієї частини.

У разі якщо з дня припинення виконання політично значущою особою визначних публічних функцій минуло більше дванадцяти місяців і фінансові операції, які проводила така особа протягом цього часу, становили низький ризик, а також якщо суб'єкт первинного фінансового моніторингу не виявив ознак, що ділові відносини з такою особою становлять ризики, властиві політично значущим особам, такий суб'єкт первинного фінансового моніторингу не вживає (припиняє вживати) стосовно такої особи заходів, визначених пунктами 2—4 цієї частини.

У разі якщо з дня припинення виконання політично значущою особою визначних публічних функцій минуло більше дванадцяти місяців і фінансові операції, які проводила така особа протягом цього часу, становили низький ризик, а також якщо суб'єкт первинного фінансового моніторингу не виявив ознак, що ділові відносини з членами її сім'ї та особами, пов'язаними з нею, становлять ризики, такий суб'єкт первинного фінансового моніторингу не вживає (припиняє вживати) стосовно членів сім'ї політично значущої особи та осіб, пов'язаних з нею, заходів, визначених пунктами 2—4 цієї частини.

Страховики, страхові (перестрахові) брокери, крім заходів, передбачених цією частиною, здійснюють також заходи для встановлення факту про те, чи є політично значуща особа вигодонабувачем (вигодоодержувачем) та/або кінцевим бенефіціарним власником вигодонабувача (вигодоодержувача) за договором страхування життя. У разі встановлення факту, що така особа є вигодонабувачем (вигодоодержувачем) та/або кінцевим бенефіціарним власником вигодонабувача (вигодоодержувача), до здійснення страхової виплати за таким договором інформація про такий факт повідомляється керівнику суб'єкта первинного фінансового моніторингу та проводиться на постійній основі моніторинг ділових відносин з таким вигодонабувачем (вигодоодержувачем) з урахуванням рекомендацій відповідного суб'єкта державного фінансового моніторингу, за результатами якого приймається рішення про інформування спеціально уповноваженого органу»;

8) у Законі України «Про електронні комунікації» від 16 грудня 2020 року № 1089-IX із наступними змінами:

частину другу статті 8 доповнити пунктом 11 такого змісту:

«11) повідомлень про обов'язок обмеження доступу до веб-сайтів, визначених рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику»;

у частині восьмій статті 10:

у пункті 1:

абзац сьомий викласти в такій редакції:

«центрального органу виконавчої влади у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра, національного центру оперативного-технічного управління електронними комунікаційними мережами України про порушення законодавства про електронні комунікації та/або радіочастотний спектр в умовах надзвичайного або воєнного стану»;

доповнити абзацом дев'ятим такого змісту:

«центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, щодо невиконання постачальниками електронних комунікаційних послуг обов'язку з обмеження доступу до веб-сайтів, визначених рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику»;

доповнити пунктом 13 такого змісту:

«13) з метою перевірки виконання постачальниками електронних комунікаційних мереж та/або послуг розпоряджень національного центру оперативного-технічного управління електронними комунікаційними мережами України в умовах надзвичайного або воєнного стану»;

частину третю статті 18 доповнити пунктами 19 і 20 такого змісту:

«19) обмежувати доступ до веб-сайтів, визначених рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, які надають можливість продажу або на яких здійснюється продаж пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння;

20) на підставі рішення суду обмежувати доступ своїх абонентів до цифрової платформи, оператор якої не зареєстрований як оператор платформи у порядку, встановленому Податковим кодексом України»;

у частині третій статей 115¹, 115², 115³ слово «Постачальники» замінити словами «Регуляторний орган та постачальники»;

доповнити статтею 115⁴ такого змісту:

«Стаття 115⁴. Порядок обмеження доступу до веб-сайтів, які надають можливість продажу або на яких здійснюється продаж пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння

1. Регуляторний орган протягом трьох робочих днів з дня отримання від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, повідомлення про перелік веб-сайтів, доступ до яких на території України підлягає обмеженню постачальниками електронних комунікаційних послуг, інформує постачальників електронних комунікаційних послуг через електронну регуляторну платформу про обов'язок обмеження такого доступу.

2. Постачальники електронних комунікаційних послуг зобов'язані протягом трьох робочих днів з дня отримання повідомлення регуляторного органу обмежити доступ до відповідних веб-сайтів на території України.

3. Регуляторний орган та постачальники електронних комунікаційних послуг не несуть відповідальності за наслідки обмеження доступу до веб-сайтів, що здійснюється відповідно до цієї статті»;

у частині першій статті 126:

абзац перший пункту 3 викласти в такій редакції:

«3) у разі невиконання припису уповноваженої посадової особи регуляторного органу про усунення порушень законодавства про електронні комунікації чи радіочастотний спектр, ненадання чи надання недовірливої звітності, інформації щодо змін відомостей, зазначених у реєстрі постачальників електронних комунікаційних мереж та/або послуг, чи іншої інформації, передбаченої цим Законом, — штраф у розмірі: 1 тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — для суб'єктів мікро- та малого підприємництва, 2 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — для суб'єктів середнього підприємництва, 5 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — для суб'єктів великого підприємництва»;

доповнити пунктами 13—15 такого змісту:

«13) у разі невиконання постачальниками електронних комунікаційних послуг обов'язку обмеження доступу до веб-сайтів, визначених рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, які надають можливість продажу або на яких здійснюється продаж пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння, — штраф у розмірі 2 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а в разі повторного вчинення такого порушення упродовж календарного року — 4 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

14) у разі невиконання розпорядження національного центру оперативного-технічного управління електронними комунікаційними мережами України в умовах надзвичайного або воєнного стану, передбаченого частиною восьмою статті 32 цього Закону, — штраф у розмірі: 1 тисяча неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — для суб'єктів мікро- та малого підприємництва, 2 тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — для суб'єктів середнього підприємництва,

5 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян — для суб'єктів великого підприємництва.

У разі повторного протягом календарного року вчинення передбаченого цим пунктом порушення застосовується штраф у розмірі 2 тисяч, 5 тисяч та 10 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян відповідно;

15) у разі невиконання, несвоєчасного виконання рішень регуляторного органу організаційно-розпорядчого характеру — штраф у розмірі 2 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а в разі повторного вчинення такого порушення впродовж календарного року — 4 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

у статті 127: частину п'яту доповнити новим абзацом першим такого змісту:

«5. Рішення регуляторного органу про накладення адміністративно-господарських санкцій є обов'язковими до виконання суб'єктами господарювання».

У зв'язку з цим абзац перший вважати абзацом другим;

частину шосту доповнити абзацом другим такого змісту:

«Оскарження такого рішення не зупиняє його виконання, якщо інше не встановлено судовим рішенням»;

розділ XIX «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити пунктом 8⁴ такого змісту:

«8⁴. На період дії воєнного стану в Україні, введеного Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженням Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-IX,

постачальники електронних комунікаційних послуг зобов'язані обмежувати доступ до веб-сайтів, які надають можливість продажу або на яких здійснюється продаж пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння, на підставі розпорядження національного центру оперативної-технічного управління електронними комунікаційними мережами України, за зверненням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику»;

9) у Законі України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку» від 16 грудня 2021 року № 1971-IX із наступними змінами:

частину четверту статті 4 доповнити пунктом 28¹⁰ такого змісту:

«28¹⁰) повідомлення постачальників електронних комунікаційних послуг про обов'язок обмеження доступу до веб-сайтів, визначених у рішенні центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику»;

частину десяту статті 14 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Невиконання, несвоєчасне виконання рішень регуляторного органу тягне за собою відповідальність, визначеному законом»;

10) у Законі України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, спиртових дистилатів, біоетанолу, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюнової сировини, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального» (Відомості Верховної Ради України, 2024 р., №№ 42—45, ст. 259 із наступними змінами):

частину сьому статті 16 викласти в такій редакції:

«7. Роздрібна торгівля алкогольними напоями (крім вин без додавання спирту), у тому числі через мережу Інтернет, може здійснюватися суб'єктами господарювання, у тому числі їх виробниками, за наявності у них ліцензії на право роздрібно торгівлі алкогольними напоями.

Роздрібна торгівля алкогольними напоями без додавання спирту (винами виноградними, винами плодово-ягідними, напоями медовими) здійснюється малими виробництвами виноробної продукції в порядку, визначеному частиною дванадцятою цієї статті»;

частину першу статті 23 викласти в такій редакції:

«1. Роздрібна торгівля тютюновими виробами та/або рідинами, що використовуються в електронних сигаретах, у тому числі через мережу Інтернет, може здійснюватися суб'єктами господарювання за наявності у них однієї з таких ліцензій: на право роздрібно торгівлі тютюновими виробами, на право роздрібно торгівлі рідинами, що використовуються в електронних сигаретах»;

у статті 71:

частини дев'яту і десяту викласти в такій редакції:

«9. Продаж пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння шляхом електронної торгівлі (з використанням засобів дистанційного зв'язку / через інтернет-магазини) дозволяється суб'єктам господарювання у разі одночасного виконання таких умов:

1) наявність діючої ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності (крім продажу пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння, для продажу яких ліцензія не вимагається);

2) внесення до Реєстру адрес вебсайтів ліцензіатів, що здійснюють продаж пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння шляхом електронної торгівлі (з використанням засобів дистанційного зв'язку або через інтернет-магазини) (далі — Реєстр адрес вебсайтів), адрес вебсайтів, URL-адрес, домен-

них імен, IP-адрес, мобільних додатків та мережевих адрес, які надають можливість продажу або на яких здійснюється продаж пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння;

3) попередня ідентифікація віку кінцевого споживача (здійснюється одноразово або під час реєстрації, або на етапі замовлення продукції на вебсайті та/або через мобільний додаток, які надають можливість продажу або на яких здійснюється продаж пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння) шляхом отримання інформації (відомостей, даних) про досягнення кінцевим споживачем 18-річного віку, що міститься в е-паспорті або е-паспорті для виїзду за кордон, або електронному посвідченні водія, або в іншому електронному відображенні інформації, що міститься у документах, сформованих засобами Єдиного державного вебпорталу електронних послуг, а також із застосуванням інших засобів ідентифікації, які дають змогу однозначно встановити досягнення особою 18-річного віку, або з використанням технології розпізнавання, або із залученням суб'єктом господарювання оператора, який у режимі реального часу проводить віддалену ідентифікацію кінцевого споживача та перевіряє його вік;

4) відвантаження пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння для доставки кінцевому споживачу здійснюється з місця торгівлі (у випадку, якщо кінцевий споживач отримує товар не в місці торгівлі);

5) безпосередня передача пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння кінцевому споживачу з дотриманням вимог щодо перевірки віку кінцевого споживача, визначених частинами п'ятою і шостою цієї статті.

Допускається здійснення доставки товарів (продукції), визначених цією частиною, поза межі місця торгівлі на замовлення кінцевого споживача виключно у разі дотримання вимог пункту 5 цієї частини.

Порушення вимог пункту 2 цієї частини є підставою для прийняття центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, рішення про необхідність обмеження доступу до відповідних вебсайтів, мобільних додатків та вжиття інших заходів, визначених частиною десятою цієї статті.

10. З метою запобігання та протидії нелегальному продажу у мережі Інтернет пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику:

веде Реєстр адрес вебсайтів, який є складовою інформаційно-комунікаційної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, в порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України;

здійснює моніторинг мережі Інтернет щодо виявлення вебсайтів та/або мобільних додатків, які надають можливість продажу або на яких здійснюється продаж пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння;

приймає рішення про необхідність обмеження доступу до вебсайтів, мобільних додатків, які надають можливість продажу або на яких здійснюється продаж пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння з порушенням вимог, визначених цією статтею;

опрацьовує інформацію про можливі порушення законодавства у сфері продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння через мережу Інтернет»;

доповнити частинами одинадцятою і дванадцятою такого змісту:

«11. Порядок створення та ведення Реєстру адрес вебсайтів затверджується Кабінетом Міністрів України. Адміністратором та держателем Реєстру адрес вебсайтів є центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику.

Створення та функціонування Реєстру адрес вебсайтів здійснюються за рахунок коштів державного бюджету, міжнародної технічної допомоги та з інших джерел, не заборонених законом.

Функціонування Реєстру адрес вебсайтів розпочинається з дати оприлюднення на офіційному вебпорталі центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, інформаційного повідомлення про початок роботи Реєстру адрес вебсайтів.

Власником Реєстру адрес вебсайтів, у тому числі його програмно-технічних засобів та виключних майнових прав на його програмне забезпечення, є держава в особі держателя зазначеного реєстру.

Порядок подання ліцензіатами, що здійснюють продаж пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння шляхом електронної торгівлі (з використанням засобів дистанційного зв'язку або через інтернет-магазини), інформації про адреси вебсайтів, які надають можливість продажу або на яких здійснюється продаж відповідних товарів (продукції), затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику (далі — Порядок подання повідомлення).

Внесення відомостей про адреси вебсайтів, URL-адреси, доменні імена, IP-адреси, мобільні додатки та будь-які інші мережеві адреси, які надають можливість продажу або на яких здійснюється продаж пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння шляхом електронної торгівлі (з використанням засобів дистанційного зв'язку або через інтернет-магазини), до Реєстру адрес вебсайтів, внесення змін до відомостей, які містить Реєстр адрес вебсайтів, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, на підставі повідомлень ліцензіатів.

Виключення відомостей з Реєстру адрес вебсайтів здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, на підставі повідомлень ліцензіатів або на підставі наявних відомостей, що містяться в Єдиному реєстрі ліцензіатів з виробництва та обігу спирту етилового, спиртових дистилатів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюнової сировини та рідин, що використовуються в електронних сигаретах, про відсутність діючої ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності (крім продажу пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння, для продажу яких ліцензія не вимагається).

Повідомлення для внесення відомостей до Реєстру адрес вебсайтів, для внесення змін до відомостей, які містить Реєстр адрес вебсайтів, для виключення відомостей з Реєстру адрес вебсайтів подаються до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, за формою та у порядку подання, затвердженими центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Після надходження повідомлення для внесення відомостей до Реєстру адрес вебсайтів або для внесення змін до відомостей, які містить Реєстр адрес вебсайтів, до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, в автоматизованому режимі здійснюється його перевірка на:

відповідність повідомлення затвердженою формі та порядку його подання;

наявність діючої ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності (крім продажу пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння, для продажу яких ліцензія не вимагається).

Якщо за результатом автоматизованої перевірки встановлено відповідність повідомлення затвердженою формі та порядку його подання та наявність діючої ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності (крім продажу пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння, для продажу яких ліцензія не вимагається), відомості, зазначені у повідомленні, вносяться до Реєстру адрес вебсайтів та суб'єкту господарювання надсилається витяг про внесення до Реєстру адрес вебсайтів відомостей, зазначених у повідомленні.

Якщо за результатом перевірки встановлено невідповідність повідомлення затвердженою формі та порядку його подання або відсутність діючої ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності (крім продажу пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння, для продажу яких ліцензія не вимагається), суб'єкт господарювання повідомляється в порядку обміну електронними документами з контролюючими органами про відмову у включенні до Реєстру адрес вебсайтів відомостей / внесенні змін до відомостей, зазначених у повідомленні, із зазначенням причин такої відмови.

Повідомлення для виключення відомостей з Реєстру адрес вебсайтів опрацьовуються автоматично. Відомості, зазначені у повідомленні, виключаються з Реєстру адрес вебсайтів та суб'єкту господарювання надсилається витяг про виключення з Реєстру адрес вебсайтів відомостей, зазначених у повідомленні.

Припинення дії всіх ліцензій на право провадження відповідного виду господарської діяльності (крім продажу пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння, для продажу яких ліцензія не вимагається) та відомості, що містяться в Єдиному реєстрі ліцензіатів з виробництва та обігу спирту етилового, спиртових дистилатів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюнової сировини та рідин, що використовуються в електронних сигаретах, про відсутність діючої ліцензії на право провадження відповідного виду господарської діяльності (крім продажу пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння, для продажу яких ліцензія не вимагається), є підставою для автоматичного виключення відповідних відомостей з Реєстру адрес вебсайтів.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, забезпечує оприлюднення Реєстру адрес вебсайтів на своєму офіційному вебпорталі.

12. Виявлення центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, вебсайтів, мобільних додатків, які надають можливість продажу або на яких здійснюється продаж пива (крім

безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння, відомості про які відсутні в Реєстрі адрес вебсайтів, є підставою для прийняття центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, рішення про необхідність обмеження доступу до відповідних вебсайтів, мобільних додатків.

Рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, про необхідність обмеження доступу до відповідних вебсайтів, мобільних додатків має містити дату його прийняття, перелік вебсайтів та/або мобільних додатків, відомості про які відсутні в Реєстрі адрес вебсайтів та доступ до яких має бути обмежено, а також перелік дій, необхідних для обмеження такого доступу, а саме:

1) у разі якщо обмеженню підлягає доступ до вебсайту — повідомлення центрального органу виконавчої влади зі спеціальним статусом у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку про перелік вебсайтів, доступ до яких на території України підлягає обмеженню постаначальниками електронних комунікаційних послуг;

2) у разі якщо обмеженню підлягає мобільний додаток — повідомлення платформ цифрової дистрибуції мобільних додатків про необхідність обмеження доступу на території України до відповідних мобільних додатків.

Зазначені повідомлення надсилаються разом з відповідним рішенням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, протягом п'яти робочих днів з дати прийняття відповідного рішення»;

частину четверту статті 73 викласти в такій редакції:

«4. Податкові органи застосовують та стягують фінансові санкції у вигляді штрафів, передбачені частиною другою (крім пунктів 3, 6) цієї статті, у порядку, визначеному Податковим кодексом України. Інші органи виконавчої влади приймають рішення про застосування фінансових санкцій у вигляді штрафів, передбачених пунктами 3, 6 частини другої цієї статті, у межах їхньої компетенції, визначеної законом, а в разі невиконання суб'єктом господарювання таких рішень сума штрафу стягується на підставі рішення суду. Фінансові санкції у вигляді штрафів, передбачені пунктом 24 частини другої цієї статті, застосовуються: податковими органами — за порушення пункту 10 частини другої, частин сьомої, восьмої, пункту 2 частини дев'ятої статті 71 цього Закону, іншими органами виконавчої влади — за порушення частини першої, пунктів 1—9 частини другої, частин третьої — шостої та пунктів 3—5 частини дев'ятої статті 71 цього Закону»;

абзац восьмий пункту 1 розділу XII «Прикінцеві положення» викласти в такій редакції:

«пункту 10 частини другої, частин дев'ятої — дванадцятої статті 71 цього Закону, які набирають чинності з 1 січня 2027 року»;

у розділі XIII «Перехідні положення»:

пункт 26 після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

«оприлюднення інформації з Єдиного реєстру ліцензіатів з виробництва та обігу спирту етилового, спиртових дистилатів, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюнової сировини та рідин, що використовуються в електронних сигаретах, у частині суб'єктів господарювання, які отримали ліцензії на право роздрібної торгівлі тютюновими виробами».

У зв'язку з цим абзац четвертий вважати абзацом п'ятим;

доповнити пунктами 36 і 37 такого змісту:

«36. На період дії воєнного чи надзвичайного стану в Україні положення частини дванадцятої статті 71 цього Закону застосовуються з урахуванням особливостей, визначених цим пунктом.

Виявлення центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, вебсайтів, мобільних додатків, які надають можливість продажу або на яких здійснюється продаж пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння, відомості про які відсутні у Реєстрі адрес вебсайтів, є підставою для прийняття центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, рішення про необхідність обмеження доступу до відповідних вебсайтів, мобільних додатків.

Рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, про необхідність обмеження доступу до відповідних вебсайтів, мобільних додатків має містити дату його прийняття, перелік вебсайтів та/або мобільних додатків, відомості про які відсутні у Реєстрі адрес вебсайтів та доступ до яких має бути обмежено, а також перелік дій, необхідних для обмеження такого доступу, а саме:

1) у разі якщо обмеженню підлягає доступ до вебсайту — звернення до Національного центру оперативного-технічного управління електронними комунікаційними мережами України про перелік вебсайтів, доступ до яких на території України підлягає обмеженню постачальниками електронних комунікаційних послуг;

2) у разі якщо обмеженню підлягає мобільний додаток — повідомлення платформ цифрової дистрибуції мобільних додатків про необхідність обмеження доступу на території України до відповідних мобільних додатків.

Зазначені звернення та повідомлення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, надсилаються протягом п'яти робочих днів з дати прийняття центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, відповідного рішення.

Національний центр оперативного-технічного управління електронними комунікаційними мережами України протягом трьох робочих днів з дати отримання від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, звернення, надісланого відповідно до цього пункту, видає розпорядження постачальникам електронних комунікаційних послуг про обов'язок обмеження доступу до вебсайтів, визначених у рішенні центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику.

Постачальники електронних комунікаційних послуг зобов'язані протягом трьох робочих днів з дня видачі розпорядження Національного центру оперативного-технічного управління електронними комунікаційними мережами України обмежити доступ до відповідних вебсайтів на території України.

37. Суб'єкти господарювання — ліцензіати, які до початку функціонування Реєстру адрес вебсайтів здійснювали і планують у подальшому здійснювати операції з продажу пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння у мережі Інтернет через вебсайти та/або мобільні додатки, зобов'язані протягом одного календарного місяця з дати початку функціонування Реєстру адрес вебсайтів надіслати до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, повідомлення про таку діяльність відповідно до частини одинадцятої статті 71 цього Закону.

Неподання у встановлений строк повідомлення, визначеного абзацом першим цього пункту, є підставою для прийняття центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, рішення про необхідність обмеження доступу до відповідних вебсайтів, мобільних додатків»;

у тексті Закону слово «веб-портал» в усіх відмінках замінити словом «вебпортал» у відповідному відмінку, а слово «веб-сайт» в усіх відмінках і числах замінити словом «вебсайт» у відповідному відмінку і числі.

3. Установити, що до порядку підготовки та прийняття нормативно-правових актів, які приймаються на виконання вимог цього Закону, не застосовуються вимоги Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

4. Кабінету Міністрів України:

1) до 1 листопада 2026 року:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити запровадження державної послуги верифікації щодо фізичних осіб — підзвітних продавців, які є резидентами України, та її доступність для операторів платформ;

забезпечити проведення масово-роз'яснювальної роботи щодо оподаткування доходів фізичних осіб — продавців від здійснення звітної діяльності через цифрові платформи;

звернутися до компетентних органів іноземних держав з метою інформування операторів платформ про особливості взаємодії операторів платформ з фізичними особами — продавцями;

забезпечити надання консультативної допомоги операторам платформ через спеціальне портальне рішення на постійній основі;

внести на розгляд Верховної Ради України законопроект про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо зарахування до Державного бюджету України в повному обсязі надходжень від податку на доходи фізичних осіб, сплаченого операторами платформ, передбачивши зарахування 50 відсотків таких надходжень до спеціального фонду Державного бюджету України та спрямування їх на забезпечення потреб Збройних Сил України;

2) у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом у частині електронної торгівлі пивом (крім безалкогольного), алкогольними, слабоалкогольними напоями, тютюновими виробами, електронними сигаретами, рідинами, що використовуються в електронних сигаретах, пристроями для споживання тютюнових виробів без їх згоряння;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом у частині електронної торгівлі пивом (крім безалкогольного), алкогольними, слабоалкогольними напоями, тютюновими виробами, електронними сигаретами, рідинами, що використовуються в електронних сигаретах, пристроями для споживання тютюнових виробів без їх згоряння.

5. Центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, до 1 січня 2027 року оприлюднити на своєму офіційному вебпорталі інформаційне повідомлення про початок функціонування Реєстру адрес вебсайтів ліцензіатів, що здійснюють продаж пива (крім безалкогольного), алкогольних, слабоалкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, пристроїв для споживання тютюнових виробів без їх згоряння шляхом електронної торгівлі (з використанням засобів дистанційного зв'язку або через інтернет-магазини).

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,
9 червня 2026 року.
№ 4903-IX.

Закон України

Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо особливостей оподаткування податком на додану вартість операцій з дистанційного продажу товарів, які переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

Верховна Рада України **постановляє:**

І. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13—17, ст. 112) такі зміни:

1. У пункті 14.1 статті 14:

1) доповнити підпунктами 14.1.49¹—14.1.49⁵ такого змісту:

«14.1.49¹. дистанційний продаж товарів — постачання з використанням електронного інтерфейсу товарів (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, які відправляються або перевозяться особою, яка здійснює постачання, або від її імені, у тому числі якщо така особа опосередкована бере участь у перевезенні або відправленні товарів

з території іншої країни на митну територію України фізичній особі (покупцю);

14.1.49². підприємство електронного інтерфейсу — особа-резидент або особа-нерезидент, яка здійснює управління електронним інтерфейсом та сприяє дистанційному продажу товарів через електронний інтерфейс.

У розумінні цього пункту поняття «сприяє» означає використання електронного інтерфейсу для забезпечення встановлення контактів та укладення угод між фізичними особами (покупцями) і особами, які пропонують товари для продажу через електронний інтерфейс;

14.1.49³. електронний інтерфейс для цілей правил дистанційного продажу товарів — електронна система,

яка дає змогу двом незалежним системам або системі та кінцевому користувачу (фізичній особі (покупцю) взаємодіяти за допомогою пристрою або програми, зокрема веб-сайт, портал, шлюз, торговельний майданчик, інтерфейс прикладної програми (API) тощо;

14.1.49⁴. посередник підприємства електронного інтерфейсу — фізична особа — підприємець або юридична особа, яка утворена та провадить свою діяльність відповідно до законодавства України і визначена підприємством електронного інтерфейсу — нерезидентом як особа, яка від імені та за дорученням такого підприємства електронного інтерфейсу є відповідальною за виконання зобов'язань, визначених правилами дистанційного продажу товарів;

14.1.49⁵. правила дистанційного продажу товарів — сукупність норм цього Кодексу і Митного кодексу України, які встановлюють порядок оподаткування податком на додану вартість, що застосовується до операцій з дистанційного продажу товарів, які ввозяться на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, який може бути обраний підприємством електронного інтерфейсу та підлягає застосуванню такою особою до всіх дистанційних продажів товарів, яким він сприяє»;

2) підпункт 14.1.139 після абзацу сімнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«е) підприємство електронного інтерфейсу.».

У зв'язку з цим розділовий знак «.» в кінці абзацу сімнадцятого замінити розділовим знаком «;», а абзаци вісімнадцятий — двадцять перший вважати відповідно абзацами дев'ятнадцятим — двадцять другим;

3) підпункт 14.1.191 після абзацу десятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«є) дистанційний продаж товарів.».

У зв'язку з цим розділовий знак «.» в кінці абзацу десятого замінити розділовим знаком «;», а абзаци одинадцятий і дванадцятий вважати відповідно абзацами дванадцятим і тринадцятим.

2. У пункті 39¹.1 статті 39¹:

1) в абзаци першому слова «крім сплати акцизного податку» замінити словами «крім сплати податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів та акцизного податку»;

2) після абзацу четвертого доповнити трьома новими абзацами такого змісту:

«Для цілей визначення підприємством електронного інтерфейсу — резидентом належності постачання товарів, що підлягають ввезенню на митну територію України в міжнародних поштових та експрес-відправленнях, до дистанційного продажу товарів та для здійснення нарахування і сплати податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів застосовується офіційний курс національної валюти до іноземної валюти, встановлений Національним банком України, що діє на 0 годин дня отримання коштів продавцем або іншою особою на користь продавця в оплату вартості проданого товару, незалежно від того, коли такі товари будуть ввезені на митну територію України.

Для цілей визначення підприємством електронного інтерфейсу — нерезидентом належності постачання товарів, що підлягають ввезенню на митну територію України в міжнародних поштових та експрес-відправленнях, до дистанційного продажу товарів таким підприємством застосовується останній опублікований курс євро до іншої іноземної валюти, в якій здійснюється таке постачання, визначений Європейським центральним банком, що діє на 0 годин першого числа місяця, в якому здійснюється таке постачання товару.

Для цілей здійснення сплати податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів, у разі якщо підприємство електронного інтерфейсу є нерезидентом, застосовується останній опублікований курс євро до іншої іноземної валюти, визначений Європейським центральним банком, що діє на 0 годин дня подання звіту про нарахування та сплату митних платежів відповідно до статті 191¹ цього Кодексу.».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий — десятий вважати відповідно абзацами восьмим — тринадцятим.

3. Підпункт 170.1.4 пункту 170.1 статті 170 викласти в такій редакції:

«170.1.4. Доходи, зазначені у підпунктах 170.1.1—170.1.3 цього пункту (крім доходів від надання в оренду об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості (їх частин), оподатковуються податковим агентом під час їх нарахування (виплати) за ставкою, визначеною пунктом 167.1 статті 167 цього Кодексу.

Доходи від надання в оренду об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості (їх частин) оподатковуються податковим агентом під час їх нарахування (виплати) за ставкою, визначеною пунктом 167.2 статті 167 цього Кодексу.».

4. У статті 180:

1) у пункті 180.2¹ слово «експрес-відправлень» замінити словами «експрес-відправлень, крім випадків ввезення на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, що придбані згідно з правилами дистанційного продажу товарів»;

2) доповнити пунктом 180.2³ такого змісту:

«180.2³. Особою, відповідальною за нарахування та сплату до бюджету податку за операціями з дистанційного продажу товарів, є підприємство електронного інтерфейсу.

У разі якщо підприємство електронного інтерфейсу є особою-нерезидентом, посередник, визначений таким підприємством, вважається також особою, відповідальною за нарахування та сплату до бюджету податку за операціями з дистанційного продажу товарів підприємства електронного інтерфейсу.»;

3) у пункті 180.3 слова і цифри «у пунктах 180.2, 180.2¹ і 180.2²» замінити словами і цифрами «у пунктах 180.2, 180.2¹—180.2³».

5. У пункті 186.1 статті 186:

1) у підпункті «а» слова «у підпунктах «б» і «в»» замінити словами «у підпунктах «б», «в» і «г»»;

2) підпункт «б» доповнити словами «(крім випадку, передбаченого у підпункті «г» цього пункту)»;

3) доповнити підпунктом «г» такого змісту:

«г) місце, де товари, які придбані згідно з правилами дистанційного продажу товарів, перебувають на момент завершення перевезення (пересилання) товарів одержувачу — фізичній особі на митній території України.».

У зв'язку з цим розділовий знак «.» в кінці підпункту «в» замінити розділовим знаком «;».

6. У пункті 191.1 статті 191:

1) в абзаци першому слова «у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, у несупроводжуваному багажі» замінити словами «у міжнародних поштових

та експрес-відправленнях (крім випадків ввезення на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, які придбані згідно з правилами дистанційного продажу товарів), у несупроводжуваному багажі»;

2) у підпункті 191.1.1 слова «частина сумарної фактурної вартості» замінити словами «сумарна фактурна вартість».

7. Доповнити статтею 191¹ такого змісту:

«Стаття 191¹. Особливості оподаткування операцій з дистанційного продажу товарів, що ввозяться на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

191¹.1. Особливості оподаткування податком, визначені цією статтею, застосовуються до операцій з дистанційного продажу товарів за таких умов:

а) такі товари переміщуються (пересилаються) на митну територію України на адресу одного одержувача — фізичної особи в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, на адресу одного одержувача — фізичної особи в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях;

б) постачання товарів здійснюється з дотриманням заборон та обмежень, встановлених статтею 235 Митного кодексу України.

191¹.2. Порядок обліку осіб, відповідальних за нарахування та сплату до бюджету податку за операціями з дистанційного продажу товарів, та зняття їх з обліку визначається Митним кодексом України.

191¹.3. Базою оподаткування податком на додану вартість операцій з дистанційного продажу товарів є сумарна фактурна вартість таких товарів, визначена відповідно до Митного кодексу України.

Податок становить 20 відсотків бази оподаткування.

Якщо підприємство електронного інтерфейсу є особою-нерезидентом, база оподаткування і сума податку визначаються в іноземній валюті, в якій здійснюється дистанційний продаж товару.

Якщо підприємство електронного інтерфейсу є особою-резидентом, база оподаткування і сума податку визначаються в національній валюті.

191¹.4. Датою виникнення податкових зобов'язань у разі дистанційного продажу товарів є дата отримання коштів продавцем або іншою особою на користь продавця в оплату вартості проданих товарів.

191¹.5. Базовим звітним періодом є календарний місяць.

191¹.6. Особа, відповідальна за нарахування та сплату до бюджету податку у разі здійснення дистанційного продажу товарів, подає до контролюючих органів, визначених підпунктом 41.1.2 пункту 41.1 статті 41 цього Кодексу, звіт про нарахування та сплату митних платежів до 20 числа другого календарного місяця, що настає за останнім календарним днем звітного періоду, незалежно від того, чи здійснювалися протягом такого звітного періоду операції з дистанційного продажу товарів.

У разі якщо у майбутніх звітних періодах особа, відповідальна за нарахування та сплату до бюджету податку, самостійно виявляє помилки, що містяться у раніше поданому нею звіті про нарахування та сплату митних платежів, така особа зобов'язана надіслати уточнюючий розрахунок до такого звіту.

Порядок формування та подання звіту про нарахування та сплату митних платежів і уточнюючого розрахунку до такого звіту затверджується Кабінетом Міністрів України.

191¹.7. Сума податку, зазначена у звіті про нарахування та сплату митних платежів за операціями з дистанційного продажу товарів, підлягає сплаті в національній валюті або в іноземній валюті (долар США або євро) протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем граничного строку для подання такого звіту, у порядку, визначеному Митним кодексом України.

191¹.8. У разі ввезення на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, придбаних за правилами дистанційного продажу товарів, виконання обов'язку із сплати податку забезпечується шляхом надання забезпечення сплати митних платежів підприємством електронного інтерфейсу, якщо така особа є резидентом або посередником підприємства електронного інтерфейсу, якщо таке підприємство електронного інтерфейсу є особою-нерезидентом, у спосіб, визначений Митним кодексом України.

У разі якщо особа, відповідальна за нарахування та сплату до бюджету податку у разі здійснення дистанційного продажу товарів, у встановлений строк не подає звіт про нарахування та сплату митних платежів за операціями з дистанційного продажу товарів або у встановлений строк не сплачує податок, контролюючий орган, визначений підпунктом 41.1.2 пункту 41.1 статті 41 цього Кодексу, вживає заходів, визначених цим Кодексом та Митним кодексом України.

191¹.9. Особа, відповідальна за нарахування та сплату до бюджету податку у разі здійснення дистанційного продажу товарів, зобов'язана вести окремий облік операцій, які підлягають оподаткуванню відповідно до цієї статті з урахуванням вимог, встановлених Митним кодексом України.

191¹.10. Податок на додану вартість, що сплачується відповідно до цієї статті, зараховується до спеціального фонду Державного бюджету України та спрямовується на забезпечення потреб Збройних Сил України.».

8. Підпункти 196.1.16 і 196.1.17 пункту 196.1 статті 196 виключити.

9. Статтю 197 доповнити пунктами 197.29—197.32 такого змісту:

«197.29. Звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з ввезення на митну тери-

торію України товарів (крім підакцизних), що придбані згідно з правилами дистанційного продажу товарів.

197.30. Звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з ввезення на митну територію України товарів (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 45 євро, для одного одержувача — фізичної особи в одній депеші від одного відправника — фізичної особи у міжнародних поштових відправленнях або в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника — фізичної особи у міжнародних експрес-відправленнях.

Звільнення від оподаткування, передбачене цим пунктом, застосовується до операцій із ввезення на митну територію України товарів, що надсилаються відправником одержувачу без оплати, у разі якщо такі товари призначені для особистих, сімейних та інших потреб, не пов'язаних з провадженням підприємницької діяльності.

197.31. Звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з ввезення на митну територію України товарів (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, у несупроводжуваному багажі.

197.32. Звільняються від оподаткування операції з ввезення на митну територію України в міжнародних поштових чи експрес-відправленнях товарів у митному режимі реімпорту, що попередньо переміщувалися (пересилалися) у міжнародних поштових чи експрес-відправленнях за межі митної території України та були поміщені в митний режим експорту у порядку, передбаченому частиною дванадцятою статті 236 Митного кодексу України.».

10. Статтю 198 доповнити пунктом 198.6¹ такого змісту:

«198.6¹. Особа, відповідальна за нарахування та сплату до бюджету податку у разі здійснення дистанційного продажу товарів, не здійснює формування податкового кредиту за операціями з дистанційного продажу товарів.».

11. Статтю 201 доповнити пунктом 201.17 такого змісту:

«201.17. Особа, відповідальна за нарахування та сплату до бюджету податку у разі здійснення дистанційного продажу товарів, не складає податкові накладні за операціями з дистанційного продажу товарів.».

12. Статтю 203 доповнити пунктом 203.1¹ такого змісту:

«203.1¹. Особа, відповідальна за нарахування та сплату до бюджету податку у разі здійснення дистанційного продажу товарів, не складає податкові декларації за операціями з дистанційного продажу товарів.».

13. Підрозділ 2 розділу XX «Перехідні положення» доповнити пунктом 100 такого змісту:

«100. Звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з дистанційного продажу товарів, призначених для цілей безпеки та оборони, операції з ввезення на митну територію України яких звільнено від оподаткування податком на додану вартість відповідно до пунктів 87¹ і 92 цього підрозділу, а також операції з дистанційного продажу товарів, призначених для цілей безпеки та оборони, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України. Порядок звільнення від оподаткування, у тому числі шляхом повернення сплаченого податку на додану вартість фізичній особі, яка придбала такі товари згідно з правилами дистанційного продажу товарів, встановлюється Кабінетом Міністрів України.».

Пі. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім пунктів 6—9, 13 розділу I цього Закону (щодо внесення змін до статей 191, 191¹, 196, 197 та пункту 100 підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України), які набирають чинності через 45 днів з дня, наступного за днем опублікування в газеті «Голос України» рішення Кабінету Міністрів України про забезпечення можливості запровадження правил дистанційного продажу товарів, визначених цим Законом, але не раніше 1 липня 2027 року.

2. Внести до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 25, ст. 171 із наступними змінами) такі зміни:

1) у пункті 37 частини першої статті 1:

в абзаци восьмому слова «, керівники структурних підрозділів центрального апарату Національного банку України» виключити;

в абзаци двадцять першому слова і цифри «, працівник, відповідальний за проведення фінансового моніторингу банку, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій належать державі» виключити;

2) частину чотирнадцяту статті 11 викласти в такій редакції:

«14. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний додатково під час належної перевірки здійснювати стосовно клієнтів, які (кінцеві бенефіціарні власники яких) є політично значущими особами, членами їхніх сімей та особами, пов'язаними з політично значущими особами, такі заходи:

1) мати належну систему управління ризиками з метою виявлення факту належності клієнта або кінцевого бенефіціарного власника клієнта до зазначеної категорії;

2) одержувати дозвіл керівника суб'єкта первинного фінансового моніторингу для встановлення (продовження) ділових відносин, проведення (без встановлення ділових відносин) фінансових операцій на суму, що дорівнює чи перевищує суму, визначену частиною першою статті 20 цього Закону (незалежно від того, проводиться така фінансова операція одноразово чи як кілька фінансових операцій, що можуть бути пов'язані між собою);

3) вживати достатніх заходів з метою встановлення джерела статків (багатства) та джерела коштів, з якими пов'язані ділові відносини чи операції з такими особами;

4) здійснювати на постійній основі поглиблений моніторинг ділових відносин.

Обсяг дій суб'єкта первинного фінансового моніторингу щодо заходів, визначених пунктами 2—4 цієї частини, має бути пропорційним ризику ділових відносин (фінансової операції без встановлення ділових відносин) з клієнтом.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу повинен забезпечити належне застосування ризик-орієнтованого підходу під час обслуговування клієнтів, які є політично значущими особами, членами їхніх сімей, особами, пов'язаними з політично значущими особами, з метою встановлення обґрунтованого рівня ризику діловим відносинам (проведенню фінансової операції без встановлення ділових відносин), унеможливлення безпідставної відмови від здійснення фінансових операцій та/або встановлення (продовження) ділових відносин.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу несе відповідальність за неналежне застосування до клієнтів, які є політично значущими особами, членами їхніх сімей, особами, пов'язаними з політично значущими особами, ризик-орієнтованого підходу, включаючи встановлення необґрунтованого рівня ризику діловим відносинам (проведенню фінансової операції без встановлення ділових відносин) та/або вжиття щодо них непропорційних заходів відповідно до категорії ризику, безпідставну відмову від встановлення (підтримання) ділових відносин, та/або проведення фінансової операції, та/або порушення вимог цієї частини щодо вжиття заходів, визначених пунктами 2—4 цієї частини, зокрема безпідставне вжиття таких заходів.

У разі відмови клієнту, який (бенефіціарний власник якого) є політично значущою особою, членом її сім'ї, особою, пов'язаною з політично значущою особою, у встановленні (підтриманні) ділових відносин та/або проведенні фінансової операції суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний протягом п'яти робочих днів надати такому клієнту письмове пояснення з обґрунтуванням причини такої відмови.

У разі якщо політично значуща особа перестала виконувати визначні публічні функції, суб'єкт первинного фінансового моніторингу здійснює митний контроль у формах та обсягах, визначених відповідно до частини першої статті 320 цього Кодексу, та не несуть відповідальності за невиконання митних формальностей, крім випадків, якщо необхідність участі посадових осіб митних органів у виконанні митних формальностей визначена автоматизованою системою митного оформлення або посадовими особами митних органів за результатами застосування системи управління ризиками.»

публічних функцій. Після закінчення цього строку суб'єкт первинного фінансового моніторингу має продовжувати вживати заходів, визначених пунктами 2—4 цієї частини, з урахуванням вимог абзаців п'ятнадцятого — вісімнадцятого, двадцятого і двадцять першого цієї частини.

Водночас суб'єкт первинного фінансового моніторингу повинен враховувати ризики, що залишаються властивими політично значущій особі, зокрема: рівень впливу, що така особа може ще мати; обсяг повноважень, якими така особа була наділена; зв'язок між минулими та чинними повноваженнями такої особи тощо.

Після спливу не менше дванадцяти місяців з дня припинення виконання особою визначних публічних функцій суб'єкт первинного фінансового моніторингу має продовжувати вживати заходів, визначених пунктами 2—4 цієї частини, до моменту встановлення, що ділові відносини з такою особою не становлять ризики, властиві політично значущим особам.

Після спливу дванадцяти місяців з дня припинення виконання особою визначних публічних функцій суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний провести та документально оформити оцінку ризику ділових відносин з такою особою відповідно до частини другої статті 7 цього Закону.

Якщо за результатами оцінки ризику встановлено, що ділові відносини з особою не становлять ризики, властиві політично значущим особам, вжиття заходів, визначених пунктами 2—4 цієї частини, припиняється. Якщо за результатами оцінки ризику встановлено, що ділові відносини з особою продовжують становити ризики, властиві політично значущим особам, суб'єкт первинного фінансового моніторингу здійснює повторну оцінку ризику відповідно до частини другої статті 7 цього Закону періодично, але не рідше одного разу на рік.

Клієнт має право вимагати у суб'єкта первинного фінансового моніторингу надати йому письмову інформацію про вжиття щодо нього заходів, визначених пунктами 2—4 цієї частини, після спливу дванадцяти місяців з дня припинення особою виконання визначних публічних функцій.

Після спливу дванадцяти місяців з дня припинення особою виконання визначних публічних функцій суб'єкт первинного фінансового моніторингу вживає заходів, визначених пунктами 2—4 цієї частини, до членів сім'ї такої особи та пов'язаних з нею осіб з урахуванням особливостей, визначених абзацами п'ятнадцятим — сімнадцятим цієї частини.

Належність особи до категорії політично значущих осіб після спливу дванадцяти місяців з дня припинення виконання нею визначних публічних функцій не може бути єдиною або достатньою підставою для відмови від встановлення (підтримання) ділових відносин із цією особою, членами її сім'ї та особами, пов'язаними з нею.

Клієнт має право звернутися до суб'єкта первинного фінансового моніторингу з вимогою про перегляд рішення про відмову у встановленні (підтриманні) ділових відносин.

Страховики, страхові (перестрахові) брокери, крім заходів, передбачених цією частиною, здійснюють також заходи для встановлення факту, чи є політично значуща особа вигодонабувачем (вигодоодержувачем) та/або кінцевим бенефіціарним власником вигодонабувача (вигодоодержувача) за договором страхування життя. У разі встановлення факту, що така особа є вигодонабувачем (вигодоодержувачем) та/або кінцевим бенефіціарним власником вигодонабувача (вигодоодержувача), до здійснення страхової виплати за таким договором інформація про такий факт повідомляється керівнику суб'єкта первинного фінансового моніторингу та проводиться на постійній основі моніторинг ділових відносин з таким вигодонабувачем (вигодоодержувачем) з урахуванням рекомендацій відповідного суб'єкта державного фінансового моніторингу, за результатами якого приймається рішення про інформування спеціально уповноваженого органу.»

3. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону:

1) внести на розгляд Верховної Ради України законопроект про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо зарахування до Державного бюджету України в повному обсязі надходжень від податку на додану вартість, сплаченого за операціями з дистанційного продажу товарів, передбачивши зарахування 100 відсотків таких надходжень до спеціального фонду Державного бюджету України та спрямування їх на забезпечення потреб Збройних Сил України;

2) прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

3) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

4) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,
15 жовтня 2026 року.
№ 5025-IX.

Закон України

Про внесення змін до Митного кодексу України щодо особливостей здійснення митних формальностей щодо товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., №№ 44—48, ст. 552) такі зміни:

1. У статті 3¹:

1) у частині першій слова «митної декларації» замінити словами «митної декларації, крім випадків, визначених частиною другою цієї статті»;

2) доповнити частиною другою такого змісту:

«2. Для цілей здійснення нарахування та сплати податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів підприємством електронного інтерфейсу — резидентом застосовується офіційний курс валюти України до іноземної валюти, встановлений Національним банком України, що діє на 0 годин дня отримання продавцем (іншою особою на користь продавця) коштів в оплату вартості проданих товарів, незалежно від того, коли такі товари будуть ввезені на митну територію України.

Для цілей сплати податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів підприємством електронного інтерфейсу — нерезидентом застосовується останній опублікований курс євро до іншої іноземної валюти, визначений Європейським центральним банком, що діє на 0 годин дня подання звіту про нарахування та сплату митних платежів відповідно до законодавства України з питань митної справи.»

2. У статті 4:

1) пункт 27 частини першої доповнити підпунктом «г» такого змісту:

«г) податок на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів»;

2) частину другу доповнити новим абзацом такого змісту:

«Терміни «дистанційний продаж товарів», «електронний інтерфейс для цілей правил дистанційного продажу товарів», «підприємство електронного інтерфейсу», «посередник підприємства електронного інтерфейсу», «правила дистанційного продажу товарів» у цьому Ко-

дексі вживаються у значеннях, наведених у Податковому кодексі України.»

3. Статтю 233 доповнити частиною сімнадцятою такого змісту:

«17. Щодо товарів, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових чи експрес-відправленнях, посадові особи митних органів здійснюють митний контроль у формах та обсягах, визначених відповідно до частини першої статті 320 цього Кодексу, та не несуть відповідальності за невиконання митних формальностей, крім випадків, якщо необхідність участі посадових осіб митних органів у виконанні митних формальностей визначена автоматизованою системою митного оформлення або посадовими особами митних органів за результатами застосування системи управління ризиками.»

4. У статті 234:

1) у частині першій слова «не є об'єктом оподаткування митними платежами» замінити словами «не є об'єктом оподаткування ввізним митом»;

2) у частині другій слова «оподатковуються митом відповідно до цього Кодексу та податком на додану вартість за ставкою, встановленою Податковим кодексом України» замінити словами «оподатковуються ввізним митом відповідно до цього Кодексу»;

3) у частині третій слова «не є об'єктом оподаткування митними платежами» замінити словами «не є об'єктом оподаткування ввізним митом»;

4) у частині четвертій слова «оподатковуються митними платежами» замінити словами «оподатковуються ввізним митом»;

5) доповнити частиною сьомою такого змісту:

«7. Товари, що переміщуються (пересилаються) на адресу одного одержувача в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, на адресу одного одержувача в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях, оподатковуються податком

на додану вартість у порядку, визначеному цим Кодексом і Податковим кодексом України.»

5. Статтю 236 викласти в такій редакції:

«Стаття 236. Декларування товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях

1. Декларування товарів, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, здійснює оператор поштового зв'язку, експрес-перевізник, одержувач (відправник). Кореспонденція, поштові листи та листівки, література для сліпих, друковані матеріали, міжнародні експрес-відправлення документарного характеру декларуються в усній формі на підставі товаросупровідних документів. Інші товари, що переміщуються (пересилаються) через митний кордон України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, підлягають письмовому декларуванню.

2. Декларування товарів, зазначених у частині першій статті 234 цього Кодексу, здійснює одержувач, оператор поштового зв'язку чи експрес-перевізник шляхом подання митної декларації за формою єдиного адміністративного документа або електронної митної декларації у вигляді окремого набору даних. Для цілей цієї частини перелік відомостей, що вносяться до електронної митної декларації у вигляді окремого набору даних, затверджує Кабінет Міністрів України.

У разі якщо оператор поштового зв'язку чи експрес-перевізник здійснює декларування товарів, зазначених у частині першій статті 234 цього Кодексу, шляхом подання митної декларації за формою єдиного адміністративного документа або електронної митної декларації у вигляді окремого набору даних, передбаченої абзацом першим цієї частини, укладення договору на здійснення представництва одержувача не вимагається.

3. Декларування товарів, що переміщуються (пересилаються) для одного одержувача-громадянина в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, сумарна фактурна вартість

яких не перевищує еквівалент 10 000 євро (крім товарів, визначених частиною четвертою цієї статті), здійснює оператор поштового зв'язку шляхом подання реєстрів (тимчасових та/або додаткових) міжнародних поштових відправлень з урахуванням відомостей та документів, визначених актами Всесвітнього поштового союзу.

Громадянин має право декларувати такі товари шляхом подання митної декларації за формою єдиного адміністративного документа або електронної митної декларації у вигляді окремого набору даних. Для цілей цієї частини та частини п'ятої цієї статті перелік відомостей, що вносяться до електронної митної декларації у вигляді окремого набору даних, затверджує Кабінет Міністрів України.

4. Декларування товарів (крім підакцизних), що переміщуються (пересилаються) на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів для одного одержувача-громадянина в одній депеші від одного відправника у міжнародних поштових відправленнях, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, здійснює оператор поштового зв'язку шляхом подання додаткових реєстрів міжнародних поштових відправлень.

5. Декларування товарів, що переміщуються (пересилаються) для одного одержувача-громадянина в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 10 000 євро (крім товарів, визначених частиною шостою цієї статті), здійснює експрес-перевізнак шляхом подання реєстрів (тимчасових та/або додаткових) міжнародних експрес-відправлень.

Громадянин має право декларувати такі товари шляхом подання митної декларації за формою єдиного адміністративного документа або електронної митної декларації у вигляді окремого набору даних.

6. Декларування товарів (крім підакцизних), що переміщуються (пересилаються) на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів для одного одержувача-громадянина в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника у міжнародних експрес-відправленнях, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, здійснює експрес-перевізнак шляхом подання додаткових реєстрів міжнародних експрес-відправлень.

У разі заздалегідь визначеної експрес-перевізнаком неможливості здійснення декларування товарів, зазначених в абзаці першому цієї частини, декларування таких товарів здійснює їхній одержувач шляхом подання митної декларації за формою єдиного адміністративного документа або електронної митної декларації у вигляді окремого набору даних, зазначеної в абзаці другого частини третьої цієї статті. При цьому правила дистанційного продажу товарів не застосовуються.

7. Для цілей цього Кодексу реєстри (тимчасові та додаткові) міжнародних поштових та експрес-відправлень замінюють митні декларації. Оператор поштового зв'язку, експрес-перевізнак подає реєстри у вигляді набору даних.

До тимчасового реєстру оператор поштового зв'язку, експрес-перевізнак вносить відомості про:

- вид відправлення;
- унікальний номер відправлення;
- декларанта, відправника, одержувача товарів у відправленні, реквізити для зв'язку за наявності (адреса електронної пошти та/або номер телефону);
- найменування країни відправлення (призначення);
- товари у відправленні (найменування, звичайний торговельний опис, торговельна марка та виробник товарів (за наявності у товаросупровідних та комерційних документах), код товару згідно з УКТ ЗЕД, кількість, фактурна та/або митна вартість);

нарахування митних платежів (застосування пільг із сплати митних платежів, суми митних платежів, спосіб і особливості їх нарахування та сплати, офіційний курс валюти України до іноземної валюти);

транспортні, комерційні та інші супровідні документи на товари.

До додаткового реєстру, крім відомостей, зазначених в абзацах третьому — дев'ятому цієї частини, оператор поштового зв'язку, експрес-перевізнак вносить відомості про:

- номер і дату відповідного тимчасового реєстру (за наявності);
- суми митних платежів, що підлягають сплаті за цим реєстром (крім податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів);
- повернення відправлення відправнику.

У разі переміщення (пересилання) товарів на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів оператор поштового зв'язку, експрес-перевізнак у додатковому реєстрі додатково зазначає відомості про:

- унікальний комерційний контрольний номер, присвоєний підприємством електронного інтерфейсу відповідній операції з продажу товару;
- обліковий код платника податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів підприємства електронного інтерфейсу та посередника підприємства електронного інтерфейсу, який надає забезпечення сплати митних платежів відповідно до статті 374¹ цього Кодексу;
- забезпечення сплати податку на додану вартість підприємством електронного інтерфейсу — резидентом або посередником підприємства електронного інтерфейсу — нерезидента.

Оператору поштового зв'язку та експрес-перевізнаку заборонено включати до одного додаткового реєстру відомості про товари, що переміщуються (пересилаються) згідно з правилами дистанційного продажу товарів, якщо вони містять облікові коди платників податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів різних підприємств електронного інтерфейсу.

Перелік відомостей, що вносяться до реєстру у вигляді набору даних, затверджує Кабінет Міністрів України. Порядок заповнення таких реєстрів, у тому числі порядок внесення змін до них, визначає центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, з урахуванням актів Всесвітнього поштового союзу.

8. Оператор поштового зв'язку, експрес-перевізнак подає до митного органу тимчасовий реєстр під зобов'язання про подання додаткового реєстру (додаткових реєстрів) та сплату митних платежів за товари, які є об'єктом оподаткування, протягом 60 днів з дати оформлення відповідного тимчасового реєстру.

9. Для випуску товарів за тимчасовим реєстром застосовують курси валют, визначені відповідно до статті 3¹ цього Кодексу, чинні на дату подання тимчасового реєстру до митного органу для оформлення.

Митні платежі сплачують за додатковим реєстром з урахуванням курсу валют, чинного на дату подання до митного органу тимчасового реєстру, що йому передував.

Дозволено подання оператором поштового зв'язку, експрес-перевізнаком додаткових реєстрів та сплату митних платежів за товари, що є об'єктами оподаткування, без подання тимчасового реєстру. У такому разі митні платежі нараховуються за курсом валют, чинним на дату подання додаткового реєстру до митного органу для оформлення.

10. У разі декларування товарів оператором поштового зв'язку, експрес-перевізнаком шляхом подання реєстрів (тимчасових та/або додаткових) суми митних платежів сплачує такий оператор поштового зв'язку, експрес-перевізнак до або на день подання відповідних додаткових реєстрів до митного органу для оформлення.

Декларування на підставі додаткового реєстру та митне оформлення товарів, які після ввезення на митну територію України повертаються за її межі відправникам у строки, визначені законодавством України з питань митної справи з дати оформлення тимчасового реєстру, припиняє зобов'язання оператора поштового зв'язку, експрес-перевізника із сплати митних платежів за такі товари.

11. Порушення оператором поштового зв'язку, експрес-перевізнаком зобов'язання, передбаченого частиною восьмою цієї статті, є підставою для відмови митним органом у прийнятті нових тимчасових реєстрів до моменту виконання такого зобов'язання.

12. У порядку, передбаченому цією статтею, допускається також поміщення у митний режим експорту товарів, сумарна митна вартість яких не перевищує еквівалент 1000 євро, що переміщуються (пересилаються) підприємствами за межі митної території України у міжнародних поштових або експрес-відправленнях, шляхом подання оператором поштового зв'язку або експрес-перевізнаком додаткового реєстру міжнародних поштових або експрес-відправлень у разі, якщо на товари не встановлено вивізне мито або обмеження щодо їх вивезення за межі митної території України відповідно до статті 197 цього Кодексу.

13. У разі повернення на митну територію України товарів у міжнародних поштових або експрес-відправленнях, поміщених у митний режим експорту у порядку, передбаченому частиною дванадцятою цієї статті, допускається поміщення таких товарів у митний режим реімпорту шляхом подання оператором поштового зв'язку або експрес-перевізнаком тимчасового/додаткового реєстру міжнародних поштових або експрес-відправлень із звільненням від сплати митних платежів».

6. У частині третій статті 237 слова «та Податкового кодексу України не є об'єктом оподаткування митними платежами» замінити словами «не є об'єктом оподаткування ввізним митом».

7. Абзац третій частини третьої статті 246 після слів «у виконанні митних формальностей щодо товарів» доповнити словами і цифрами «(у тому числі щодо товарів, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро та які декларуються у реєстрах міжнародних поштових та експрес-відправлень)».

8. Пункт 1 частини першої статті 289 викласти в такій редакції:

«1) у разі ввезення товарів на митну територію України — з моменту фактичного ввезення цих товарів на митну територію України, а в разі ввезення на митну територію України товарів, придбаних згідно з правилами дистанційного продажу товарів, — з дати отримання продавцем (іншою особою на користь продавця) коштів в оплату вартості проданих товарів».

9. Частину першу статті 290 доповнити пунктом 10 такого змісту:

«10) якщо товари, ввезені на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, вивозяться за межі митної території України у зв'язку з їх поверненням відправнику».

У зв'язку з цим розділовий знак «.» в кінці пункту 9 замінити розділовим знаком «;».

10. У статті 293:

1) у частині першій:

в абзаці першому слова «крім випадку, визначеного абзацом другим цієї частини» замінити словами «крім

випадків, визначених абзацами другим і четвертим цієї частини»;

доповнити новим абзацом такого змісту:

«У разі декларування товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, особою, на яку покладається обов'язок із сплати податку на додану вартість, є підприємство електронного інтерфейсу.»;

2) частину третю доповнити пунктом 8 такого змісту:

«8) у разі декларування товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, якщо підприємством електронного інтерфейсу є нерезидент-посередник (посередники), визначений (визначені) таким підприємством електронного інтерфейсу.».

У зв'язку з цим розділовий знак «.» в кінці пункту 7 замінити розділовим знаком «;».

11. Частини другу і третю статті 295 викласти в такій редакції:

«2. Нарухування сум митних платежів здійснюється у валюті України, крім випадків, визначених статтею 191¹ Податкового кодексу України для товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, якщо підприємство електронного інтерфейсу є нерезидентом, а нарахування сум податку на додану вартість здійснюється в іноземній валюті.

3. Для цілей нарахування митних платежів застосовуються ставки, що діють на день подання митної декларації на товари до митного органу, а в разі якщо митне оформлення здійснюється без подання митної декларації — на день його здійснення, крім випадків, визначених абзацом другим цієї частини.

Для цілей нарахування податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів застосовується ставка податку, чинна на день виникнення обов'язку із сплати митних платежів».

12. Частину четверту статті 298 доповнити новим абзацом такого змісту:

«Податок на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів у випадках, визначених законодавством України з питань митної справи, сплачується у валюті України, іноземній валюті за курсом, визначеним частиною другою статті 3¹ цього Кодексу, на рахунки, визначені частиною третьою статті 374¹ цього Кодексу.».

13. Статтю 306 доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Для поміщення у митний режим імпорту (випуску для вільного обігу) товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, розмір забезпечення сплати митних платежів визначається на рівні суми, еквівалентної 100 000 євро.».

14. У статті 310:

1) у частині другій:

у пункті 1 слова «митною декларацією» замінити словами «митною декларацією, або щодо товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів (опційна гарантія)»;

у пункті 2 слова «митними деклараціями» замінити словами «митними деклараціями або документами, що відповідно до законодавства замінюють митну декларацію»;

2) в абзаці п'ятому частини десятої слова «поміщених у митний режим, або товарів» замінити словами «поміщених у митний режим, товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, або товарів».

15. Абзац перший частини четвертої статті 315¹ після слів «митного оформлення товарів» доповнити словами і цифрами «, крім випадку, визначеного статтею 374¹ цього Кодексу».

16. У частині першій статті 315⁴:

абзац перший після слів і цифр «відповідно до статті 290 цього Кодексу» доповнити словами «, крім випадків, визначених абзацом третім цієї частини»;

доповнити новим абзацом такого змісту:

«Вивільнення індивідуальної гарантії щодо товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів (опційної гарантії), здійснює митний орган після прийняття останнього звіту про нарахування та сплату митних платежів за період, протягом якого застосовувалася така гарантія, та отримання підтвердження фактичного виконання зобов'язань, забезпечених такою гарантією, а саме сплати податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів».

17. Статтю 320 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Під час митного оформлення товарів, що ввозяться (пересилаються) на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, застосовується зменшення автоматизованою системою управління ризиками форм та обсягів митного контролю».

18. У статті 338:

1) абзац перший частини восьмої викласти в такій редакції:

«8. За результатами митного огляду (переогляду) складається акт огляду (переогляду), крім випадків, визначених частиною дванадцятою цієї статті. Акт огляду (переогляду) складається у двох примірниках, в якому зазначаються відомості про:»;

2) доповнити частиною дванадцятою такого змісту:

«12. Якщо за результатами митного огляду товарів, декларування яких здійснено шляхом подання операто-

ром поштового зв'язку, експрес-перевізником реєстрів (тимчасових та/або додаткових) міжнародних поштових або експрес-відправлень, не встановлено невідповідностей та/або порушень законодавства України з питань митної справи, результати такого огляду фіксуються в електронній формі шляхом внесення відповідних відомостей до єдиної автоматизованої інформаційної системи митних органів України.».

19. У статті 374:
у частині шостій:
в абзаці першому слова «та не є об'єктами оподаткування митними платежами» замінити словами «та не є об'єктами оподаткування ввізним митом»;
друге речення абзацу другого викласти в такій редакції: «Базою оподаткування ввізним митом для таких товарів є їхня сумарна фактурна вартість.»;

у частині сьомій:
в абзаці першому слова «та не є об'єктами оподаткування митними платежами» замінити словами «та не є об'єктами оподаткування ввізним митом»;
друге речення абзацу другого викласти в такій редакції: «Базою оподаткування ввізним митом для таких товарів є їхня сумарна фактурна вартість.»;

доповнити новим абзацом такого змісту:
«Оподаткування податком на додану вартість товарів, зазначених в абзацах першому і другому цієї частини, здійснюється за ставкою, визначеною Податковим кодексом України.».

20. Доповнити статтею 374¹ такого змісту:
«Стаття 374¹. Особливі умови забезпечення та сплати податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів

1. Під час поміщення у митний режим імпорту (випуску для вільного обігу) товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, виконання обов'язку із сплати митних платежів забезпечується шляхом надання індивідуальної гарантії щодо товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів (опційної гарантії), у порядку, визначеному цією статтею:

підприємством електронного інтерфейсу, якщо таке підприємство є резидентом; або

посередником підприємства електронного інтерфейсу, якщо таке підприємство є нерезидентом.

Відомості про індивідуальну гарантію щодо товарів, що ввозяться на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів (опційну гарантію), надану підприємством електронного інтерфейсу або посередником підприємства електронного інтерфейсу, оператор поштового зв'язку, експрес-перевізник вносять до додаткового реєстру міжнародних поштових та експрес-відправлень у встановленому порядку. Така гарантія має бути чинною на момент прийняття митним органом додаткового реєстру міжнародних поштових та експрес-відправлень.

Гарантія є застосованою з моменту оформлення митним органом першого додаткового реєстру міжнародних поштових та експрес-відправлень, в якому зазначено таку гарантію.

2. Підприємство електронного інтерфейсу — резидент, посередник підприємства електронного інтерфейсу (якщо підприємство електронного інтерфейсу є нерезидентом) зобов'язані подавати до митного органу звіт про нарахування та сплату митних платежів у строки, визначені Податковим кодексом України.

Якщо у майбутніх періодах підприємство електронного інтерфейсу — резидент, посередник підприємства електронного інтерфейсу — нерезидента самостійно виявить помилки у раніше поданому ним звіті про нарахування та сплату митних платежів, така особа зобов'язана надіслати уточнюючий розрахунок до такого звіту.

3. Сума податку на додану вартість, зазначена у звіті про нарахування та сплату митних платежів, підлягає сплаті протягом 10 календарних днів, що настають за останнім днем граничного строку для подання такого звіту, визначеного Податковим кодексом України, у такому порядку:

1) на валютний рахунок, відкритий центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, в уповноваженому банку, — якщо сплата податку здійснюється в іноземній валюті (євро або долар США);

2) на рахунок, відкритий митному органу в органі, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, — якщо сплата податку здійснюється у валюті України.

Реквізити валютного рахунку, визначеного пунктом 1 цієї частини, публікуються на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну митну політику.

У разі виконання обов'язку із сплати митних платежів у спосіб, визначений пунктом 2 цієї частини, звіт про нарахування та сплату митних платежів є розпорядженням митному органу на перерахування до державного бюджету коштів у сумі, зазначеній у цьому звіті.

Посередник підприємства електронного інтерфейсу може використовувати отримані від підприємства електронного інтерфейсу, від імені якого він діє, кошти для виконання обов'язку із сплати митних платежів виключно для цілей сплати податку.

4. Звірка відомостей про нараховані підприємством електронного інтерфейсу та сплачені ним або його

посередником суми податку на додану вартість між центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну митну політику, та центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

5. У разі неподання звіту про нарахування та сплату митних платежів або неотримання підтвердження сплати відповідно до частини третьої цієї статті податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів митний орган відповідно до статті 317¹ цього Кодексу пред'являє вимоги особам, на яких покладається обов'язок із сплати митних платежів, у порядку, визначеному цим Кодексом. У разі невиконання такими особами обов'язку із сплати митних платежів митні органи вживають заходів відповідно до статті 317² цього Кодексу.».

21. Розділ XVI доповнити статтями 455¹ і 455² такого змісту:

«Стаття 455¹. Облік підприємств електронного інтерфейсу — нерезидентів, їхніх посередників та взаємодія з ними

1. У разі наміру ввезення на митну територію України товарів згідно з правилами дистанційного продажу товарів підприємство електронного інтерфейсу — нерезидент зобов'язане визначити посередника. Допускається визначення підприємством електронного інтерфейсу кількох посередників.

Підприємство електронного інтерфейсу — нерезидент та визначений ним посередник зобов'язані стати на облік у митному органі як платники податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів. У разі визначення підприємством електронного інтерфейсу кількох посередників усі посередники підлягають обліку як платники податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів.

Заяву про взяття на облік як платника податку від імені підприємства електронного інтерфейсу — нерезидента подає до митного органу посередник такого підприємства електронного інтерфейсу. У разі визначення підприємством електронного інтерфейсу — нерезидентом кількох посередників, уповноважених діяти від його імені, такі посередники підлягають взяттю на облік на підставі їхніх заяв.

Кожному підприємству електронного інтерфейсу — нерезиденту, посереднику такого підприємства присвоюється унікальний обліковий код платника податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів. Такий код може використовуватися лише для цілей, визначених правилами дистанційного продажу товарів.

2. Підприємство електронного інтерфейсу — нерезидент зобов'язане вести облікові записи щодо дистанційних продажів товарів. Зазначені облікові записи мають бути деталізованими для можливості перевірки правильності, своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати податку на додану вартість.

3. Підприємство електронного інтерфейсу — нерезидент зобов'язане надавати доступ в електронній формі до облікових записів, зазначених у частині другій цієї статті, на запит митних органів.

Такі облікові записи підприємство електронного інтерфейсу — нерезидент зберігає не менше 1095 календарних днів після завершення року, в якому здійснено операцію з продажу.

4. Підприємство електронного інтерфейсу — нерезидент або посередник такого підприємства до моменту ввезення товару на митну територію України зобов'язаний надати:

1) митним органам України інформацію про: унікальний комерційний контрольний номер, присвоєний підприємством електронного інтерфейсу відповідній операції з продажу товару;

фактурну вартість товару в іноземній валюті, в якій здійснено дистанційний продаж такого товару (код такої валюти), та в євро за курсом, визначеним статтею 39¹ Податкового кодексу України;

дату отримання продавцем або іншою особою на користь продавця коштів в оплату вартості проданого товару або дату постачання товару (якщо на дату відвантаження товару такі кошти не було отримано);

2) оператору поштового зв'язку, експрес-перевізнику інформацію про унікальний комерційний контрольний номер, присвоєний підприємством електронного інтерфейсу відповідній операції з продажу товару.

5. Підприємство електронного інтерфейсу — нерезидент зобов'язане надати доступ в електронній формі до облікових записів, зазначених у частині другій цієї статті, визначеному ним посереднику (посередникам). На запит митних органів посередник (посередники) надає (надають) доступ до таких облікових записів.

6. Порядок взяття на облік підприємства електронного інтерфейсу — нерезидента, посередника підприємства електронного інтерфейсу як платників податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів та зняття їх з обліку, перелік відомостей, що мають міститися в облікових записях підприємства електронного інтерфейсу — нерезидента, порядок взаємодії митних органів, підприємств електронного інтерфейсу — нерезидентів та їхніх посередників, операторів поштового зв'язку та експрес-перевізників затверджуються Кабінетом Міністрів України з урахуванням актів законодавства Європейського Союзу.

Стаття 455². Облік підприємств електронного інтерфейсу — резидентів та взаємодія з ними

1. У разі наміру ввезення на митну територію України товарів згідно з правилами дистанційного продажу підприємство електронного інтерфейсу — резидент зобов'язане подати до митного органу заяву про взяття його на облік як платника податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів.

Кожному підприємству електронного інтерфейсу — резиденту присвоюється унікальний обліковий код платника податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів. Такий код може використовуватися лише для цілей, визначених правилами дистанційного продажу товарів.

2. Підприємство електронного інтерфейсу — резидент зобов'язане вести облікові записи щодо дистанційних продажів товарів. Зазначені облікові записи мають бути деталізованими для можливості перевірки правильності, своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати податку на додану вартість.

3. Підприємство електронного інтерфейсу — резидент зобов'язане надавати доступ в електронній формі до облікових записів, зазначених у частині другій цієї статті, на запит митних органів.

Такі облікові записи підприємство електронного інтерфейсу — резидент зберігає не менше 1095 календарних днів після завершення року, в якому здійснено операцію з продажу.

4. Підприємство електронного інтерфейсу — резидент до моменту ввезення товару на митну територію України зобов'язане надати:

1) митним органам України інформацію про: унікальний комерційний контрольний номер, присвоєний підприємством електронного інтерфейсу відповідній операції з продажу товару;

фактурну вартість товару у валюті України; дату отримання продавцем або іншою особою на користь продавця коштів в оплату вартості проданого товару або дату постачання товару (якщо на дату відвантаження товару такі кошти не було отримано);

2) оператору поштового зв'язку, експрес-перевізнику інформацію про унікальний комерційний контрольний номер, присвоєний підприємством електронного інтерфейсу відповідній операції з продажу товару.

5. Порядок взяття на облік підприємства електронного інтерфейсу — резидента як платника податку на додану вартість за операціями з дистанційного продажу товарів та зняття його з обліку, перелік відомостей, що мають міститися в облікових записях підприємства електронного інтерфейсу — резидента, порядок взаємодії митних органів, підприємств електронного інтерфейсу — резидентів, операторів поштового зв'язку та експрес-перевізників затверджуються Кабінетом Міністрів України з урахуванням актів законодавства Європейського Союзу.».

22. Розділ XXI «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити пунктами 9³² і 9⁵³ такого змісту:

«9³². Установити, що посадові особи підприємства електронного інтерфейсу, посередника підприємства електронного інтерфейсу, оператора поштового зв'язку, експрес-перевізника звільняються від адміністративної відповідальності, встановленої цим Кодексом, за правопорушення, пов'язані з неповною та/або несвоєчасною сплатою податку на додану вартість щодо товарів, сумарна фактурна вартість яких не перевищує 150 євро, що переміщуються (пересилаються) на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, вчинені протягом 455 календарних днів з дня, наступного за днем опублікування в газеті «Голос України» рішення Кабінету Міністрів України про забезпечення можливості запровадження правил дистанційного продажу товарів, за умови сплати такого податку в повному обсязі.

9⁵³. Установити, що положення частин другої — п'ятої статті 455¹, частин другої — четвертої статті 455² цього Кодексу підлягають застосуванню з дня, наступного за днем опублікування в газеті «Голос України» рішення Кабінету Міністрів України про забезпечення можливості запровадження правил дистанційного продажу товарів.».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім пунктів 3—20 (щодо внесення змін до статей 233, 234, 236, 237, 246, 289, 290, 293, 295, 298, 306, 310, 315¹, 315⁴, 320, 338, 374, 374¹ Митного кодексу України), абзацу другого пункту 22 (щодо доповнення пунктом 9⁵² розділу XXI «Прикінцеві та перехідні положення» Митного кодексу України) розділу I цього Закону, які набирають чинності через 45 днів з дня, наступного за днем опублікування в газеті «Голос України» рішення Кабінету Міністрів України про забезпечення можливості запровадження правил дистанційного продажу товарів, визначених цим Законом, але не раніше 1 липня 2027 року.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону:

1) прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

2) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

3) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,
15 жовтня 2026 року.
№ 5026-IX.

Повістка про виклик обвинувачених в судове засідання

У провадженні Вишого антикорупційного суду перебувають матеріали об’єднаного кримінального провадження за № 52017000000000209 від 24.03.2017 за обвинуваченням **Вовка Дмитра Володимировича, Євдокімова Володимира Анатолійовича** у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 364 КК України, **Бутовського Володимира Олександровича, Гелюха Івана Миколайовича, Лісового Бориса Григоровича, Ревенка Тараса Євгеновича** у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27 ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 364 КК України, та матеріалів кримінального провадження № 52022000000000276 від 22.09.2022 за обвинуваченням **Вовка Дмитра Володимировича, Євдокімова Володимира Анатолійовича** у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 364 КК України, **Бутовського Володимира Олександровича, Ревенка Тараса Євгеновича, Лісового Бориса Григоровича, Гелюха Івана Миколайовича** у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 364 КК України, **Машляківського Руслана Леонідовича, Морозової Вікторії Іванівни**, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 367 КК України (судова справа № 991/2364/23, провадження № 1-кп/991/135/23).

Ухвалою колегії суддів Вишого антикорупційного суду від 25.04.2023 постановлено здійснювати спеціальне судове провадження у кримінальному провадженні № 52017000000000209 від 24.03.2017 відносно обвинувачених — Вовка Дмитра Володимировича, 28.03.1989 р.н., та Бутовського Володимира Олександровича, 06.04.1979 р.н.

На підставі вищевикладеного, Вищий антикорупційний суд у порядку ст. 323 КПК України викликає в судові засідання **02.11.2026 09:30, 11.11.2026 14:00, 24.11.2026 09:00, 26.11.2026 14:00, 30.11.2026 13:00** (які відбудуться в приміщенні Вишого антикорупційного суду за адресою: м. Київ, просп. Берестейський, 41, зал судових засідань № 10) та **05.11.2026 08:00** (в приміщенні Вишого антикорупційного суду за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 42-А, зал судових засідань № 5) обвинувачених — Вовка Дмитра Володимировича, 28.03.1989 р.н. (останнє відоме місце проживання: вул. Лісна, 12, с. Іванковичі, Київська обл., Обухівський р-н, 08632), та Бутовського Володимира Олександровича, 06.04.1979 р.н. (останнє відоме місце проживання: вул. А. Ахматової, 31, кв. 65, м. Київ, 84116), для розгляду вищезазначеної судової справи.

У разі неприбуття у судове засідання обвинувачений повинен повідомити суд про причини неявки, інакше судовий розгляд кримінального провадження здійснюватиметься за його відсутності.

Поважні причини неприбуття особи на виклик суду згідно зі статтею 138 КПК України: 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання; 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення; 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини); 4) відсутність особи за місцем проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо; 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров’я у зв’язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад; 6) смерть близьких родичів, членів сім’ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю; 7) несвоєчасне одержання повідомлення про виклик; 8) інші обставини, які об’єктивно унеможливають з’явлення особи за викликом.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачений вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Копії процесуальних документів, що підлягають врученню обвинуваченим, надсилаються захисникам.

Головуючий суддя Литвинко Т.В.

У провадженні колегії суддів Вишого антикорупційного суду: головуєчий суддя Маслов В.В., судді Строгий І.Л., Федорак Л.М., перебуває обвинувальний акт у кримінальному провадженні № 42017000000000758 від 13.03.2017 щодо Потапенка Романа Романовича, 01.01.1964 р.н., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 368 КК, Воронкіна Анатолія Федоровича, 25.05.1948 р.н., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 3 ст. 368 КК України.

Суд вживає додаткових заходів щодо повідомлення свідка Степанова Віктора Володимировича в судове засідання.

Відповідно до ч. 1 ст. 138 КПК України поважними причинами неприбуття особи на виклик є: 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання; 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення; 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини); 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо; 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров’я у зв’язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад; 6) смерть близьких родичів, членів сім’ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю; 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик; 8) інші обставини, які об’єктивно унеможливають з’явлення особи на виклик.

У зв’язку з чим викликається свідок **Степанов Віктор Володимирович**, 15.10.1967 р.н., уродженець смт Троїцьке Троїцького району Луганської області, останнє відоме місце проживання: м. Сіверськ одеського, вул. Гагаріна, 96а, кв. 26, в судові засідання, які відбудуться **06.11.2026 о 09:30; 10.11.2026 о 15:00; 13.11.2026 о 15:00; 17.11.2026 о 15:30; 27.11.2026 о 14:00**, у приміщенні Вишого антикорупційного суду (м. Київ, просп. Берестейський, 41), Головуючий суддя: Маслов В.В.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження свідок вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

У провадженні Вишого антикорупційного суду перебувають матеріали кримінального провадження № 42017000000000758 за обвинуваченням: Потапенка Романа Романовича, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 368 КК, Воронкіна Анатолія Федоровича, у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 3 ст. 368 КК.

Ухвалою Вишого антикорупційного суду від 17.03.2026 постановлено здійснювати спеціальне судове провадження стосовно обвинуваченого Воронкіна Анатолія Федоровича, 25.05.1948 р.н., у кримінальному провадженні № 42017000000000758.

З огляду на викладене та керуючись ст. 323 КПК, Вищий антикорупційний суд викликає обвинуваченого **Воронкіна Анатолія Федоровича**, 25.05.1948 р.н., уродження с. Денежникове Новоайдарського району Луганської області, останнє відоме місце проживання: Луганська обл., смт Новоайдар, вул. Гагаріна, 32, який обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 3 ст. 368 КК, у судові засідання, які відбудуться: **10.11.2026 о 15:00; 13.11.2026 о 15:00; 17.11.2026 о 15:30; 27.11.2026 о 14:00; 02.12.2026 о 12:00; 03.12.2026 о 09:00; 04.12.2026 о 13:00; 10.12.2026 о 10:30; 15.12.2026 о 15:00; 22.12.2026 о 15:00; 29.12.2026 о 09:00** у приміщенні Вишого антикорупційного суду під головуванням судді Маслова В.В.

Поважними причинами неприбуття особи на виклик є обставини, зазначені в ст. 138 КПК.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження свідок вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Приватний нотаріус Січкарь Б. В. повідомляє, що після померлої 06 березня 2026 р. **Орлової Ольги Ігорівни**, яка народилась 04 грудня 1977 р. в місті Зеленодольськ Криворізького (до об’єднання — Апостолівський) району Дніпропетровської області, відкрилася спадщина. Всіх зацікавлених осіб прошу звернутися за адресою робочого місця нотаріуса: Дніпропетровська область, місто Кривий Ріг, пр-т Героїв-підпільників, 1, тел. (098)785 38 05, протягом 3 тижнів з моменту опублікування цього повідомлення.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

підозрюваний **Кольцов Костянтин Миколайович**, 06.08.1987 р.н., відповідно до вимог ст.ст. 134, 135 КПК України Вам необхідно з’явитися **27 жовтня 2026 року о 09 год. 00 хв.** до Державного бюро розслідувань за адресою: м. Київ, вул. Борисоглібська, 18, каб. 514, для отримання, у разі завершення виконання вимог ст. 290 КПК України, обвинувального акта та реєстру матеріалів досудового розслідування у кримінальному провадженні № 62026000000000952 від 30.09.2026. Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені у ст.ст. 138—139 КПК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

підозрюваний **Ляной Микола Олександрович**, 10.02.1988 р.н., відповідно до вимог ст.ст. 134, 135 КПК України Вам необхідно з’явитися **27 жовтня 2026 року о 09 год. 00 хв.** до Державного бюро розслідувань за адресою: м. Київ, вул. Борисоглібська, 18, каб. 514, для отримання, у разі завершення виконання вимог ст. 290 КПК України, обвинувального акта та реєстру матеріалів досудового розслідування у кримінальному провадженні № 62026000000000952 від 30.09.2026. Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені у ст.ст. 138—139 КПК України.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

підозрюваний **Кузнецов Віталій Андрійович**, 08.02.1993 р.н., відповідно до вимог ст.ст. 134, 135 КПК України Вам необхідно з’явитися **27 жовтня 2026 року о 09 год. 00 хв.** до Державного бюро розслідувань за адресою: м. Київ, вул. Борисоглібська, 18, каб. 514, для отримання, у разі завершення виконання вимог ст. 290 КПК України, обвинувального акта та реєстру матеріалів досудового розслідування у кримінальному провадженні № 62026000000000951 від 30.09.2026. Поважні причини неприбуття та наслідки неприбуття зазначені у ст.ст. 138—139 КПК України.

Ухвалою Ірпінського міського суду Київської області від 09 вересня 2026 року закрито провадження № 12022100000000843 від 04 листопада 2022 року в частині обвинувачення Малахаєва Олексія Сергійовича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України, на підставі п. 5 ч. 1 ст. 284 КПК України у зв’язку зі смертю обвинуваченого Малахаєва Олексія Сергійовича, 05 лютого 1978 року народження.

Ухвалою Ірпінського міського суду Київської області від 05 жовтня 2026 року постановлено здійснювати спеціальне судове провадження у кримінальному провадженні № 12022100000000843 від 04 листопада 2022 року по обвинуваченню Вейкколайнена Сергія Валерійовича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України, Гадалова Микити Сергійовича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України, Казеїчева Сергія Вікторовича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України, Потопальського Олега Васильовича у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України.

Повістка про виклик обвинувачених

Ірпінський міський суд Київської області викликає обвинувачених: **Вейкколайнена Сергія Валерійовича**, який народився 04.12.1976 року, уродження с. Заусівка Нижньоінгашського району Красноярського краю Російської Федерації, зареєстрований за адресою: проспект Ульяновський, буд. 32-А, кв. 17, м. Красноярськ, Красноярський край, Російська Федерація, громадянин Російської Федерації, заступник командира Красноярського ОМОН ГУМВС Росії по Красноярському краю по роботі з особовим складом, раніше не судимий,

Гадалова Микиту Сергійовича, який народився 20.12.1993 року, уродження с. Тарма Братського району Іркутської області Російської Федерації, зареєстрований за адресою: вул. Миру, буд. 2-28а, с. Імбінський, Кежемський район, Красноярський край, Російська Федерація, громадянин Російської Федерації, військовослужбовець Росгвардії Російської Федерації Красноярського ОМОН, раніше не судимий,

Казеїчева Сергія Вікторовича, який народився 29.01.1971 року, уродження с. Діксон Діксонського району Красноярського краю Російської Федерації, зареєстрований за адресою: вул. Ястинська, буд. 2 Ж, кв. 144, м. Красноярськ, Красноярський край, Російська Федерація, громадянин Російської Федерації, командир спеціального загону швидкого реагування «ОМОН» ГУМВС Росії по Красноярському краю, раніше не судимий,

Потопальського Олега Васильовича, який народився 01.09.1971 року, уродження м. Ростов-на-Дону Ростовської області Російської Федерації, зареєстрований за адресою: проспект. Миру, буд. 72, м. Красноярськ, Красноярський край, Російська Федерація, громадянин Російської Федерації, заступник начальника управління федеральної служби військ Національної гвардії у Красноярському краю, раніше не судимий,

у вчиненні злочинів, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України (жорстоке поведження з цивільним населенням та порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаному з умисним вбивством, вчинених за попередньою змовою групою осіб), у судове засідання, яке відбудеться **о 10 годині 00 хвилин 25 листопада 2026 року**.

Явка до суду є обов’язковою. При собі необхідно мати паспорт або документ, який посвідчує особу. Розгляд кримінального провадження (справа № 367/3598/23) відбудеться в приміщенні Ірпінського міського суду Київської області за адресою: Україна, Київська область, м. Ірпінь, вул. Мінеральна, 7, в складі колегії суддів Кравчук Ю.В, Третяк Я.М, Одарюк М.П.

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватися за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Постановлением Ирпенского городского суда Киевской области от 09 сентября 2026 года прекращено производство № 12022100000000843 от 04 ноября 2022 года в части обвинения Малахаева Алексея Сергеевича в совершении уголовных правонарушений, предусмотренных ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 УК Украины, на основании п. 5 ч. 1 ст. 284 УПК Украины в связи со смертью обвиняемого Малахаева Алексея Сергеевича, 05 февраля 1978 года рождения.

Постановлением Ирпенского городского суда Киевской области от 05 октября 2026 года постановлено осуществлять специальное судебное производство по уголовному производству № 12025000000001124 от 17 апреля 2025 года по обвинению Вейкколайнена Сергея Валерьевича в совершении уголовных правонарушений, предусмотренных ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 УК Украины, Гадалова Никиты Сергеевича в совершении уголовных правонарушений, предусмотренных ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 УК Украины, Казеичева Сергея Викторовича в совершении уголовных правонарушений, предусмотренных ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 УК Украины, Потопальского Олега Васильевича в совершении уголовных правонарушений, предусмотренных ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 УК Украины.

Повестка о вызове обвиняемых

Ирпенский городской суд Киевской области вызывает обвиняемых: **Вейкколайнена Сергея Валерьевича**, родившегося 04.12.1976 года, уроженца с. Заусовка Нижнеингашского района Красноярского края Российской Федерации, зарегистрированный по адресу: проспект Ульяновский, дом 32-А, кв. 17, г. Красноярск, Красноярский край, Российская Федерация, гражданин Российской Федерации, заместитель командира Красноярского ОМОН ГУМВД России по Красноярскому краю по работе с личным составом, ранее не судимый,

Гадалова Никиту Сергеевича, родившегося 20.12.1993 года, уроженца с. Тарма Братского района Иркутской области Российской Федерации, зарегистрированный по адресу: ул. Мира, дом 2-28а, с. Имбинский, Кежемский район, Красноярский край, Российская Федерация, гражданин Российской Федерации, военнослужащий Росгвардии Российской Федерации Красноярского ОМОН, ранее не судимый,

Казеичева Сергея Викторовича, родившегося 29.01.1971 года, уроженца с. Диксон Диксонского района Красноярского края Российской Федерации, зарегистрированный по адресу: ул. Ястинская, дом 2 Ж, кв. 144, г. Красноярск, Красноярский край, Российская Федерация, гражданин Российской Федерации, командир специального отряда быстрого реагирования «ОМОН» ГУМВД России по Красноярскому краю, ранее не судимый,

Потопальского Олега Васильевича, родившегося 01.09.1978 года, уроженца г. Ростов-на-Дону Ростовской области Российской Федерации, зарегистрированный по адресу: проспект. Мира, дом 72, г. Красноярск, Красноярский край, Российская Федерация, гражданин Российской Федерации, заместитель начальника управления федеральной службы войск Национальной гвардии в Красноярском крае, ранее не судимый,

в совершении преступлений, предусмотренных ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 УК Украины (жестокое обращение с гражданским населением и нарушениях законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, сопряженном с умышленным убийством, совершенным по предварительномуговору группой лиц), в судебное заседание, которое состоится в **10 часов 00 минут 25 ноября 2026 года**.

Явка в суд обязательна. При себе необходимо иметь паспорт или документ, удостоверяющий личность. Рассмотрение уголовного производства (дело № 367/3598/23) состоится в помещении Ирпенского городского суда по адресу: Украина, Киевская область, г. Ирпень, ул. Минеральная, 7, в составе коллегии судей Кравчук Ю.В, Третяк Я.М, Одарюк М.П.

В случае неявки обвиняемого в суд данное объявление считается надлежащим уведомлением, а уголовное производство будет производиться при отсутствии обвиняемого в порядке специального судебного производства.

Втрачений документ учасника бойових дій серія УБД № 839846, виданий Управлінням персоналу штабу військової частини А1314 від 07 жовтня 2024 року на ім'я Руого Олександра Ігоровича, вважати недійсним.

Втрачений документ чіп карта водія до тахографа серія №UAD000000BFUM000, виданий ГП «ДержавтотрансНДІпроект», дійсний до 04.09.2026, на ім'я Цірбус Євген Олександрович, вважати недійсним.

ОГОЛОШЕННЯ ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Шевченківський районний суд міста Києва викликає у судове засідання **Белова Олександра Юрійовича**, 13.03.1985 року народження, уродженця м. Курниково Чеховського району Московської області, Російська Федерація, громадянина України, проживаючого за адресою: м. Харків, вул. Героїв Праці, 70, кв. 351, обвинуваченого у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 41, ч. 4 ст. 340, ч. 4 ст. 41, ч. 3 ст. 365 (в редакції Закону від 02 лютого 2014 року), ч. 4 ст. 41, ч. 2 ст. 15, п.п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115, ч. 4 ст. 41, п.п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 (в редакції Закону від 02 лютого 2014 року), ч. 1 ст. 263 КК України (в редакції Закону від 05 квітня 2015 року), у кримінальному провадженні № 42015000000002033, від 30.09.2015, об'єднаному з кримінальним провадженням № 62022000000000682 від 05.09.2022, яке відбудеться об **11 годині 00 хвилин 11 листопада 2026 року** в приміщенні суду за адресою: каб. № 501, вул. Дегтярівська, 31-А, Київ.

Ваша явка до суду обов'язкова. При собі необхідно мати паспорт, ідентифікаційний номер та виклик до суду. У разі Вашої неявки з поважних причин просимо повідомити про це суд.

Поважні причини неприбуття на виклик суду згідно статті 138 КПК України:

- затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- інші обставини, які об'єктивно унеможливлюють з'явлення особи на виклик.

Наслідки неприбуття за викликом суду

Наслідки неприбуття підозрюваного, обвинуваченого, свідка, потерпілого, цивільного відповідача передбачені статтею 139 КПК України, а також наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтею 323 КПК України, прокурора та захисника — статтею 324 КПК України, потерпілого — статтею 325 КПК України, цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників — статтею 326 КПК України, свідка, спеціаліста, перекладача і експерта — статтею 327 КПК України. Адреса суду: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А.

ОГОЛОШЕННЯ ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Шевченківський районний суд міста Києва викликає у судове засідання **Бондаренка Сергія Володимировича**, 15.03.1979 року народження, громадянина України, зареєстрованого за адресою: м. Харків, бульвар Грицевця, 20, кв. 83, обвинуваченого у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 41, ч. 3 ст. 340 (в редакції від 05.11.2009 року), ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 41, ч. 3 ст. 365 (в редакції від 07.04.2011 року), ч. 4 ст. 41, ч. 2 ст. 15, п.п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 (в редакції від 05.11.2009 року), ч. 4 ст. 41, ч. 2 ст. 121 (в редакції від 05.11.2009 року), ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 41, ч. 3 ст. 258 (в редакції від 21.09.2006 року) КК України, у кримінальному провадженні № 62022000000000682 від 05.09.2022, об'єднаному з кримінальним провадженням № 42015000000002033 від 30.09.2015, яке відбудеться об **11 годині 00 хвилин 11 листопада 2026 року** в приміщенні суду за адресою: каб. № 501, вул. Дегтярівська, 31-А, Київ.

Ваша явка до суду обов'язкова. При собі необхідно мати паспорт, ідентифікаційний номер та виклик до суду. У разі Вашої неявки з поважних причин просимо повідомити про це суд.

Поважні причини неприбуття на виклик суду згідно статті 138 КПК України:

- затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- інші обставини, які об'єктивно унеможливлюють з'явлення особи на виклик.

Наслідки неприбуття підозрюваного, обвинуваченого, свідка, потерпілого, цивільного відповідача передбачені статтею 139 КПК України, а також наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтею 323 КПК України, прокурора та захисника — статтею 324 КПК України, потерпілого — статтею 325 КПК України, цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників — статтею 326 КПК України, свідка, спеціаліста, перекладача і експерта — статтею 327 КПК України. Адреса суду: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А.

ОГОЛОШЕННЯ ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Шевченківський районний суд міста Києва викликає у підготовче судове засідання обвинуваченого **Костусева Олексія Васильовича**, 28.03.1969 р.н., у кримінальному провадженні № 12018010000000104, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань 12 червня 2018 року, за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 260, ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 110 КК України.

Повідомляємо, що судове засідання відбудеться **18 листопада 2026 року о 09 годині 30 хвилин** у приміщенні суду за адресою: вул. Дегтярівська, 31-А, м. Київ.

У разі неприбуття обвинуваченого до суду дане оголошення вважатиметься належним повідомленням.

ОГОЛОШЕННЯ ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Шевченківський районний суд міста Києва викликає у підготовче судове засідання **Пронькіна Ігора Вікторовича**, 21.11.1975 року народження, громадянина України, уродженця м. Севастополь, зареєстрованого та проживаючого за адресою: м. Севастополь, проспект Перемоги, 22, кв. 49, обвинуваченого у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 260, ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 110 КК України, у кримінальному провадженні № 12020010000000049 від 24.04.2020, яке відбудеться о **12 годині 00 хвилин 07 грудня 2026 року** в приміщенні суду за адресою: каб. № 501, вул. Дегтярівська, 31-А, м. Київ.

Ваша явка до суду обов'язкова. При собі необхідно мати паспорт, ідентифікаційний номер та виклик до суду. У разі Вашої неявки з поважних причин просимо повідомити про це суд.

Поважні причини неприбуття на виклик суду згідно статті 138 КПК України:

- затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- інші обставини, які об'єктивно унеможливлюють з'явлення особи на виклик.

Наслідки неприбуття за викликом суду

Наслідки неприбуття підозрюваного, обвинуваченого, свідка, потерпілого, цивільного відповідача передбачені статтею 139 КПК України, а також наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтею 323 КПК України, прокурора та захисника — статтею 324 КПК України, потерпілого — статтею 325 КПК України, цивільного позивача, цивільного відповідача та їх представників — статтею 326 КПК України, свідка, спеціаліста, перекладача і експерта — статтею 327 КПК України. Адреса суду: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31-А.

Святошинський районний суд міста Києва викликає у якості обвинуваченої **Гуділко Тетяну Сергіївну** для розгляду кримінального провадження, внесеного до ЄРДР за № 22023011000000266 від 22.12.2023 щодо Гуділко Тетяни Сергіївни, обвинуваченої у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, та повідомляє, що судове засідання у кримінальному провадженні відбудеться **08.12.2026 р. о 15 год. 00 хв.** в приміщенні Святошинського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Я. Коласа, 27-А, каб. 217.

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а розгляд кримінального провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

Дарницький районний суд м. Києва викликає **Сеїтмететова Артура Мусайовича**, 01.03.1990 р.н., останнє відоме місце проживання за адресою: АР Крим, Саакський район, с. Оріхове, вул. Польова, 1, для розгляду обвинувального акта у спеціальному провадженні по обвинуваченню Сеїтмететова Артура Мусайовича, 01.03.1990 р.н., обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 62024080200001212 від 13.08.2024, яке відбудеться в приміщенні суду **19 листопада 2026 року о 10 год. 30 хв.** за адресою: м. Київ, вул. Севастопольська, 7/13, каб. 10, під головуванням судді Шасної Т.В. У разі неприбуття обвинуваченого згідно ст. 323 КПК України судовий розгляд може здійснюватися за його відсутності. Поштова адреса: 02068, м. Київ, вул. О. Кошиця, 5-а.

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

В провадженні Шевченківського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження (справа № 761/31538/26) по обвинуваченню **Садовника Дмитра Миколайовича** у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України (в редакції від 07.10.2014), ч. 2 ст. 111 КК України (в редакції від 03.03.2022), ч. 7 ст. 111-1 КК України (в редакції від 03.03.2022).

Шевченківський районний суд м. Києва повідомляє, що судове засідання по вищевказаному кримінальному провадженню відбудеться **19 листопада 2026 року о 12 год. 40 хв.** в приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: 03680, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31А, 602 каб.

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

ОГОЛОШЕННЯ ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

Шевченківський районний суд міста Києва викликає у судове засідання потерпілу **Карпук Надію Сергіївну**, 21.10.1981 р.н., у кримінальному провадженні № 12015100100011428, внесеному до ЄРДР 24.09.2015, за ч. 4 ст. 296 КК України, яке відбудеться **25 листопада 2026 року о 15 годині 00 хвилин** у приміщенні Шевченківського районного суду міста Києва за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, 31А, каб. 710.

Оголошення про виклик до суду

У провадженні судді Шевченківського районного суду м. Києва Чайки О.С. перебуває кримінальне провадження за обвинуваченням **Турчака Андрія Анатолійовича**, 20.12.1975 р.н., за ч. 3 ст. 110, ч. 5 ст. 27 ч. 2 ст. 437 КК України, у кримінальному провадженні № 22023000000001090 від 24.10.2023.

Шевченківський районний суд м. Києва повідомляє, що судове засідання у вищевказаному кримінальному провадженні відбудеться **25 листопада 2026 року об 11 год. 30 хв.** у приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: 03057, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31А, каб. № 710 у складі колегії суддів.

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

ОГОЛОШЕННЯ ПРО ВИКЛИК ДО СУДУ

У провадженні Шевченківського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження за обвинуваченням **Ганжи Романа Григоровича**, 31.05.1978 року народження, у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 7 ст. 111-1 КК України, згідно Єдиного державного реєстру досудових розслідувань за № 42023010000000053 від 10.04.2023 року.

Судове засідання відбудеться **01.12.2026 о 08:45 год.** у приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: 03057, м. Київ, вул. Дегтярівська, 31 А, каб. № 508 (суддя Хардіна О.П.). У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням.

Солом'янський районний суд м. Києва викликає в судове засідання **Дрігу Кирила Ігоровича**, 16.05.1999 року народження, громадянина України, уродженця м. Донецьк, зареєстрований за адресою: Донецька обл., м. Маріуполь, пров. Банний, 5, проживає за адресою: Київська обл., м. Бориспіль, вул. Робоча, 19, кв. 341, як обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 111 КК України, у кримінальному провадженні від 13.11.2023 за № 22023101110000832, справа № 760/2574/24, провадження № 1-кп/760/2470/24, яке відбудеться **02.12.2026 року о 09:30 год.** в приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Максима Кривоноса, 25.

У провадженні Шевченківського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження (справа № 761/21840/26) за обвинуваченням **Аніканова Євгена Вячеславовича**, 16.05.1967 р.н., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 111-2 КК України, згідно Єдиного державного реєстру досудових розслідувань за № 22025000000000113 від 03.02.2025 року.

Шевченківський районний суд м. Києва повідомляє, що судове засідання по вищевказаному кримінальному провадженню відбудеться **02 грудня 2026 року о 12 год. 30 хв.** у приміщенні Шевченківського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Дегтярівська, буд. 31А, каб. № 602 (суддя Трубніков А.В.).

У разі неявки обвинуваченого до суду дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

В провадженні Солом'янського районного суду м. Києва перебуває кримінальне провадження відносно Клочка Дмитра Миколайовича, 12.08.1986 р.н., у вчиненні кримінального правопорушення,передбаченого ст. 111-1 ч. 1 КК України.

У зв'язку з чим в підготовче судове засідання викликається **Ключко Дмитро Миколайович**, 12.08.1986 р.н., у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ст. 111-1 ч. 1 КК України, яке відбудеться **04.12.2026 об 11:30** в приміщенні Солом'янського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. Максима Кривоноса, 25, під головуванням судді Педенко А.М.

У разі неявки обвинуваченого дане оголошення вважається належним повідомленням, а кримінальне провадження буде здійснюватись за відсутності обвинуваченого в порядку спеціального судового провадження.

ПОВІДОМЛЕННЯ

про надання дозволу на спеціальне досудове розслідування (на виконання вимог ч. 6 ст. 297-4 КПК України)

Ухвалою слідчого судді Печерського районного суду м. Києва від 21.10.2026 надано дозвіл на здійснення спеціального досудового розслідування у кримінальному провадженні № 62026000000000990 від 13.10.2026 стосовно **Суходольського Володимира Васильовича**, 17.05.1978 року народження, останнє відоме місце проживання: м. Севастополь, пр-т Жовтневої Революції, 26, кв. 280, підозрюваного у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 41, ст. 340; ч. 2 ст. 28, ч. 4 ст. 41, ч. 2 ст. 365; ч. 4 ст. 41, ч. 2 ст. 15, п. п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 КК України.

Старший слідчий в ОВС Державного бюро розслідувань Максим ШАПОВАЛОВ.

Оголошення про виклик до суду

У провадженні Славутського міськрайонного суду Хмельницької області перебувають матеріали кримінального провадження № 12025244000001068 від 05.06.2025 за обвинуваченням Волошина Андрія Вікторовича у вчиненні кримінальних правопорушень за ч. 5 ст. 191, ч. 3 ст. 362 КК України.

29.06.2026 до Славутського міськрайонного суду Хмельницької області надійшло кримінальне провадження № 12026244000000444 від 08.04.2026 відносно Волошина А.В., обвинуваченого у вчиненні кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 3 ст. 191, ч. 3 ст. 362 КК України.

Ухвалою Славутського міськрайонного суду Хмельницької області від 10.07.2026 кримінальне провадження № 12026244000000444 від 08.04.2026 об'єднано із матеріалами кримінального провадження № 12025244000001068 від 05.06.2025. Справі присвоєно єдиний номер — № 682/224/26.

Окрім того, судом постановлено здійснювати спеціальне судове провадження у даному кримінальному провадженні, у зв'язку із чим обвинувачений **Волошин Андрій Вікторович**, 16.10.1975 р.н., уродженець м. Славута Хмельницької області, громадянин України, українець, зареєстрований за адресою: вул. Здоров'я, 36, м. Славута, Хмельницька область, викликається в судове засідання, яке відбудеться: **19.11.2026 об 11 год. 00 хв.** у приміщенні Славутського міськрайонного суду Хмельницької області (адреса: вул. Я. Мудрого, 48А, м. Славута Хмельницької області, зала судових засідань № 1), головующий суддя: Мотенок Т.Я.

У разі неприбуття у судове засідання обвинувачений повинен повідомити суд про причини неявки, інакше судовий розгляд кримінального провадження здійснюватиметься за його відсутності.

Поважними причинами неприбуття особи на виклик є обставини, зазначені в ст. 138 КПК України.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачений вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

«Населення України має отримувати воду, яка відповідає встановленим вимогам безпеки та якості»: голова Комітету з питань екологічної політики та природокористування Олег Бондаренко про нову систему контролю якості води та європейські стандарти

Нещодавно набув чинності Закон № 4978-ІХ, який є частиною євроінтеграційних змін у сфері питного водопостачання та водовідведення. Голова Комітету з питань екологічної політики та природокористування Олег Бондаренко в інтерв'ю Пресслужбі Апарату Верховної Ради розповів про нову систему контролю якості води та яку системну проблему він має розв'язати.

— Закон № 4978-ІХ є частиною євроінтеграційних змін у сфері питного водопостачання та водовідведення. У чому полягає його принципова новизна та яку системну проблему він має розв'язати?

— Цей закон не є першим кроком у наближенні українського законодавства у сфері водопостачання та водовідведення до європейських норм. Протягом останніх років ми послідовно працюємо над цим напрямом. Скажу відверто: цей процес активізувався саме під час повномасштабного вторгнення. Ми вже ухвалили законодавчі зміни щодо особливостей водовідведення стічних вод, а також прийняли оновлену версію закону про водопостачання. Нинішній закон є наступним етапом впровадження європейських норм. Його головна новація — екологічний підхід до забезпечення якості питної води та запровадження ризик-орієнтованої системи управління її якістю. Ідеться про те, щоб населення України отримувало воду, яка відповідає встановленим вимогам безпеки та якості. Це також одне з наших євроінтеграційних зобов'язань.

— Замість реагування на вже виявлене забруднення закон передбачає ризик-орієнтований підхід — тобто потенційні ризики для якості води мають виявлятися заздалегідь. Як працюватиме цей підхід на практиці?

— Ризик-орієнтований підхід відрізняється від нинішньої практики тим, що дає змогу не лише реагувати на вже виявлені проблеми, пошкодження чи незадовільну якість води, а й завчасно визначати потенційні загрози. Зараз ми переважно спираємося на результати моніторингу та досліджень води, яку отримує населення. Натомість ризик-орієнтований підхід передбачає комплексну систему контролю — від джерела водопостачання до споживача. Це значно складніший механізм, який дає змогу запобігати проблемам і створювати єдину, якісну систему, без перебільшення, проєвропейського рівня. Ми знаємо, що в багатьох європейських містах воду можна пити безпосередньо з-під крана. Це результат комплексного підходу до її якості. Водночас саме лише очищення не розв'язує всіх проблем: важливо контролювати якість води на всьому шляху її проходження. Необхідно виявляти ризики на кожному етапі, визначати відповідальних за їх усунення, зобов'язувати водоканали та інших учасників системи водопостачання здійснювати постійний моніторинг. Якщо виявлено загрозу, її потрібно усунути або розробити програму відповідних заходів. Після цього слід контролювати результати. Саме така наскрізна система дає змогу системно працювати над якістю води, а не обмежуватися реагуванням на окремі проблеми.

— Закон допускає тимчасові відступи від окремих вимог до якості питної води. За яких обставин це можливо та чи означає такий відступ, що вода може бути небезпечною для споживання?

— Передусім це не українське нововведення, а підхід, передбачений відповідною європейською директивою, положення якої ми імплементуємо. Можливість тимчасового відступу передбачена для чітко визначених випадків. Наприклад, коли в конкретному регіоні або населеному пункті неможливо забезпечити відповідність води встановленим вимогам у певний період. Інша ситуація — техногенна катастрофа, яка може пошкодити наявну систему водопостачання або погіршити якість води. У таких випадках може бути дозволений тимчасовий відступ від окремих вимог. Однак це не означає, що воду автоматично переводять у категорію технічної

або взагалі непридатної для споживання. Ідеться про можливість застосування інших, тимчасових параметрів чи вимог у передбачених законодавством випадках. Важливо, що такі відступи не слід трактувати як скасування вимог до безпеки питної води.

— Якщо людина стикається з проблемою якості води, регулярними перебоями у водопостачанні чи водовідведенні, до якого органу вона має звертатися?

— Насамперед відповідальність за надання послуг лежить на суб'єктах господарювання, які здійснюють водопостачання та водовідведення. Це можуть бути державні, приватні або комунальні підприємства, в більшості міст ідеться саме про комунальні водоканали. Між водоканалом і споживачем укладається договір, який визначає умови надання послуг. Тому першим кроком у разі виникнення проблеми має бути звернення до відповідного підприємства з вимогою усунути недоліки та забезпечити належну якість послуг. Водночас діяльність водоканалів перебуває під контролем відповідних органів місцевого самоврядування та державних регуляторних органів — у межах їхніх повноважень. На державному рівні цим, зокрема, займається Національна комісія, що здійснює регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг. Вона ліцензує діяльність водоканалів, затверджує тарифи та контролює їхню роботу відповідно до повноважень, визначених профільним законодавством. Це дає змогу контролювати діяльність підприємств і сприяти наданню населенню якісних комунальних послуг.

— Як закон змінить правила підключення до централізованих систем водопостачання та водовідведення? Що передбачено для нецентралізованих систем, зокрема септиків і локальних очисних споруд?

— Підключення до централізованого водовідведення відбуватиметься відповідно до можливостей водоканалу, організації, яка здійснює водопостачання та тих умов, за яких він може забезпечити підключення. Якщо ми говоримо про нецентралізоване водовідведення або водопостачання, то це приватна діяльність. Найголовніше, що ми зробили у сфері водовідведення та водопостачання, — це створили передумови для здійснення такої діяльності, зокрема в приватному секторі, і встановили певні вимоги. Звісно, основні вимоги ще встановлюватимуться вже підзаконними актами, адміністративно-правовими актами Кабінету Міністрів України. Загалом до цього часу ця діяльність не була систематизована. Новими нормами та новим законодавством ми її систематизували й дали можливість здійснювати її відповідно до законодавства.

— Як нове законодавство регулюватиме ситуації, коли внаслідок російських атак, техногенних аварій або пошкодження інфраструктури вода стає непридатною для споживання чи її подача припиняється?

— Механізми реагування на надзвичайні ситуації були передбачені ще до ухвалення цього закону. Вони належать до окремої сфери регулювання, яка охоплює реагування на надзвичайні ситуації у сфері водопостачання, водовідведення, електропостачання та надання інших житлово-комунальних послуг. На жаль, в умовах війни такі ситуації стають особливо актуальними через атаки російських безпілотників, ракетні удари та бойові дії. Тому цей закон не встановлює окремого алгоритму реагування на надзвичайні ситуації. Його завдання інше: визначити вимоги до якості води та послуг, які мають надаватися, зокрема після усунення наслідків аварій, руйнувань або ворожих атак. Звісно, після

пошкодження інфраструктури необхідно відновити водопостачання та забезпечити належну якість послуг. Однак це потребує застосування інших механізмів, передбачених законодавством про реагування на надзвичайні ситуації.

— Чи може імплементація європейських стандартів якості води вплинути на тарифи на централізоване водопостачання та водовідведення для населення й бізнесу?

— Так, між якістю комунальних послуг, необхідними інвестиціями та їхньою вартістю є прямий зв'язок. Це стосується не лише водопостачання й водовідведення, а й інших сфер, зокрема управління відходами. Це також одна зі сфер, якою опікується Комітет з питань екологічної політики та природокористування. Усі ці напрями потребують значних вкладень, модернізації та розвитку інфраструктури. Якщо говорити про водовідведення, стан відповідної інфраструктури в Україні потребує суттєвого поліпшення. Для модернізації потрібні комбіновані джерела фінансування: кошти державного та місцевих бюджетів, інвестиції комунальних підприємств і допомога міжнародних партнерів. Нові вимоги до якості води можуть зумовлювати додаткові витрати, зокрема на модернізацію очисних споруд, систем забору, транспортування та постачання води. Адаптація якості потрібно забезпечувати на всьому шляху — від водного об'єкта до крана споживача. Важливо працювати не лише з очисними спорудами, а й із джерелами водопостачання, зокрема річками та іншими водними об'єктами. Якість води, яка надходить до системи, також має відповідати належним вимогам. Сам закон у цьому вигляді не встановлює конкретних тарифів. Однак реалізація його вимог потребуватиме фінансування, а це означає, що питання співвідношення вартості послуг і необхідних інвестицій залишатиметься актуальним.

— Як саме зміни передбачені у взаємодії між водоканалами, місцевою владою та НКРЕКП? Хто визначатиме тарифи після набуття законом чинності?

— Система взаємодії НКРЕКП і водоканалів не змінилася, і це було однією з передумов ухвалення закону. Перед його прийняттям ми провели низку консультацій і круглих столів за участю НКРЕКП, водоканалів та асоціацій громад. За результатами цих обговорень ми визначили, як має працювати система. Комунальні підприємства та органи місцевого самоврядування отримають можливість встановлювати тарифи. Водночас методологія тарифоутворення, механізми затвердження тарифів і контроль за дотриманням відповідної методики залишатимуться у сфері компетенції НКРЕКП.

Ми максимально відійшли від підходу, за якого держава безпосередньо визначає вартість тієї чи іншої послуги, та посилили роль місцевої влади. Водночас це передбачає і відповідальність за виконання вимог закону та забезпечення належної якості послуг. Такий підхід підтримали представники місцевої влади, підприємств галузі та НКРЕКП. Зрештою, закон отримав підтримку й у Верховній Раді під час голосування в другому читанні. На нашу думку, ця система має забезпечити належне надання послуг. Однак для цього потрібні й інші передумови. Насамперед — завершення війни, адже очікувані результати можуть бути нівельовані внаслідок ворожих ударів по об'єктах водопостачання та водовідведення. Другий важливий чинник — значні фінансові ресурси, необхідні для модернізації інфраструктури. Ми розраховуємо на узгоджені дії державної та місцевої влади, а також на допомогу Європейського Союзу й інших міжнародних партнерів. Уся система житлово-комунальних послуг потребує значних інвестицій. Ідеться не лише про водопостачання, а й про водовідведення, тобто каналізацію, та управління відходами. Реалізувати необхідні зміни ми зможемо за підтримки ЄС та інших країн-партнерів. Подібну допомогу отримували й інші країни, які вступали до Європейського Союзу: гранти, пільгові кредити та фінансування для модернізації інфраструктури й упровадження європейських стандартів. Адаптація якості життя та комунальних послуг — це те, на що очікують наші громадяни, і одна з передумов подальшого розвитку економіки України.

Пресслужба Апарату Верховної Ради України.

Литва підтримала спільне з Україною відзначення 600-річчя Луцького з'їзду європейських монархів та закликала долучитися Європейський Парламент і Європейську Комісію

Сейм Литовської Республіки ухвалив резолюцію про спільне з Україною відзначення 600-річчя Луцького з'їзду у 2029 році. Про це повідомила перша заступниця голови Комітету Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики Ірина Констанкевич.

Вищий законодавчий орган Литви у своїй резолюції привітав рішення Верховної Ради України та зусилля органів влади й українського суспільства, спрямовані на збереження пам'яті про Луцький з'їзд, а також в черговий раз підтвердив послідовну підтримку членства України в Європейському Союзі та НАТО.

Сейм також висловив слова підтримки Постанові Верховної Ради України «Про відзначення 600-річчя з'їзду монархів держав Європи у Луцьку» від 13 травня 2025 року № 4429-IX і заявив, що розглядає підготовку до відзначення цієї дати як спільну справу Литви та України.

У резолюції Сейм також звернувся до Європейського Парламенту та Європейської Комісії із закликом організувати заходи з відзначення цієї важливої дати європейської історії, сприяти проведенню литовських та українських заходів і взяти в них участь.

Ірина Констанкевич наголосила, що рішення литовського парламенту має важливе значення не лише для Волині та України, а й для всієї Європи.

«Народи цього регіону здавна були не околицею Європи, а центром її політики — ця теза, закріплена в резолюції

Сейму Литовської Республіки, має особливе значення сьогодні, коли Україна зі зброєю в руках захищає свою свободу, незалежність і право бути невіддільною частиною європейської спільноти», — зауважила Ірина Констанкевич.

Ірина Констанкевич є авторкою Постанови № 4429-IX, яка визначила підготовку до відзначення 600-річчя Луцького

з'їзду одним із важливих напрямів збереження історичної пам'яті та популяризації європейської спадщини України.

«Важливо, що литовська резолюція не обмежується символічним вшануванням історичної події, а передбачає конкретні кроки. Литва розглядає підготовку до 600-річчя Луцького з'їзду як спільну справу наших держав. Це свідчення со-

лідарності, поваги до спільної історії та підтримки європейського майбутнього України», — зазначила перша заступниця голови Комітету.

Серед ключових положень резолюції Сейму:

рекомендує відзначити у 2029-му 600-річчя Луцького з'їзду та звертається до Уряду з пропозицією підготувати програму відзначення, забезпечити проведення відповідних заходів у Литві, сприяти поширенню і популяризації інформації про Луцький з'їзд, а також долучитися до заходів з його відзначення в Україні;

пропонує спільно з Україною домагатися включення 600-річчя Луцького з'їзду до Календаря пам'ятних дат ЮНЕСКО (UNESCO Calendar of Anniversaries);

закликає Уряд Литовської Республіки та Міністерство закордонних справ спільно з Україною та іншими зацікавленими державами шукати можливості провести в 2029 році в Україні зустріч керівників європейських держав на найвищому рівні, яка через 600 років знову зібрала б європейських лідерів у тому самому місці;

заохочує Литовську академію наук, Інститут історії Литви, університети та інші наукові й освітні установи, музеї, архіви, бібліотеки та інституції пам'яті й культури спільно з українськими партнерами проводити історичні дослідження, публікувати джерела, організовувати наукові конференції, виставки, експозиції та освітні програми, присвячені 600-й річниці Луцького з'їзду.

Пресслужба
Апарату Верховної Ради України.

Робота над законопроектом про обіг товарів, пов'язаних зі знелісненням: підсумки робочої наради в Комітеті

19 жовтня під керівництвом голови Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування Олега Бондаренка було проведено робочу нараду щодо опрацювання в другому читанні законопроекту про обіг товарів, пов'язаних зі знелісненням та/або деградацією лісів (реєстр. № 15352), за участі представників Мінекономіки, Держпродспоживслужби, Держмитслужби, Держгеокадастру, Держекоінспекції, Держлісгоспслужби, ДП «Ліси України», ДП «ЛІАЦ», ВО «УКРДЕРЖЛІСПРОЕКТ», секретаріату Комітету з питань екологічної політики та природокористування, а також секретаріату Комітету з питань аграрної та земельної політики, Громадської організації «Офіс ефективного регулювання».

Учасники наради обговорили питання:

- особливості подання заяв про належну перевірку та взаємодію інформаційно-комунікаційних систем;
- розгляд заяв про належну перевірку з урахуванням практики застосування Регламенту (ЄС) 2023/1115;
- особливості здійснення заходів державного контролю при наданні на ринок товарів і продуктів, пов'язаних зі знелісненням та/або деградацією лісів.

Потребує подальшого опрацювання питання, яке передбачається врегулювати запропонованим законопроектом, в частині взаємодії геоінформаційної системи управління лісовими ресурсами України із Державним аграрним реєстром, що впливає на експортно-імпорتنі операції товарів.

Голова Комітету Олег Бондаренко наголосив на важливості і першочерговості вимог законодавства ЄС, зокрема Регламенту (ЄС) 2023/1115 про надання на ринок Союзу та експорт із Союзу певних товарів і продуктів, пов'язаних зі знелісненням та/або деградацією лісів (EU Deforestation Regulation, EUDR), задля

безперешкодного постачання українських товарів на ринки Європейського Союзу.

Також важливою проблемою, як зазначив під час обговорення заступник міністра економіки та довкілля України Олександр Краснотуцький, є необхідність узгодження статусу самозаліснених ділянок в українському законодавстві з EUDR.

Окрему увагу приділено питанням здійснення державного нагляду та контролю, зокрема делегуванню і реалізації владних повноважень на етапах виробництва та переміщення товарів і продуктів, пов'язаних зі знелісненням та/або деградацією лісів.

За результатами наради учасники дійшли згоди щодо необхідності:

- Мінекономіки, Держгеокадастру та ВО «УКРДЕРЖЛІСПРОЕКТ» опрацювати шляхи взаємодії геоінформаційної системи управління лісовими ресурсами України з Державним аграрним реєстром;
- Держмитслужбі подати пропозиції щодо відображення у законопроекті основних вимог Регламенту (ЄС) 2023/1115

про надання на ринок Союзу та експорт із Союзу певних товарів і продуктів, пов'язаних зі знелісненням та/або деградацією лісів (EU Deforestation Regulation, EUDR) в частині митного контролю експортно-імпорتنих операцій;

Мінекономіки, Держекоінспекції, Держпродспоживслужби та Держлісгоспслужбі опрацювати питання контролю та інструментів простежуваності відповідних товарів.

Законопроект (реєстр. № 15352) є важливою складовою виконання індикаторів програми Ukraine Facility (UF), спрямованої на підтримку еко-

номічного відновлення України та її європейську інтеграцію.

Комітет продовжує активну роботу над підготовкою законопроекту до розгляду в другому читанні у тісній співпраці з урядовими структурами та експертним середовищем. Прийняття відповідного закону до кінця поточного року дозволить Україні вчасно виконати свої міжнародні зобов'язання та гарантувати українським експортерам безперешкодний доступ до європейського ринку.

Пресслужба
Апарату Верховної Ради України.

Засновник —
Верховна Рада України
ДП «Голос України»
Голова комісії, директор
Сергій СІВОЛАП
Відповідальний
за підготовку
та випуск номера
Віталій СУДДЯ

Передплата на сайті АТ «Укрпошта»:
www.ukrposhta.ua
Індекс 40224
Вартість передплати
на липень — грудень 2026 року:
381,64 грн — на місяць;
1144,92 грн — на квартал;
2289,84 грн — на пів року.
У передплатну вартість включено послуги
АТ «Укрпошта» за доставку газети передплатникам.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф»,
04073 м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14,
тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 99644
Видавець —
Державне підприємство
«Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить
з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03057, Київ-57,
вул. Петра Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОН:
з питань оголошень — 456-92-11.
E-mail: mail@golos.com.ua —
загальний
Сайт — www.golos.com.ua

